

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 24. heinäkuuta 2006 (11.09)
(OR. en)**

11752/06

**Toimielinten välinen asia:
2006/0142 (COD)**

**VISA 190
CODEC 771
COMIX 662**

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komissio
Päivä:	20. heinäkuuta 2006
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön viisumisäännösten laatimisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut pääsihteeri, korkea edustaja Javier Solanalle johtaja Jordi Ayet Puigarnaun lähettämällä kirjeellä.

Liite: KOM(2006) 403 lopullinen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 19.7.2006
KOM(2006) 403 lopullinen

2006/0142 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yhteisön viisumisäännösten laatimisesta

(komission esittämä)

{SEC(2006) 957}
{SEC(2006) 958}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhteinen viisumipolitiikka on määritelty tiivistetyn Schengen-yhteistyön keskeiseksi tekijäksi, kun pyritään luomaan yhteinen alue, jolla sisäiset rajatarkastukset on poistettu.

Viisumipolitiikkaa koskeva Schengenin säännöstö, johon kuuluu mm. hallitustenvälisen Schengen-yhteistyön puitteissa laadittu yhteinen konsuliohjeisto, sisällytettiin Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen osaksi Euroopan unionin institutionaalista ja oikeudellista kehystä. Viisumipolitiikkaa koskeville Schengenin säännösten määräyksille on määritelty oikeusperusta¹ (EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja ne ovat siten osa yhteisön oikeutta. Yhteinen konsuliohjeisto on nykyään perussäädös, jolla säännellään lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettävien viisumien myöntämisessä noudatettavia edellytyksiä ja menettelyjä. Osa periaatteista on tosin vahvistettu jo Schengenin yleissopimuksessa ja eräät määräykset sisältyvät muihin päätöksiin.

Haagin ohjelmassa korostetaan, että ”yhteistä viisumipolitiikkaa on syytä kehittää edelleen osana monikerroksista järjestelmää, jonka avulla pyritään helpottamaan laillista matkustamista ja torjumaan laitonta maahanmuuttoa yhdenmukaistamalla kansallista lainsäädäntöä ja paikallisten konsuliedustustojen menettelyjä yhä enemmän”. Tätä varten neuvosto on kehottanut komissiota mm. tarkistamaan yhteistä konsuliohjeistoa. Jotta voitaisiin toteuttaa Haagin ohjelmaan kirjatut tavoitteet ja lisätä edellä mainittujen viisumityyppien myöntämistä koskevan yhteisen viisumipolitiikan johdonmukaisuutta, ehdotetussa asetuksessa

- kootaan kaikki viisumipäätöksiä koskevat säännökset yhdeksi viisumisäännöstöksi,
- muutetaan eräitä voimassa olevia säännöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon viimeaikainen kehitys ja viisumien myöntämismenettelyjen uudet ulottuvuudet sekä korjata eräät aiemmat puutteet,
- lisätään avoimuutta ja oikeusvarmuutta selkeyttämällä yhteisen konsuliohjeiston määräysten ja sen liitteiden oikeudellista asemaa siten, että poistetaan muiden määräysten kanssa päällekkäiset tai käytännön toimenpiteitä koskevat määräykset,
- vahvistetaan menettelyllisiä takeita säätämällä, että viisumin epääminen on perusteltava,
- parannetaan viisumihakijoiden yhdenvertaista kohtelua selkeyttämällä eräitä seikkoja, joiden avulla voidaan tehostaa säännösten yhdenmukaista soveltamista.

• Yleinen tausta

¹ Neuvoston päätös 1999/436/EY (EYVL L 176, 10.7.1999).

Lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien myöntämistä säännellään tätä nykyä monin eri säädöksin, kuten jäljempänä todetaan. Uudelleenlaatimisen myötä yhteistä viisumipolitiikkaa koskeva oikeudellinen kehys selkeytyy, kun se tästedes käsittää vain neljä säädöstä:

- neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (oikeusperusta: EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohta),
- neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta (oikeusperusta: EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan iii alakohta),
- neuvoston asetus (EY) N:o 333/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, sellaisen lomakkeen yhtenäisestä kaavasta, johon kiinnitetään jäsenvaltioiden niille henkilöille myöntämät viisumit, joiden matkustusasiakirjaa lomakkeen laativa jäsenvaltio ei tunnusta (oikeusperusta: EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan iii alakohta),
- tämä asetus yhteisön viisumisäännösten laatimisesta (oikeusperusta: EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohta, b alakohdan ii ja iv kohta sekä 62 artiklan 3 alakohta).

Neljä erillistä säädöstä tarvitaan säännösten eri oikeusperustojen ja niihin liittyvien erikoismääräysten (ns. vaihteleva geometria) vuoksi.

• **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

- neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske
- neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta
- tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus (ja erityisesti sen 9–18 artikla, joissa vahvistetaan tätä alaa koskevat yhteiset ja yhdenmukaiset periaatteet)
- neuvoston asetus (EY) N:o 415/2003, annettu 27 päivänä helmikuuta 2003, viisumien myöntämisestä rajalla, mukaan lukien tällaisten viisumien myöntäminen kauttakulkumatalla oleville merimiehille
- yhteinen konsuliohjeisto diplomaatti- ja konsuliedustustoille, jossa vahvistetaan näiden periaatteiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja johon on koottu miltei kaikki lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien myöntämistä koskevat määräykset
- neuvoston asetus (EY) N:o 1091/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, vapaasta liikkuvuudesta pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin nojalla

- Schengenin toimeenpanevan komitean päätökset (SCH/Com-ex (93) 21, SCH/Com-ex (93) 24, SCH/Com-ex (94) 25, SCH/Com-ex (98) 12 ja SCH/Com-ex (98) 57)
- yhteinen toiminta 96/197/YOS, 4 päivältä maaliskuuta 1996, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella, lentokenttien kauttakulkujärjestelyistä.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Viisumien myöntämistä koskevien voimassa olevien sääntöjen uudelleentarkastelun ja muuttamisen lisäksi tätä asetusehdotusta laadittaessa on lainsäädännön johdonmukaisuuden varmistamiseksi otettu huomioon äskettäin hyväksytty Schengenin rajasäännöstö.

Viisumihakemusten käsittelyn tulisi tapahtua ammattimaisesti ja kunnioittavasti, ja toiminnan olisi oltava oikeassa suhteessa sen tavoitteisiin. Konsulaattihenkilöstö ei tehtäviään suorittaessaan saa syrjiä ketään esimerkiksi sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen vuoksi.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Ehdotusta laadittaessa on otettu huomioon kolmansien maiden viranomaisten esiin tuomat ongelmat siinä, miten jäsenvaltiot kohtelevat viisuminhakijoita, sekä yksittäisten viisuminhakijoiden tai heidän sukulaistensa tekemät kantelut.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Huomioon on otettu myös jäsenvaltioiden edustajien neuvoston viisumityöryhmässä käymät keskustelut viisumien myöntämiseen liittyvistä ongelmista sekä paikallista konsuliyhteistyötä ja Schengen-yhteistyön arviointia koskeviin kohdennettuihin valvontavierailuihin perustuvat asiantuntijalausunnot.

- **Vaikutusten arviointi**

Komission laatimassa vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin kuutta eri toimintavaihtoehtoa: nykytilanteen säilyttäminen, yhteisen koulutuksen järjestäminen jäsenvaltioiden konsulaattihenkilöstöä varten, paikallisen konsuliyhteistyön vahvistaminen, voimassa olevan lainsäädännön mahdollisimman vähäinen tarkistaminen, voimassa olevan lainsäädännön uudelleenlaatiminen ja yhteisten konsulaattien perustaminen. Uudelleenlaatimisvaihtoehtoon päädyttiin, koska sen avulla voidaan luoda johdonmukainen ja tyhjentävä säännöstö ja lisätä yhdenmukaisuutta kaikkein tehokkaimmalla ja kattavimmalla tavalla. Vaikutustenarviointi esitetään tämän ehdotuksen liitteenä.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Kokoamalla kaikki viisumien myöntämistä sääteleviä edellytyksiä ja menettelyjä koskevat säädökset yhteen viisumisäännöstöön, voimassa olevien sääntöjen läpinäkyvyys ja selkeys paranevat, ja toteuttamalla toimia, joilla lisätään menettelyjen yhdenmukaisuutta ja vahvistetaan oikeusvarmuutta ja menettelyllisiä takeita, luodaan kattava yhteinen viisumipolitiikka, jonka puitteissa viisumihakijoita kohdellaan yhdenvertaisella tavalla.

• Oikeusperusta

Asetuksen oikeusperustaksi ehdotetaan seuraavia määräyksiä:

- ensisijaisesti EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohta, koska ehdotetussa säädöksessä vahvistetaan ”enintään kolmeksi kuukaudeksi suunniteltua oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevat säännöt”;
- sekä EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohta eli ne ”vaatimukset ja menettelyt, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ulkorajoilla tapahtuvissa henkilötarkastuksissa”, jotta viisumisäännöstöön voidaan sisällyttää myös lentokentän kauttakulkuviisumia (ATV) koskevia säännöksiä. Lentokentän kauttakulkuviisumi ei ole varsinainen viisumi, koska se ei anna oikeutta oleskella jäsenvaltioiden alueella, eikä se siten sisälly 62 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettun viisumin käsitteeseen. ATV on kolmannen maan kansalaiselle laittoman maahantulon estämiseksi etukäteen myönnetty lupa kulkea jäsenvaltioiden lentokenttien kansainvälisen alueen kautta. Tällä perusteella voidaan katsoa, että lentokentän kauttakulkuviisumi sisältyy rajatarkastuksia koskeviin ”vaatimuksiin ja menettelyihin”, joiden tarkoituksena on estää laiton maahanmuutto.

Toissijaisuusperiaate

EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdan nojalla yhteisöllä on toimivalta ja jopa velvollisuus vahvistaa enintään kolmeksi kuukaudeksi suunniteltua oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevat säännöt. Säännöt on vahvistettava viiden vuoden kuluessa Amsterdamin sopimuksen voimaantulosta.

Lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja koskevat voimassa olevat yhteisön säännöt ovat osa Schengenin säännöstöä, joka on sisällytetty osaksi Euroopan unionia. Tätä säännöstöä on kuitenkin selkeytettävä, kehitettävä ja täydennettävä. Tämä koskee myös lentokentän kauttakulkuviisumia koskevia voimassa olevia määräyksiä. On selvää, että lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja koskevaa voimassa olevaa säännöstöä voidaan kehittää vain hyväksymällä EY:n perustamissopimukseen perustuvia yhteisön toimenpiteitä.

Koska ehdotetun aloitteen tarkoituksena on yhteisön viisumisäännösten laatiminen, säädöslajiksi on valittu asetus, jotta voidaan varmistaa, että sitä sovelletaan samalla tavoin kaikissa Schengenin säännöstöä soveltavissa jäsenvaltioissa.

Toiminnan tavoitteena on yhteistä viisumipolitiikkaa koskevan voimassa olevan yhteisön lainsäädännön uudelleentarkastelu ja yhdenmukaisuuden lisääminen. Oikeudellisista syistä tavoitetta ei olisi mahdollista toteuttaa yksittäisten jäsenvaltioiden toimin.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan yhteisön toiminnan avulla seuraavista syistä:

Ehdotuksen oikeusperustan ja tavoitteiden vuoksi vain EU:n toiminta on mahdollista.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaan ”yhteisön toiminnassa ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi”.

Yhteisön toimenpiteet on toteutettava sellaisessa muodossa, että voidaan taata ehdotuksen tavoitteen toteutuminen ja sen mahdollisimman tehokas täytäntöönpano.

Ehdotettu asetus ei aiheuta taloudellisia vaikutuksia jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustoille, ja uusien vaatimusten hallinnolliset vaikutukset ovat oikeassa suhteessa niiden tavoitteeseen nähden.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säädöslaji: asetus.

Asetus on ainoa soveltuva säädöslaji, koska kaikki Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavat jäsenvaltiot ovat velvollisia noudattamaan kaikkia viisumipäätöksiin liittyvistä menettelyistä annettuja säännöksiä.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Erilaiset viisumien myöntämistä koskevia menettelyjä ja edellytyksiä koskevat säädökset kootaan yhteen viisumisäännöstöön.

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

- **Uudelleenlaatiminen**

Ehdotuksessa on kyse uudelleenlaatimisesta.

- **Vastaavuustaulukko**

Ehdotukseen on liitetty vastaavuustaulukko, josta käy ilmi, mitkä yhteisen konsuliohjeiston ja Schengenin sopimuksen määräykset on sisällytetty tähän ehdotukseen.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

1. Kaikki säännökset, jotka koskevat viisumien myöntämistä ja epäämistä sekä päätöksiä pidentää, peruuttaa tai kumota jo myönnetty viisumi tai lyhentää sen voimassaoloaikaa, kootaan yhteen viisumisäännöstöön

1.1. Lentokentän kauttakulkuviiisumi (ATV)

Edellä mainitun yhteisen toiminnan säännökset sisältyvät yhteiseen konsuliohjeistoon, jonka liitteissä esitetään luettelot niiden maiden kansalaisista, joilta vaaditaan lentokentän kauttakulkuviiisumi. Läpinäkyvyyden parantamiseksi ehdotuksessa on yhtenäistetty eri jäsenvaltioiden yksipuolisesti myöntämät lukuisat (useimmiten yhtäläiset) poikkeukset, joiden perusteella tietyt henkilöryhmät on vapautettu tästä vaatimuksesta.

Jotta saavutettaisiin yleistavoite eli viisumipolitiikan kaikkien eri näkökohtien yhdenmukaisuus, on luovuttu mahdollisuudesta, jonka mukaan yksittäiset jäsenvaltiot voivat vaatia lentokentän kauttakulkuviiisumin tiettyjen maiden kansalaisilta.

1.2. Viisumin myöntäminen rajalla

Asetukseen on sisällytetty neuvoston asetus (EY) N:o 415/2003 viisumien myöntämisestä rajalla, mukaan lukien tällaisten viisumien myöntäminen kauttakulkumatkalla oleville merimiehille.

1.3. Viisumin peruuttaminen ja kumoaminen

Myönnetyn viisumin peruuttamista ja kumoamista koskevat säännöt vahvistetaan nykyään Schengenin toimeenpanevan komitean päätöksessä SCH/Com-ex (93) 24 ja yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 14 olevassa 2 jaksossa. Kaikki nämä säännökset on nyt koottu kahteen artiklaan, joissa selkeästi määritellään näistä tehtävistä vastaavat viranomaiset.

1.4. Viisumin jatkaminen

Kolmannen maan kansalaisella, joka oleskelee jäsenvaltioiden alueella voimassa olevan viisumin nojalla, voi olla perusteltu syy jäädä sinne myös alkuperäisen viisumin voimassaoloajan päätyttyä. Tällaista tilannetta sääntelevien sääntöjen (SCH/Com-ex (93) 21) näkyvyyttä on parannettu siten, että asetuksessa ehdotetaan yhdenmukaista menettelyä, jonka mukaan viisumin jatkaminen olisi merkittävä pelkällä leimalla. Leiman on oltava asetuksen liitteessä esitetyn mallin mukainen, koska jatkoviisumin myöntävät yleensä jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset, joilla turvallisuusyistä tuskin on varastoissaan kovin runsaasti erittäin tiukoin turvallisuusvaatimuksin suojattuja viisumitarroja.

1.5. Tilastotietojen vaihto

Koska myönnettyjen ja evättyjen viisumien lukumäärää koskevien tilastotietojen analysointi on arvokas hallinnointiväline sekä paikallis- että keskusviranomaisten tasolla, asetuksessa säädetään, että näitä tietoja on vaihdettava määrättyssä muodossa ja että tiedot on ilmoitettava myös komissiolle kahdesti vuodessa (komissio vastaa tietojen julkaisemisesta) ja kullakin toimialueella kerran kuussa. Tätä nykyä ei ole saatavilla tarvittavia vertailukelpoisia tietoja myönnettyjen ja evättyjen viisumien määrästä, vaikka tilastotietojen vaihtamisesta on tehty kaksi toimeenpanevan komitean päätöstä (SCH/Com-ex (94) 25 ja (98) 12).

2. Viisumien myöntämismenettelyn uudet ulottuvuudet

Viisumihakemusten käsittely mullistuu, kun käyttöön otetaan viisumitietojärjestelmä (VIS), jonka avulla jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään tietoja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettyistä viisumeista. Järjestelmän ansiosta jäsenvaltiot saavat ensinnäkin automaattisesti mahdollisuuden hankkia tietoja kaikista viisuminhakijoista (tietoja säilytetään viiden vuoden ajan), mikä helpottaa myöhempien viisumihakemusten käsittelyä. Toisaalta se, että viisuminhakijoilta on tästedes otettava biometriset tunnistet, vaikuttaa merkittävästi viisumihakemusten vastaanottamiseen käytännössä.

Koska viisumitietojärjestelmän pitäisi olla toimintakunnossa jo vuonna 2007, komissio on päättänyt päivittää yhteistä konsuliohjeistoa erillisellä säädösehdotuksella. Siinä vahvistetaan viisumihakemuksen yhteydessä kerättäviä biotunnisteita koskevat vaatimukset ja säädetään vaihtoehtoista, joiden mukaan jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot voivat käytännössä järjestää viisuminhakijoiden vastaanottamiseen liittyvän toimintansa. Lisäksi ehdotuksessa vahvistetaan sääntelykehys jäsenvaltioiden yhteistyölle ulkoisten palveluntarjoajien kanssa.

Edellä mainitun ehdotuksen sisältö on otettu mukaan tähän ehdotukseen sen rakenteen edellyttämin mukautuksin. Tätä ehdotusta muutetaan heti kun tuota aiempaa ehdotusta koskevat neuvottelut on saatu päätökseen.

Säännöksiä, jotka koskevat yhteistyötä kaupallisten organisaatioiden kuten matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien kanssa, on vahvistettu, jotta tämä uusi tilanne voidaan ottaa huomioon (ks. jäljempänä).

3. Tiettyjen yhteisön säännösten osien kehittäminen

3.1. Läpinäkyvyyden parantaminen ja viisuminhakijoiden yhdenvertaisen kohtelun vahvistaminen

Ehdotuksessa säädetään erikseen, että jäsenvaltioiden on annettava suurelle yleisölle kaikki tarvittavat tiedot viisumien myöntämisestä. Lisäksi ehdotuksessa vahvistetaan seuraavat uudet vaatimukset:

- a) viisumihakemuksen käsittelyn enimmäiskesto
- b) hakemukset, joita ei oteta käsiteltäväksi, erotetaan selkeästi hakemuksista, jotka hylätään virallisesti
- c) luettelo niistä kolmansista maista, joiden kansalaisten osalta vaaditaan viranomaisten ennakko kuulemista, julkaistaan avoimuuden hengessä

- d) ennakkokuulemisen yhteydessä noudatettavia määräaikoja lyhennetään
- e) vierailukutsun sekä majoitus- ja ylläpitositoumuksen esittämistä varten otetaan käyttöön yhdenmukainen lomake
- f) jäsenvaltiot velvoitetaan antamaan hylkäävä päätös tiedoksi hakijalle perusteluineen
- g) vahvistetaan oikeudellinen kehys, jonka myötä yhteistyö sekä jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen kesken että niiden ja ulkoisten palveluntarjoajien välillä yhdenmukaistuu
- h) vahvistetaan velvoittavat säännöt, jotka sääntelevät jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen yhteistyötä kaupallisten organisaatioiden kanssa.

3.1.1. Viranomaisten kuuleminen ennalta

Komissio myöntää, että jäsenvaltioiden keskusviranomaisilla voi olla perustellut syyt toivoa, että niitä kuullaan ennen kuin tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille myönnetään viisumi. Se ehdottaa, että nykyistä ennakkokuulemismenettelyä nopeutettaisiin tekniikan avulla (tietojen nopeampi saatavuus ja vaihto), jotta voitaisiin välttää viisumihakemusten käsittelyn tarpeeton pitkittyminen ja estää haitalliset sivuvaikutukset, kuten mahdollisimman edullisen viisumikohtelun etsiminen (*visa shopping*).

On syytä muistaa, että aiemmat määräykset soveltaa tiettyihin kolmansiin maihin tällaista pakollista ennakkokuulemistä ovat usein herättäneet kyseisissä maissa poliittista ärtymystä. Kun otetaan huomioon, että ennakkokuulemistä vaatii useimmiten vain yksi tai muutama jäsenvaltio, tästä aiheutuu ylimääräistä raskautta muille jäsenvaltioille, koska niiden on odotettava ennakkokuulemista vaativien jäsenvaltioiden vastausta ennen kuin ne voivat tehdä viisumihakemuksista lopullisen päätöksen. Sitä paitsi eräät jäsenvaltiot ovat osoittaneet, että ennakkokuuleminen ei juuri tuo lisäarvoa viisumin epäämiseen.

Jotta voitaisiin välttää osa näistä haittavaikutuksista, komissio esittää, että kuulemisen vastaamisaikaa lyhennetään huomattavasti. Lisäksi jäsenvaltioille voitaisiin antaa mahdollisuus vaatia vain sitä, että niille ilmoitetaan, kun tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille on myönnetty viisumi, koska eräät jäsenvaltiot ovat todenneet, että kuulemisen ensisijaisena tavoitteena on, että niiden keskusviranomaiset saavat tiedon viisumin myöntämisestä, eikä niinkään viisumin myöntämisen vastustaminen.

Läpinäkyvyyden lisäämiseksi komissio suosittaa, että luettelot niistä kolmansista maista, joiden osalta ennakkokuulemistä vaaditaan, julkistetaan, kun ne tätä nykyä kuuluvat rajoitetun jakelun piiriin ("EU RESTREINT"). Asiaa koskevan yhteisen konsuliohjeiston liitteen luottamuksellisuus on varsin suhteellinen kysymys, sillä käytännössä tiettyihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden hakemusten käsittelyajan pituus kertoo, mitä kolmansia maita luetteloon kuuluu. Sitä paitsi näiden luottamuksellisten liitteiden sisältö on jo yleisön saatavilla jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustojen verkkosivuilla.

Voitaisiin myös kysyä, onko ennakkokuuleminen tarpeen sen jälkeen kun viisumitietojärjestelmä otetaan käyttöön. Vaikka järjestelmässä ei olekaan hälytystoimintoa,

jäsenvaltioiden keskusviranomaisilla on pääsy kaikkien muiden jäsenvaltioiden myöntämiä viisumeita koskeviin tietoihin.

3.1.2. Hakemuksen tutkimatta jättäminen

Tätä nykyä ei tehdä selkeää eroa niiden viisumihakemusten välillä, jotka hylätään virallisesti asian perusteellisen tutkimisen jälkeen, ja niiden tapausten välillä, joissa hakemusta ei edes oteta tutkittavaksi siksi, että hakija ei ole toimittanut pyydettyjä lisätietoja. Asetuksessa otetaan käyttöön ilmaus ”hakemuksen tutkimatta jättäminen”, ja viisumitietojärjestelmässä nämä tapaukset erotetaan niistä hakemuksista, jotka on virallisesti hylätty.

3.1.3. Viisumin epäämistä koskevat yhdenmukaiset säännöt

Tätä nykyä viisumin hylkäämisen tiedoksiantamista ja perustelemista säännellään jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan. Tästä seuraa, että jotkut jäsenvaltiot eivät anna tällaisia päätöksiä tiedoksi hakijalle eivätkä perustele hylkäämistä, kun taas toiset perustelevat hylkäämisen vain tiettyihin ryhmiin kuuluville hakijoille. Äskettäin hyväksytyssä Schengenin rajasäännöstössä vaaditaan toimivaltaisia viranomaisia perustelemaan maahantulon epäämistä koskevat päätökset esittämällä täsmälliset syyt vakiolomakkeessa, joka annetaan asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle.

Tätä keskeistä kysymystä on käsiteltävä myös yhteisen viisumipolitiikan puitteissa, jotta voidaan varmistaa läpinäkyvyys ja viisumihakijoiden yhdenvertainen kohtelu sekä viisumipolitiikkaan liittyvän lainsäädännön johdonmukaisuus. Tämän vuoksi asetusehdotukseen on sisällytetty säännöksiä, joilla jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot veloitetaan antamaan viisumin epäämistä koskevat päätökset perusteluineen tiedoksi hakijalle kaikissa tapauksissa.

3.2. Käytäntöjen yhdenmukaistaminen

3.2.1. Leima, joka osoittaa, että viisumia on haettu

Viisumin hakemisesta kertovan leiman käyttöä ja leiman sisältöä koskevat käytännöt vaihtelevat huomattavasti, vaikka asiasta on annettu yhteiset säännöt. Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi asetusehdotukseen onkin sisällytetty säännöksiä kummastakin seikasta.

3.2.2. Yhdenmukainen lomake vierailukutsun sekä majoitus- ja ylläpitositoumuksen esittämistä varten

Yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 15 on jo ns. yhdenmukaisia lomakkeita, mutta vain kolme jäsenvaltiota on toimittanut niistä omat versionsa, jotka poikkeavat mallista. Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukainen lomake, jota kaikkien jäsenvaltioiden on käytettävä.

3.3 Paikallinen konsuliyhteistyö lujittaa yhteisen viisumipolitiikan yhdenmukaista soveltamista

Komissio on tietoinen siitä, että vaikka jäsenvaltioiden on sovellettava keskeistä lainsäädäntöä sellaisenaan, yksittäisten tapausten ja paikallisten olosuhteiden vaihtelun vuoksi on hyvin vaikeaa laatia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka soveltuisivat kaikkiin tilanteisiin ja olosuhteisiin. Tämän vuoksi jo nykyisessä yhteisön säännöstössä todetaan, että diplomaatti- ja konsuliedustustoilla on keskeinen asema erityisesti maahanmuuttoriskin arvioimisessa (tätä

voimassa olevan säännösten yksityiskohtaa vahvistettiin vuonna 2003 tehdyllä lainsäädäntömuutoksella).

Erityisesti vuosina 2004–2005 toteutettujen paikallista konsuliyhteistyötä koskevien kohdennettujen valvontavierailujen perusteella on laadittu erityinen paikallista konsuliyhteistyötä koskeva säädösketju, jossa vahvistetaan paikallisella tasolla toteutettavat tehtävät. Siinä varmistetaan yhteydet toimivaltaisiin keskusviranomaisiin ja neuvostoon sekä turvataan läpinäkyvyyden toteutuminen. Paikallisen konsuliyhteistyön uudelleenjärjestelyssä otetaan huomioon myös yhteisön toimielinkehitys.

4. Eräiden kysymysten selkeyttäminen säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi

- Kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi (LTV)

Kelpoisuusalueeltaan rajoitettuja LTV-viisumeja koskevia määräyksiä on tällä hetkellä monessa eri säädöksessä ja eri artikloissa (Schengenin yleissopimus ja yhteinen konsuliohjeisto). Tämä on johtanut siihen, että tämäntyyppisen viisumin myöntämisedellytykset ovat hämartyneet, ja jossain määrin myös väärinkäytöksiin ja vaihteleviin käytäntöihin eri jäsenvaltioissa. Lisäksi näyttää siltä, että sekä operatiivisella että keskusviranomaisten tasolla ei olla tietoisia siitä, miten laajalti velvollisuutta ilmoittaa muille valtioille LTV-viisumin myöntämisestä olisi sovellettava. Tässä ehdotuksessa kaikki kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin myöntämisestä koskevat säännökset on koottu yhteen artiklaan ja vaatimus ilmoittaa muille jäsenvaltioille LTV-viisumin myöntämisestä on rajoitettu ainoastaan niihin tapauksiin, joissa tällaisen viisumin myöntäminen johtuu siitä, että jokin jäsenvaltio on suosittanut viisumin epäämistä ennakkokuulemismenettelyn yhteydessä, tai kun viisumi on myönnetty sellaiselle kolmannen maan kansalaiselle, joka ei täytä Schengenin rajasäännöstössä vahvistettuja maahantulon edellytyksiä.

- Matkasairausvakuutus

Neuvoston päätös 2004/17/EY, joka koskee matkasairausvakuutustodistuksen sisällyttämistä niihin asiakirjoihin, jotka vaaditaan yhtenäisen maahantuloviisumin myöntämiseksi, tuli voimaan 1. kesäkuuta 2004. Koska tämän uuden toimenpiteen soveltaminen osoittautui monessa paikassa varsin ongelmalliseksi muun muassa alkuperäiseen päätökseen sisältyvien porsaanreikien ja sääntöjen monitulkintaisuuden vuoksi, päätöksen soveltamisesta annettiin uusia ohjeita lokakuussa 2004. Tässä asetuksessa selkeytetään alkuperäistä tekstiä ja muutetaan osa annetuista lisäohjeista sitoviksi säännöiksi. Komissio pyysi jäsenvaltioilta kommentteja matkasairausvakuutusta koskevan vaatimuksen soveltamisesta lokakuussa 2005 lähetetyssä kyselyssä, ja saamiensa vastausten perusteella se ehdottaa vaatimusta koskevien säännösten yksinkertaistamista ja selkeyttämistä. Lisäksi tästä vaatimuksesta vapautetaan järjestelmällisesti henkilöt, joille (poikkeuksellisesti) myönnetään viisumi rajalla, merimiehet ammattinsa harjoittamisen yhteydessä sekä diplomaattipassin haltijat ja henkilöt, jotka hakevat lentokentän kauttakulkuviisumia. Ensimmäisessä tapauksessa olisi kohtuutonta vaatia matkasairausvakuutus henkilöltä, joka hakee viisumia kiireellisistä syistä. Merimiehillä taas on yleensä jo työsopimuksensa nojalla vakuutus, joka täyttää yhteisön säännösten vaatimukset.

5. Yhteisen konsuliohjeiston liitteiden oikeudellisen aseman selkeyttäminen

Nykyisessä yhteisessä konsuliohjeistossa on kahdeksantoista liitettä, jotka sisältävät useita oikeudellisia säännöksiä ja erilaisia tietoja, jotka perustuvat muihin oikeuslähteisiin tai jäsenvaltioiden ilmoituksiin: luettelot kolmansien maiden kansalaisia koskevista viisumivaatimuksista, tietyntyyppisten matkustusasiakirjojen haltijoita koskevat vapautukset, edustusta koskeva taulukko, asiakirjat jotka oikeuttavat maahantuloon ilman viisumia, tekniset eritelmät (viisumitarran malli, yhdenmukaiset lomakkeet mm. vierailukutsun esittämistä varten), käytännön ohjeet (viisumitarran täyttöohjeet), tiedot eri maiden käytännöistä (viitemäärät, ”huomautuksia”-kenttään täytettävät tiedot).

Jotta voitaisiin selkeyttää näiden liitteiden oikeudellista asemaa, komissio on päättänyt (samalla tavoin kuin yhteisen käsikirjan äskettäisen uudelleenlaatimisen yhteydessä) säilyttää vain ne liitteet, jotka liittyvät suoraan varsinaisessa säädöksessä olevien säännösten täytäntöönpanoon eli asetuksen liitteet I–XIII. Näitä liitteitä on tarkoitus muuttaa vastaisuudessa komiteamenettelyllä EY:n perustamissopimuksen 202 artiklan ja neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti, sillä komissio katsoo, että nämä käytännön ohjeet ovat itse asiassa asetuksen V osastossa vahvistettujen periaatteiden täytäntöönpanotoimenpiteitä.

6. Poistot

6.1. Kansalliset viisumit

Koska asetus koskee lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettävien Schengen-viisumien sekä lentokentän kauttakulkuviisumien myöntämistä, kaikki viittaukset kansallisiin viisumeihin (”D”-viisumi) on poistettu.

6.1.2. Pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty kansallinen viisumi, joka on samalla lyhytaikaista oleskelua varten myönnetty Schengen-viisumi (”D+C”-viisumi)

Tämäntyyppinen viisumi otettiin käyttöön erään jäsenvaltion aloitteesta vuonna 2001 [asetus (EY) N:o 1091/2001]. D+C-viisumi on samalla lyhytaikaista oleskelua varten myönnetty yhdenmukainen viisumi, joka on voimassa enintään kolme kuukautta alkuperäisestä voimassaolopäivästä. Käytävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että useimmat jäsenvaltiot eivät joko myönnä lainkaan D+C-viisumeja tai myöntävät niitä hyvin harvoin.² On myös todettu useaan otteeseen, että konsulaattien henkilöstö ei juuri tunne tämäntyyppistä viisumia ja sen myöntämisedellytyksiä, jolloin hakijatkaan eivät saa tietoa tästä mahdollisuudesta. Lisäksi on todettu, että kansalliset viisumirekisterit ja käsittelyohjelmat eivät monissa tapauksissa edes mahdollista tämäntyyppisen viisumihakemuksen käsittelemistä tai sitä vastaavan viisumitarran painamista. Toisaalta eräiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot voivat myöntää oleskelulupia, jolloin D+C-viisumi on tarpeeton. Sen jälkeen kun D+C-viisumin alkuperäinen kolmen kuukauden voimassaoloaika on päättynyt, viisuminhaltijat eivät sitä paitsi enää saa liikkua kaikkien jäsenvaltioiden alueella, vaikka heillä on edelleen oikeus oleskella laillisesti viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueella.

Tämän vuoksi komissio esittää, että tämäntyyppisestä viisumista luovutaan, jotta asioita voidaan yksinkertaistaa ja jäsenvaltioita voidaan vaatia nopeuttamaan oleskelulupien myöntämistä niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka voivat sellaisen saada.

6.2. Ryhmäviisumit

² Vuoden 2004 viisumitilastojen (asiakirja 9749/05) mukaan jäsenvaltiot myönsivät 1 017 348 ”D”-viisumia ja vain 20 938 ”D+C”-viisumia.

Kun viisuminhakijoilta aletaan vaatia muiden tietojen ohella biometrisiä tunnisteita ja yksittäiset hakijat rekisteröidään viisumitietojärjestelmään, ryhmäviisumien käyttö ei enää ole mahdollista. Kunkin hakijan, myös samaan passiin merkittyjen puolisoiden ja lasten, on täytettävä oma hakulomakkeensa, ja kaikille on myönnettävä erillinen viisumitarra, joka kiinnitetään tätä varten tarkoitettuun erilliseen lomakkeeseen.

6.3. Yhteisen konsuliohjeiston liitteen 2 poistaminen

Yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 2 on luettelo asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä I mainituista kolmansista maista, joiden kansalaisilta ei vaadita viisumia, jos heillä on diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassi, ja luettelo niistä asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainituista kolmansista maista, joiden kansalaisilta vaaditaan viisumi siitä huolimatta, että heillä on diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassi tai erityispassi. Menettelyjä, joiden mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava liitteen 2 muuttamisesta, säännellään tällä hetkellä asetuksella (EY) N:o 789/2001, vaikka oikeusperusta jäsenvaltioiden yksipuolisesti myöntämille viisumipakkoa koskeville poikkeuksille on asetus (EY) N:o 539/2001, jonka mukaan kyseisen asetuksen 4 artiklan nojalla myönnettyistä viisumipakkoa koskevista poikkeuksista on ilmoitettava komissiolle (joka huolehtii siitä, että nämä tiedot julkaistaan hyvissä ajoin ja säännöllisesti). Näitä tietoja ei liitetä viisumisäännöstöstä annettavaan asetukseen, jotta voidaan välttää menettelyjen päällekkäisyys ja koska asetuksen (EY) N:o 539/2001 ja toisaalta viisumien myöntämisedellytyksiä ja -menettelyjä koskevista säännöistä annetun asetuksen nojalla myönnettävien viisumipakkoa koskevien poikkeusten välillä ei ole mitään oikeudellista yhteyttä.

6.4. Liitteen 6 poistaminen

Kunniakonsulit eivät enää saa myöntää viisumeja viisumitietojärjestelmästä annettavassa asetuksessa ehdotettujen sääntöjen nojalla, jotka koskevat oikeutta tutustua tietoihin.

7. Viisumisäännöstön yhdenmukainen soveltaminen käytännössä

Kuten edellä todetaan, viisumisäännöstön oikeudelliset säännökset koskevat ainoastaan lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettävien viisumien sekä lentokentän kauttakulkuviisumien myöntämistä. Jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot tästedes luopuvat nykyisestä käytännöstä, jonka mukaan ne laativat kansallisia ohjeita, joita sovelletaan ensisijaisina yhteisiin ohjeisiin nähden, on tarkoitus laatia yhdet yhteiset ohjeet siitä, miten tätä lainsäädäntöä on tarkoitus soveltaa käytännössä.

Laatiessaan ehdotusta viisumisäännöstöä koskevaksi asetukseksi komissio on pohtinut ”Viisumisäännöstön käytännön soveltamista koskevien ohjeiden” muotoa ja sisältöä. Näissä ohjeissa vahvistettaisiin yhdenmukaiset käytännöt ja menettelyt, joita jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on noudatettava viisumihakemusten käsittelyssä.

Ohjeet laaditaan asetuksen V osastossa säädetyn menettelyn mukaisesti. Niissä ei lisätä viisumisäännöstöön mitään uusia oikeudellisia velvoitteita, vaan käsitellään ainoastaan näiden säännösten soveltamista käytännössä. Ohjeiden on määrä valmistua ennen viisumisäännöstön voimaantuloa.

6) PERUSTAMISSOPIMUKSIIN LIITETTYJEN PÖYTÄKIRJOJEN VAIKUTUKSET

Lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja koskevista toimenpiteistä laadittujen ehdotusten oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen IV osasto, minkä vuoksi niihin sovelletaan Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemasta tehtyjen pöytäkirjojen ja Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjan erikoismääräyksiä (ns. vaihteleva geometria).

Tämä ehdotus koskee Schengenin säännöstön kehittämistä. Sen vuoksi on otettava huomioon seuraavat mainituista pöytäkirjoista johtuvat näkökohdat:

Islanti ja Norja:

Neuvosto on tehnyt Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan kanssa sopimuksen näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen³. Sopimuksessa määrättyjä menettelyjä on sovellettava, koska tämä asetus perustuu Schengenin säännöstöön sopimuksen liitteessä A tarkoitetulla tavalla.

Tanska:

Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja EY:n perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen. Koska asetuksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä perustamissopimuksen IV osaston määräysten nojalla, siihen sovelletaan mainitun pöytäkirjan 5 artiklaa.

Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti:

Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 4 ja 5 artiklan sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁴ ja Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁵ mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido niitä eikä asetusta sovelleta niihin.

Sveitsi:

Sveitsin osalta tällä ehdotuksella kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitetulla tavalla. Kyseiset määräykset kuuluvat tämän sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 2004/860/EY⁶ 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

³ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁴ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁵ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁶ EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78.

Sveitsin kanssa 26. lokakuuta 2004 allekirjoitetussa sopimuksessa määrätään eräiden määräysten väliaikaisesta soveltamisesta sopimuksen allekirjoittamisesta alkaen, kuten Sveitsin osallistumisesta Schengenin säännösten kehittämistä käsittelevään sekakomiteaan.

7) SCHENGENIN SÄÄNNÖSTÖÄ KEHITTÄVIEN SÄÄDÖSTEN KAKSIVAIHEISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELYSTÄ UUSILLE JÄSENVALTIOILLE AIHEUTUVAT SEURAUKSET

Liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdan mukaan Schengenin säännösten määräykset sekä liittymisasiakirjan liitteessä I luetellut säädökset, jotka perustuvat tai muuten liittyvät Schengenin säännöstöön, sitovat uusia jäsenvaltioita ja niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa liittymispäivästä alkaen⁷. Myös määräykset ja säädökset, joihin ei viitata liitteessä, sitovat uusia jäsenvaltioita liittymispäivästä alkaen, mutta niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa vasta kun asiasta on tehty erityinen neuvoston päätös liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kyseessä on kaksivaiheinen täytäntöönpanomenettely, jonka mukaisesti tietyt Schengenin säännösten määräykset ovat sitovia ja niitä sovelletaan liittymispäivästä alkaen, kun taas toiset määräykset, erityisesti sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistamiseen liittyvät määräykset, ovat sitovia liittymispäivästä alkaen, mutta niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa vasta neuvoston tehtyä edellä tarkoitetun päätöksen.

Liitteessä ei mainita viisumipolitiikkaa koskevia Schengenin säännösten määräyksiä (Schengenin yleissopimuksen 9–17 artikla ja niiden täytäntöönpanoa koskevat päätökset, erityisesti yhteinen konsuliohjeisto, sen liitteitä 1, 7, 8 ja 15 lukuun ottamatta).

Tämän vuoksi tätä ehdotusta, joka perustuu yhteiseen konsuliohjeistoon ja eräisiin Schengenin yleissopimuksen määräyksiin ja korvaa ne, jotta voidaan vahvistaa viisumien myöntämistä koskeva yhteisön säännöstö, ei sovelleta uusiin jäsenvaltioihin lentokentän kauttakulkuviiisumin myöntämistä koskevia säännöksiä lukuun ottamatta.

8) ARTIKLAKOHTAISET HUOMAUTUKSET

Yleinen huomautus

Jotta voidaan ottaa huomioon yhteisön toimintakehys ja terminologia, määritelmissä ja koko ehdotuksessa on ilmaus ”sopimuspuoli/sopimuspuolet” korvattu ilmauksella ”jäsenvaltio/jäsenvaltiot”. Ilmaisua ”jäsenvaltio(t)” on luonnollisesti tulkittava ottaen huomioon yhtäältä Schengenin säännöstöstä tehty pöytäkirja silloin, kun on kyse Schengenin säännösten soveltamisesta Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa (ks. edellä 6 kohta), ja toisaalta liittymissopimuksen 3 artikla, jossa määrätään Schengenin säännösten kaksivaiheisesta täytäntöönpanosta uusissa jäsenvaltioissa (ks. edellä 7 kohta). Lisäksi on otettava huomioon Islannin, Norjan ja Sveitsin erityisasema Schengenin säännösten soveltamisessa siten kuin sitä täsmennetään perustelujen 6 kohdassa.

I osasto: Yleiset määräykset

⁷ EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

1 artikla: Kohde ja soveltamisala

Tämän artiklan 1 kohdassa määritellään asetuksen kohde eli viisumihakemusten käsittelyn edellytysten ja menettelyjen vahvistaminen enintään kolme kuukautta kuuden kuukauden aikana kestävää oleskelua varten.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että asetusta sovelletaan niihin kolmansien maiden kansalaisiin, joilta vaaditaan viisumi tällaisessa tapauksessa neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 mukaisesti. Lisäksi kohdassa viitataan yleisesti vapaata liikkuvuutta koskeviin oikeuksiin, jotka yhteisön lainsäädännön mukaan kuuluvat tietyille kolmansien maiden kansalaisten ryhmille.

Artiklan 3 kohta koskee luetteloa niiden kolmansien maiden kansalaisista, joilta vaaditaan lentokentän kauttakulkuviisumi. Yhteinen luettelo (liite VII) määritellään tässä asetuksessa [eikä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 539/2001].

2 artikla: Määritelmät

Useimmat tässä artiklassa esitetyistä määritelmistä ovat peräisin Schengenin yleissopimuksesta ja yhteisestä konsuliohjeistosta, mutta niitä on tarvittaessa selkeytetty ja täydennetty, ja joukkoon on lisätty eräitä uusia määritelmiä. Asetuksessa esitetyt määritelmät vastaavat asetuksessa (EY) N:o 539/2001 ja Schengenin rajasäännöstössä käytettyjä määritelmiä.

’Kolmannen maan kansalaisen’ käsite on määritelty siten, että EY:n perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa esitetyn määritelmän mukaiset unionin kansalaiset suljetaan asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Määritelmä käsittää siten myös pakolaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt.

’Viisumin’ määritelmä vastaa asetuksessa (EY) N:o 539/2001 käytettyä määritelmää. Siihen on kuitenkin lisätty viittaus lentokentän kauttakulkuun, joka poikkeaa ’oleskelusta’ ja ’kauttakulusta’ niiden tavanomaisessa merkityksessä. Lisäys on ollut tarpeen myös siksi, että lentokentän kauttakulkua koskeva yhteinen toiminta on sisällytetty yhteisön lainsäädäntöön.

Ilmauksella ’yhtenäinen’ tarkoitetaan sitä, että viisumin haltija voi maahantulon sallimisen jälkeen liikkua usean tai kaikkien jäsenvaltioiden alueella tai kulkea niiden alueen kautta. Ilmaus on säilytetty asetuksessa vastapainona ’kelpoisuusalueeltaan rajoitetulle’ viisumille (LTV), jonka haltija voi oleskella ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa tai tietyissä jäsenvaltioissa, ja ’lentokentän kauttakulkuviisumille’, joka vaaditaan tietyiltä kolmansien maiden kansalaisilta jäsenvaltioiden lentokenttien kansainvälisen alueen kauttakulkua varten.

Koska yksi ’yhtenäisen’ viisumin myöntämisedellytyksistä on, että kaikki jäsenvaltiot tunnustavat hakijan matkustusasiakirjan, on katsottu tarpeelliseksi täsmentää, mitä tarkoitetaan ’tunnustetulla matkustusasiakirjalla’. Schengenin yleissopimuksen ja yleisen konsuliohjeiston voimassa olevissa määräyksissä käytetään ilmaisua ’voimassa oleva’ tarkoittamaan sekä aitoutta, voimassaoloa että tunnustamista, mikä on aiheuttanut tiettyä sekaannusta. Tällä käsitteellä on merkitystä silloin kun jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on ratkaistava, voidaanko hakijalle myöntää yhtenäinen viisumi vai ainoastaan kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi. Tämän ehdotuksen oikeusperustan nojalla asetukseen ei voida sisällyttää Schengenin toimeenpanevan komitean päätöksiä SCH/Com-ex

(98) 56 ja (99) 14, jotka koskevat käsikirjan laatimista niistä matkustusasiakirjoista, jotka oikeuttavat ulkorajan ylittämiseen ja joihin voidaan liittää viisumi.

Tuntuisi kuitenkin loogiselta sisällyttää tällainen perustavanluonteinen asiakirja yhteisön lainsäädäntöön.

’Viisumitarran’ määritelmässä viitataan asetuksessa (EY) N:o 1683/95 esitettyihin määritelmiin, ja sanamuoto on peräisin viisumitietojärjestelmää koskevasta asetusehdotuksesta.

’Erillinen viisumilomake’ määritellään viittaamalla asetukseen (EY) N:o 333/2002 sellaisen lomakkeen yhtenäisestä kaavasta, johon kiinnitetään jäsenvaltioiden niille henkilöille myöntämät viisumit, joiden matkustusasiakirjaa lomakkeen laativa jäsenvaltio ei tunnusta.

II osasto: Viisumihakemusten vastaanotto ja käsittely

I luku: Viisumihakemusten käsittelyyn osallistuvat viranomaiset

3 artikla: Viranomaiset, joilla on toimivalta käsitellä viisumihakemukset

Nämä säännökset ovat peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta ja Schengenin yleissopimuksesta. Niissä kuitenkin täsmennetään, että käsittelyllä tarkoitetaan viisumihakemusten tutkimista, jonka tulisi aina olla jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen tehtävä. Viimeaikaisen kehityksen vuoksi (viisumihakemusten määrän kasvu, konsulaattihenkilöstön turvallisuusriskit yms.) ja koska lähiaikoina otetaan käyttöön biometriset tunnistetunnukset yhtenä viisumin hakemisen edellytyksenä, jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot eivät enää pelkästään vastaanota viisumihakemuksia.

Yhteisen konsuliohjeiston liite 6 on kuitenkin kumottu, sillä kunniakonsulit eivät enää voi osallistua viisumihakemusten käsittelyyn.

Artiklaan on sisällytetty neuvoston asetus (EY) N:o 415/2003 viisumien myöntämisestä rajalla (2 kohta).

4 artikla: Alueellinen toimivalta

Yhteisessä konsuliohjeistossa todetaan, että ”kun” viisumia haetaan muualla kuin asuinvaltiossa, hakemus on käsiteltävä tietyllä tavalla. Koska jäsenvaltioiden käytännöt vaihtelevat tältä osin, asetuksessa säädetään selkeästi, että kolmansien maiden kansalaisten on haettava viisumia asuinmaassaan (1 kohta) ja että ainoastaan ne, jotka oleskelevat laillisesti jossakin muussa kuin asuinmaassaan ja joilla on perusteltu syy hakea viisumia kyseisessä maassa, voivat tehdä niin (2 kohta). Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot ottavat yleensä tällaisessa tapauksessa yhteyttä hakijan asuinmaassa työskenteleviin kollegoihinsa tai näiden keskusviranomaisiin ennen viisumin myöntämistä (3 kohta).

5 artikla: Viisumihakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio

Nämä säännökset on otettu yhteisestä konsuliohjeistosta. Niissä vahvistetaan kriteerit, joiden mukaan viisumihakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto määritetään. Toistuvaisviisumia koskevat hakemukset on jätettävä sen jäsenvaltion konsulaattiin, jossa hakija useimmiten käy (ja joka on peruste useaan maahantuloon oikeuttavan viisumin hakemiselle), vaikka hakija voi matkustaa myös muihin kohteisiin

jäsenvaltioiden alueella. Tällaista viisumia on mahdollista hakea ainoastaan hakijan asuinmaassa siksi, että vain kyseinen konsulaatti pystyy täysin arvioimaan hakijan vilpittömyyden.

6 artikla: Toimivalta myöntää viisumi jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille

Varsin suuri osa viisumeista myönnetään nykyään jäsenvaltioiden alueella henkilöille, jotka eivät itse asiassa ylitä ulkorajoja. Siitä huolimatta olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt niitä tilanteita varten, joissa jonkin jäsenvaltion alueella laillisesti oleskelevalla kolmannen maan kansalaisella on perusteltu syy matkustaa toiseen jäsenvaltioon mutta ei matkustusasiakirjaa, joka antaisi hänelle oikeuden matkustaa jäsenvaltioiden alueella ilman viisumia.

7 artikla: Edustusta koskevat järjestelyt

Valtaosa tämän artiklan sisällöstä on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta. Säännökset on kuitenkin pyritty järjestelemään uudelleen entistä selkeämmin, ja niihin on lisätty erityisiä sääntöjä, joiden avulla on tarkoitus varmistaa, että sekä viisuminhakijat että muiden jäsenvaltioiden paikallis- ja keskusviranomaiset saavat hyvissä ajoin tiedon edustusta koskevien järjestelyjen voimaantulosta tai lakkaamisesta. Jos jäsenvaltiot haluavat ulkoistaa osan viisumihakemusten käsittelystä, niiden on ilmoitettava tästä edustamilleen jäsenvaltioille ennen kuin ne aloittavat tällaisen yhteistyön ulkoisten palveluntarjoajien kanssa.

Artiklan 6 kohdassa täsmennetään ohjeet sellaista tilannetta varten, jossa edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto aikoo evätä viisumin. Tällaisessa tapauksessa koko hakemus on toimitettava edustetun jäsenvaltion keskusviranomaisille, jotta nämä voivat tehdä viisumin epäämistä koskevan lopullisen päätöksen. Sovelletaan 23 artiklan 3 kohtaa, joka koskee viisumin epäämistä koskevan päätöksen tiedoksiantamista hakijalle. Näin voidaan varmistaa, että hakemuksesta tehdään lopullinen päätös sen sijaan, että hakijaa vain kehoitettaisiin toimittamaan uusi hakemus edustetun jäsenvaltion lähimpään konsulaattiin, kuten nykyään usein tapahtuu.

Artiklan 2 kohtaa muutetaan myöhemmin, jotta voidaan ottaa huomioon yhteisen konsuliohjeiston muuttamista koskevan ehdotuksen yhteydessä käytävät neuvottelut biometriikan käyttöön otosta ja yhteisten viisumikeskusten perustamisesta.

8 artikla: Jäsenvaltion omien keskusviranomaisten kuuleminen ennalta

Jo nyt on olemassa menettely, jonka mukaan viisumin myöntävän diplomaatti- tai konsuliedustuston keskusviranomaisia on kuultava ennen kuin tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille myönnetään viisumi. Luettelo kolmansista maista, joihin tätä menettelyä sovelletaan, esitetään yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 5 (rajoitettu jakelu, ”EU RESTREINT”). Artiklan 2 kohdassa säädetään, että tällainen kuuleminen ei saa viivyttää viisumihakemuksen käsittelyä.

Artiklan 3 kohdassa säädetään, että edustusta koskevien järjestelyjen puitteissa edustavan jäsenvaltion keskusviranomaisten on kuultava edustetun jäsenvaltion keskusviranomaisia (liitteessä I lueteltujen kolmansien maiden osalta).

9 artikla: Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten kuuleminen ennalta ja niille ilmoittaminen

Artiklan 1 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden keskusviranomaisten pyynnöstä, jonka mukaan niitä olisi kuultava ennen kuin muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustot myöntävät viisumeja tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Artiklan 2 kohdassa säädetään määräaika, johon mennessä jäsenvaltion on vastattava lausuntopyyntöön. Määräaika on kolme työpäivää. Jos vastausta ei saada määräaikaan mennessä, lausuntoa pyytänyt jäsenvaltio voi antaa diplomaatti- tai konsuliedustustolleen luvan myöntää viisumi, jonka osalta lausuntoa pyydettiin.

Artiklan 3 kohdassa säädetään pelkästä ilmoittamismenettelystä jäsenvaltioiden kanssa vuonna 2002–2003 käytyjen keskustelujen perusteella. Kuulemisen sijasta jäsenvaltioiden keskusviranomaiset haluavat vain saada tiedon siitä, että tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisille on myönnetty viisumi.

Artiklan 5 kohdassa säädetään, että edustusta koskevien järjestelyjen puitteissa edustavan jäsenvaltion keskusviranomaisten on kuultava muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisia (liitteessä II lueteltujen kolmansien maiden osalta).

II luku: Hakemus

10 artikla: Hakemuksen jättämistä koskevat käytännön ohjeet

Kyseessä on uusi artikla siinä mielessä, että siinä säädetään hakemusten jättämistä koskevat yleiset käytännön periaatteet. Se liittyy 11 artiklaan, jossa otetaan käyttöön hakemuksen tutkittavaksi ottamisen käsite. Artiklan 1 kohdassa säädetään, että viisumihakemuksen voi jättää aikaisintaan kolme kuukautta ennen suunniteltua matkaa. Tällä hetkellä tämä sääntö mainitaan ainoastaan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 13 olevassa huomautuksessa. On tärkeää, että viisumia ei myönnetä kovin kauan ennen suunniteltua matkaa. Näin voidaan välttää se, että hakijan tilanne muuttuu siitä, millainen se on viisumia myönnettäessä.

Artiklan 2 kohdassa säädetään vaatimuksesta, jonka mukaan hakemus on jätettävä henkilökohtaisesti silloin kun viisumia haetaan ensimmäistä kertaa, koska silloin kerätään biometriset tunnistetiedot.

Artiklan 3 ja 4 kohta ovat tarpeen, koska yhä useammissa jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoissa on otettu käyttöön tapaamisjärjestelyt. Artiklan 5 kohtaa on tulkittava yhdessä 11 ja 19 artiklan kanssa.

11 artikla: Biometristen tunnistetietojen kerääminen

Tässä artiklassa säädetään biometristen tunnistetietojen keräämistä koskevista vaatimuksista sekä niistä henkilöryhmistä, joita tämä vaatimus ei koske. Artiklan sisältö vastaa komission 31. toukokuuta 2006 esittämää ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi diplomaatti- ja konsuliedustustoille annetun yhteisen konsuliohjeiston muuttamisesta biometristen tunnistetietojen käyttöön oton ja viisumihakemusten vastaanoton ja käsittelyn järjestämistä koskevien määräysten osalta [KOM(2006) 269].

12 artikla: Viisumihakemuksen jättäminen

Tässä artiklassa luetellaan asiakirjat, jotka hakijan on toimitettava hakemuksensa liitteeksi, jotta se otetaan käsiteltäväksi. Näiden sääntöjen avulla hakijoiden on helpompi valmistella hakemuksensa. Sitä paitsi hakemuksen käsittely nopeutuu, kun diplomaatti- tai konsuliedustustot saavat heti täydelliset hakemukset. Koska jäsenvaltiot sallivat diplomaatti- ja konsuliedustustojen tehdä yhä enemmän yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa, niin että hakija ei ole suoraan tekemisissä hakemuksia käsittelevän henkilöstön kanssa, on erityisen tärkeää, että käytettävissä on alusta lähtien täsmälliset tiedot. Hakijalta säästyy aikaa, kun hänen ei tarvitse toimittaa lisätietoja erikseen. Artiklassa määritellään, missä vaiheessa viisumihakemus katsotaan jätetyksi. Jos kaikki 12 artiklassa luetellut selvitykset on toimitettu, viisumihakemus ”voidaan ottaa käsiteltäväksi”.

Tämä on tärkeää myös siksi, että voidaan erottaa toisistaan hakemukset, joita ei oteta lainkaan käsiteltäväksi, ja hakemukset, jotka hylätään virallisesti käsittelyn perusteella. Selventämällä tätä eroa voidaan tuottaa realistisempia tilastotietoja, kun virallisesti hylätyt hakemukset voidaan erottaa hakemuksista, joita ei ole edes käsitelty loppuun, niin että hylkäysprosentit antavat todellisen kuvan tilanteesta. Viisumihakemusten hylkäämisprosenttien vertailu on samalla alueella toimiville jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille tärkeä hallinnointiväline.

13 artikla: Hakulomake

Artiklan 1 kohta on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta. Siihen on kuitenkin lisätty vaatimus, jonka mukaan jokaisen hakijan passiin merkityn ja hänen mukanaan matkustavan henkilön on täytettävä erillinen viisumihakemus. Tämän jälkeen kullekin hakijalle voidaan myöntää erillinen viisumitarra (26 artikla), sillä ryhmäviisumeista luovutaan.

Artiklan 2 kohta koskee eräitä käytännön seikkoja, joista ei aiemmin ole säädetty. Artiklan 3 kohdassa säädetään hakemuksen mahdollisesta kääntämisestä edustuston sijaintimaan kielelle ja tällaisten käännösten saatavilla pitämisestä. Samalla alueella toimivien jäsenvaltioiden diplomaattiedustustojen tulisi yhdenmukaisuus- ja kustannussyistä käyttää samaa käännöstä. Artiklan 2 ja 3 kohta perustuvat lähinnä komission yksiköiden valmisteluasiakirjaan JAI/723/2003.

Artiklan 4 kohdassa vaaditaan jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoja varmistamaan, että hakijat saavat tietoa siitä, millä kielellä tai kielillä hakemuslomakkeen voi täyttää.

14 artikla: Hakemuksen liitteet

Tämä artikla ja liite IV, jossa esitetään esimerkkejä hakijoilta vaadittavista liiteasiakirjoista, perustuvat yhteiseen konsuliohjeistoon, ja niitä on jäsennelty uudelleen luettavuuden parantamiseksi. Lisäksi liiteasiakirjat on luetteloitu suunnitellun oleskelun tai kauttakulun tarkoituksen mukaan. On myös laadittu uusi yhdenmukainen lomake vierailukutsun sekä majoituksen ja ylläpidon tarjoamista varten, jotta voidaan korjata tämä voimassa olevan lainsäädännön puute. Yhteisessä konsuliohjeistossa on liite, johon on pyritty kokoamaan eri jäsenvaltioiden käyttämät ns. yhdenmukaiset lomakkeet, mutta tähän mennessä vain kolme jäsenvaltiota on toimittanut tällaiset lomakkeet ja nekin poikkeavat toisistaan varsin paljon. Tämä artikla on yhdenmukainen Schengenin rajasäännösten kanssa.

Liiteasiakirjoja koskevia vaatimuksia saattaa olla tarpeen eriyttää sen mukaan, mitä asiakirjoja hakijoiden on toimitettava tai mitä he pystyvät toimittamaan paikallisten olosuhteiden puitteissa. Paikallisen konsuliyhteistyön yhteydessä onkin tarkoitus arvioida, olisiko tarpeen laatia luettelot tässä artikkelissa ja sitä vastaavassa liitteessä mainittuja tarkoituksia varten vaadittavista asiakirjoista, jotta voitaisiin torjua suotuisimman viisumikohtelun etsimistä (*visa shopping*).

15 artikla: Matkasairausvakuutus

Tämä artikla on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta. Säännöksiä on kuitenkin muutettu, jotta voidaan tukkia tietyt porsaanreiät ja selkeyttää eräitä alkuperäiseen päätökseen sisältyviä monitulkintaisia kohtia. Lisäksi huomioon on otettu sekä tämän toimenpiteen soveltamisesta vuonna 2004 annetut ohjeet että sen soveltamista koskeva arviointi, joka toteutettiin vuonna 2005 jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille jaetun kyselylomakkeen avulla.

Diplomaattipassin haltijat ja merimiehet on vapautettu matkasairausvakuutusta koskevasta vaatimuksesta yleisen poikkeuksen nojalla, koska heillä katsotaan olevan ammattinsa puolesta riittävä vakuutus. Tämä vaatimus ei koske myöskään niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka kiireellisten syiden vuoksi hakevat viisumia rajalla (minkä pitäisi olla poikkeustilanne), koska tällaisissa tapauksissa matkasairausvakuutuksen vaatiminen olisi kohtuutonta ja hakijoiden olisi sitä paitsi usein mahdotonta hankkia sellaista.

16 artikla: Käsittelymaksu

Tässä artikkelissa säädetään hakijoilta perittävää käsittelymaksua koskevat säännöt. Maksulla katetaan viisumihakemuksen käsittelystä aiheutuvat hallinnolliset kustannukset. Sen suuruus vahvistetaan 1. kesäkuuta 2006 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2006/440/EY⁸. Artiklan 1 kohdan säännös, jonka mukaan käsittelymaksu peritään euroina tai edustuston sijaintimaan rahana ja jonka mukaan sitä ei palauteta, pysyy edelleen voimassa. Artiklan 2 kohdan tarkoituksena on varmistaa, että hakijat saavat maksusta kuitenkin ja kirjallisen ilmoituksen siitä, että maksua ei palauteta. Artiklan 3 kohta koskee ongelmia, jotka liittyvät siihen, että käsittelymaksu peritään paikallisena rahana. Jotta hakijoille ei aiheudu haittaa siitä, että jäsenvaltiot vaihtaisivat sovellettavia vaihtokursseja eri aikoina, ehdotetaan, että kaikki käyttävät samaa vaihtokurssia eli EKP:n päiväkohtaista euron valuuttaviitekurssia. Artiklan 4 kohdassa luetellaan henkilöryhmät, joilta käsittelymaksua ei peritä neuvoston päätöksen 2006/440/EY mukaisesti. Artiklan 5 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen käsittelymaksusta tai alentaa sitä tapauskohtaisesti. Tämä jo nyt käytössä oleva mahdollisuus vahvistetaan myös neuvoston päätöksessä 2006/444/EY. Artiklan 6 kohdan mukaan maksu peritään toistaiseksi nykyisen suuruisena niiden kolmansien maiden kansalaisilta, joiden osalta toimeksianto neuvotella viisumien myöntämisen helpottamista koskevasta sopimuksesta hyväksytään ennen 1. päivää tammikuuta 2007.

Artiklan 7 kohta on lisätty, jotta kolmansien maiden kansalaiset eivät joutuisi kärsimään siitä, että jokin jäsenvaltio ei tunnusta heidän matkustusasiakirjaansa, niin että heille on tämän vuoksi myönnetty kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi; tällaisten henkilöiden ei tarvitse maksaa toista käsittelymaksua sen vuoksi, että he joutuvat hakemaan toista viisumia voidakseen matkustaa sellaiseen jäsenvaltioon, jossa heille ensiksi myönnetty viisumi ei ole voimassa.

⁸ EUVL L 175, 29.6.2006, s. 77.

Artiklan 8 kohdassa otetaan käyttöön kiireellisissä tapauksissa perittävä maksu. Jos hakemus jätetään hyvin myöhään ilman perusteltua syytä, sen käsittelystä peritään kaksinkertainen maksu.

17 artikla: Leima, joka osoittaa, että viisumia on haettu

Vaatus, jonka mukaan jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on leimattava hakijan matkustusasiakirja merkiksi viisumihakemuksen jättämisestä, perustuu yhteiseen konsuliohjeistoon. Tarkoituksena on estää samaa henkilöä jättämästä hakemuksia useaan jäsenvaltioon samanaikaisesti. Koska tämän toimenpiteen soveltaminen käytännössä on aiheuttanut huomattavia ongelmia, asetuksessa täsmennetään leiman käyttöä koskevat säännöt, minkä lisäksi leimaa varten on laadittu yhdenmukainen malli. Malli on katsottu tarpeelliseksi, koska vuosien kuluessa on tullut esiin lukuisia sekä vääriä leimoja että vääriä koodeja. Artiklan 1 kohdassa on otettu huomioon viisumihakemusten vastaanottamisessa tapahtuneet muutokset (ks. 33 artikla), koska hakijan matkustusasiakirjan leimaamisesta vastaa diplomaatti- tai konsuliedustusto.

Yhteisen konsuliohjeiston mukaan jäsenvaltiot voivat yksipuolisesti päättää, että ne eivät merkitse tätä leimaa diplomaattipasseihin. Yhtenäisen käytännön luomiseksi tästä poikkeuksesta on tehty yleinen sääntö. Sen sijaan jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on sovittava paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa siitä, mitkä muut henkilöryhmät mahdollisesti vapautetaan leiman merkitsemisestä.

Jotta hakijat tai paikallisviranomaiset eivät ymmärtäisi leiman tarkoitusta väärin, jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on ilmoitettava suurelle yleisölle, että leimalla ei ole oikeusvaikutuksia ja että sen tarkoituksena on vain osoittaa, että viisumia on haettu.

Sen jälkeen kun jäsenvaltiot alkavat tallentaa tietoja viisumitietojärjestelmään, tätä leimaa ei enää tarvita, koska muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot voivat tarkistaa järjestelmästä, onko hakija jättänyt samanaikaisesti hakemuksia myös muihin konsulaatteihin.

III luku: Viisumihakemusten tutkiminen ja käsittely

18 artikla: Hakemuksen tutkiminen

Artiklan 1 ja 2 kohta ovat peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta. Niissä säädetään viisumihakemuksen käsittelyn peruskriteerit eli kaksi tärkeintä asiaa, joihin konsulaattihenkilöstön on kiinnitettävä huomiota viisumihakemuksia tutkiessaan, nimittäin maahanmuutto- ja turvallisuusriskit. Koska viisumihakemuksen voi nykyään jättää erilaisten välittäjien kautta, asetuksessa korostetaan, että silloin kun oleskelun tarkoitusta ja paluuaikomusta ei voida riittävässä määrin selvittää kirjallisten dokumenttien perusteella, hakija voidaan kutsua henkilökohtaiseen haastatteluun.

Artiklan 4 kohdan sisältö on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta, mutta siinä luetellaan yksityiskohtaisemmin, minkätyyppisiä tarkistuksia voidaan tehdä. Erityistä huomiota on syytä kiinnittää toimeentuloon tarvittavia varoja koskevaan e alakohtaan. Siinä säädetään, että näiden varojen arvioinnissa on otettava huomioon Schengenin rajasäännöstyössä säädetyt viitemäärät sekä majoituksen tai ylläpidon tarjoamista koskeva sitoumus (liite IV).

Jäsenvaltioiden vahvistamat viitemäärät mainittiin aiemmin yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 7. Koska jäsenvaltioiden on Schengenin rajasäännösten mukaan annettava nämä viitemäärät tiedoksi, niitä ei tarvitse enää kirjata viisumisäännösten erilliseen liitteeseen. Käytännön syistä viitemäärät kuitenkin luetellaan myöhemmin laadittavissa ”Viisumisäännösten käytännön soveltamista koskevissa ohjeissa” (45 artikla).

Koska lentokentän kauttakulkuviisumin haltijat eivät tule jäsenvaltioiden alueelle, artiklan 6 kohdassa säädetään, että tällaisen hakemuksen osalta olisi tarkistettava ainoastaan seuraavien vaatimusten täyttyminen: 2 kohdan a alakohta (matkustusasiakirjan aitous ja voimassaolo), b alakohta (henkilö ei muodosta uhkaa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle, kansanterveydelle eikä kansainvälisille suhteille) ja d alakohta (aiempien yhtenäisten viisumien käyttö). Lisäksi on tarkistettava jatkomatkan tarkoitus.

Artiklan 7 kohta on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta, ja sen sisältö voidaan tiivistää ajatukseen ”jos hakemus herättää epäilyksiä, viisumia ei pidä myöntää”.

19 artikla: Hakemuksen tutkimatta jättäminen

Tämä artikla liittyy suoraan 10 artiklan 4 kohtaan. Jos hakija ei toimita pyydettyjä lisätietoja, hänen hakemustaan ei oteta käsiteltäväksi, ja tämä tieto merkitään myös viisumitietojärjestelmään. Tutkimatta jättämisen käsite on otettu käyttöön, jotta voidaan erottaa toisistaan viisumihakemukset, jotka hylätään virallisesti niiden tutkimisen perusteella, ja tapaukset, joissa hakemusta ei ole tutkittu, koska hakija ei ole toiminut pyydettyjä lisätietoja. Tätä nykyä tilastoissa niputetaan usein yhteen sekä virallisesti hylätyt että vain osittain tutkitut hakemukset luokkaan ”hylätyt hakemukset/evätyt viisumit”, jolloin todellisuudessa evättyjen viisumien lukumäärä ja niiden osuus kaikista hakemuksista jää epäselväksi.

Koska tutkimatta jättäminen ei tarkoita, että hakemus olisi virallisesti hylätty, hakijalla ei ole muutoksenhakuoikeutta. Tämän vuoksi päätöksen siitä, että hakemusta ei oteta käsiteltäväksi, voi tehdä myös edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto.

20 artikla: Viisumihakemusta koskevan päätöksen tekeminen

Viisumihakijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi tämän artiklan 1 kohdassa säädetään käsittelyn enimmäiskestosta.

Artiklan 2 kohdassa vahvistetaan yleinen periaate, jonka mukaan määritetään, millainen viisumi hakijalle on myönnettävä, ja viisumin voimassaoloaika sekä sallitun oleskelun kesto. Jotta suunnitellun matkan aikataulussa tapahtuvat odottamattomat muutokset, joihin hakija ei voi vaikuttaa (esimerkiksi lentojen peruuntuminen, kaupallisten tai kulttuuritapahtumien tai liiketapaamisten lykkääminen), eivät aiheuttaisi hakijalle ongelmia, vierailua tai kauttakulkua tai lentokenttien kansainvälisen alueen kauttakulkua varten myönnetyn viisumin voimassaoloaikaan lisätään kohtuullinen määrä lisäpäiviä.

On huomattava, että nykyisen yhteisen konsuliohjeiston liitettä 13, jossa esitetään esimerkkejä täytetyistä viisumitarroista, on tarkoitus päivittää. Siitä tulee osa ”Viisumisäännösten käytännön soveltamista koskevia ohjeita”, jotka täydentävät viisumisäännösten lopullista versiota.

Artiklan 3 kohta, joka koskee toistuvaisviisumien myöntämistä, on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta, mutta siinä määritellään yksityiskohtaisesti, millaisille hakijoille tällainen viisumi voidaan myöntää (esimerkiksi tarve matkustaa jäsenvaltioihin säännöllisesti ja hakijan vilpittömyys).

21 artikla: Kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi (LTV)

Tähän artiklaan on koottu kaikki ne kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin myöntämiseen liittyvät seikat, jotka tätä nykyä ovat hajallaan eri säädöksissä ja jotka usein myös ovat keskenään päällekkäisiä (Schengenin yleissopimuksen 11 artiklan 2 kohta, 14 artiklan 1 kohta ja 16 artikla sekä yhteisen konsuliohjeiston V osan 3 kohta ja liite 14).

Artiklan 1 kohdassa luetellaan yksityiskohtaisesti tapaukset, joissa on myönnettävä kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi.

Artiklan 2 kohdassa täsmennetään, milloin tällaisen viisumin myöntämisestä on ilmoitettava muille jäsenvaltioille. Vaikka tiedot myönnettyistä viisumeista tallennetaan viisumitietojärjestelmään, keskusviranomaisille on ilmoitettava aktiivisesti yksittäisistä tapauksista, minkä jälkeen ne voivat tarkistaa yksityiskohdat viisumitietojärjestelmästä.

Koska henkilöt, jotka eivät täytä tavanomaisia edellytyksiä jäsenvaltioiden alueelle tuloa varten, voivat a ja b alakohdan nojalla myönnetyn, kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin nojalla tulla viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueelle, kyseisen jäsenvaltion keskusviranomaisien on ilmoitettava tästä muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisille.

Sen sijaan kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin myöntämisestä ei tarvitse ilmoittaa 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tapauksessa, koska sellaisen matkustusasiakirjan haltija, jota yksi tai useampi muu jäsenvaltio ei tunnusta, täyttää maahantulon edellytykset.

Tällaisen viisumin myöntämisestä ei tarvitse ilmoittaa muille jäsenvaltioille myöskään silloin, kun 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu tarve myöntää viisumi, joka on voimassa ainoastaan sen myöntäneen jäsenvaltion alueella, ei liity mihinkään a tai b alakohdassa mainittuun syyhyn, ja kun asianomainen henkilö, jolle on aiemmin myönnetty viisumeja lyhytaikaista oleskelua varten, ei ole käyttänyt niitä väärin.

22 artikla: Lentokentän kauttakulkuviisumi

Tässä artikkelissa vahvistetaan lentokentän kauttakulkuviisumeja koskeva yhdenmukainen menettely. Artikla perustuu yhteisen konsuliohjeiston määräyksiin. Läpinäkyvyyden parantamiseksi säädetään, että jäsenvaltioiden yksilölliset (lähinnä diplomaattipassin haltijoita koskevat) poikkeukset lentokentän kauttakulkuviisumia koskevasta vaatimuksesta yleistetään koskemaan kaikkia yhteisessä luettelossa mainittujen kolmansien maiden kansalaisia.

Artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa luetellaan ryhmät, jotka vapautetaan tästä vaatimuksesta. Yhteisessä konsuliohjeistossa mainittujen ryhmien lisäksi näihin kuuluvat nyt myös EU:n kansalaisten perheenjäsenet.

23 artikla: Viisumin epääminen

Nykyisessä yhteisessä konsuliohjeistossa viitataan viisumin epäämisestä ilmoittamisen ja perustelemisen yhteydessä kansalliseen lainsäädäntöön. Epäämisestä on ilmoitettava yhdenmukaista mallia käyttäen vain siinä tapauksessa, että kansallisessa lainsäädännössä

vaaditaan ilmoittamaan viisumin epäämisestä ja perustelemaan se. Tässä artiklassa säädetään, että tämä menettely on pakollinen, jotta voidaan vahvistaa yhteisön yhteistä menettelyä ja edistää hakijoiden yhdenvertaista kohtelua.

Artiklan 1 kohdassa luetellaan tiettyjä kriteerejä, joiden nojalla viisumi voidaan evätä, mikä on yhdenmukaista Schengenin rajasäännösten kanssa. Nykyisessä yhteisessä konsuliohjeistossa ei ole tällaista yksityiskohtaista luetteloa.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että viisumin epääminen on annettava tiedoksi kirjallisesti liitteessä IX olevalla lomakkeella. Yhdenmukaisia lomakkeita on käytettävä myös silloin kun viisumihakemus hylätään rajalla (vrt. 32 ja 33 artikla).

Artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että viisumin epäämistä koskeva muutoksenhaku kuuluu jäsenvaltioiden toimivallan piiriin.

Artiklan 4 kohdassa viitataan tilanteisiin, joissa jäsenvaltio edustaa toista jäsenvaltiota viisumien myöntämistä varten ja joissa edustettu jäsenvaltio tekee lopullisen päätöksen viisumin epäämisestä. Edustavan jäsenvaltion diplomaattiedustuston on tällöin ilmoitettava hakijalle edustetun jäsenvaltion tekemästä kielteisestä päätöksestä.

Artiklan 5 kohdassa säädetään muodolliset takeet sille, että kukin hakemus käsitellään erikseen siinä esitettyjen tietojen perusteella ja että hakijan tilanne hakemuksen esittämisajankohtana otetaan huomioon asianmukaisella tavalla.

24 artikla: Myönnettyyn viisumiin liittyvät oikeudet

On syytä korostaa sitä keskeistä peruseriaa, että viisumi antaa haltijalleen ainoastaan oikeuden tulla jäsenvaltioiden ulkorajalle. On katsottu tarpeelliseksi tuoda tämä esiin tässä artiklassa ja muistuttaa siitä, että rajavalvontaviranomaiset tarkistavat maahantuloodellytysten täyttymisen, kun viisuminhaltija saapuu ulkorajalle.

25 artikla: Viisumitarran täyttöohjeet

Tämä artikla on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta. Lisäohjeita on liitteessä X. Vaikka viisumisäännöstö ei koske pitkäaikaista oleskelua varten myönnettäviä kansallisia viisumeja, liitteessä X olevassa 7 kohdassa mainitaan tällaisten viisumien viisumitarraan merkittävä koodi. Schengenin yleissopimuksen 18 artiklan mukaan pitkäaikaista oleskelua varten myönnettävä kansallinen viisumi (D-viisumi) antaa haltijalleen oikeuden kulkea muiden jäsenvaltioiden alueen kautta D-viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueelle pääsyä varten, jos kyseisessä artiklassa mainitut muut edellytykset täyttyvät. Siksi komissio katsoo, että koodin mainitseminen on tarpeen.

26 artikla: Täytetyn viisumitarran mitätöinti

Tämä artikla perustuu yhteiseen konsuliohjeistoon. Eräitä säännöksiä on lisätty sen varmistamiseksi, että viisumitarran mitätöinti kirjataan viisumitietojärjestelmään.

27 artikla: Viisumitarran kiinnittäminen matkustusasiakirjoihin

Tämä artikla on peräisin yhteisestä konsuliohjeistosta. Artiklan 1–3 kohdassa säädetään kaikkein tavallisimmasta tilanteesta, jossa viisumin myöntävä jäsenvaltio tunnustaa hakijan matkustusasiakirjan. Artiklan 1 kohdan toinen alakohta on peräisin liitteestä X (joka on muilta

osin poistettu), koska käytännössä on usein käynyt ilmi, että konsulaattihenkilöstö kiinnittää viisumitarran niin, ettei sitä voida lukea koneellisesti. Artiklan 4 kohta koskee tilannetta, jossa viisumin myöntävä jäsenvaltio ei tunnusta hakijan matkustusasiakirjaa. Tällöin olisi käytettävä viisumin kiinnittämiseen tarkoitettua erillistä lomaketta.

IV luku: Myönnetyn viisumin voimassaoloajan muuttaminen

28 artikla: Viisumin jatkaminen

Schengenin toimeenpanevan komitean päätös SCH/Com-ex (93) 21 viisumin voimassaoloajan pidentämisestä ei sisälly yhteiseen konsuliohjeistoon, minkä vuoksi se on otettu tähän asetukseen ja sitä on täydennetty yksityiskohtaisemmin säännöksin.

Artiklassa säädetään, että viisumin jatkaminen tapahtuu jäsenvaltioiden alueella. Jos viisuminhaltijan tilanne on muuttunut ennen kuin hän on ehtinyt käyttää hänelle myönnettyä viisumia, sen myöntänyt diplomaatti- tai konsuliedustusto on vastuussa myönnetyn viisumin peruuttamisesta ja tarvittaessa uuden viisumin myöntämisestä.

Artiklan 1 kohdassa esitetään syyt, joiden perusteella lyhytaikaista oleskelua tai kauttakulkua varten myönnetyn viisumin voimassaoloaikaa ja/tai sallitun oleskelun kesto voidaan jatkaa ilman että viisumilajia vaihdetaan tai sallitun oleskelun kesto ylittää 90 päivää (2 kohta). Voimassa olevassa lainsäädännössä ei määritellä kauttakulun enimmäiskestoä kauttakulkuviisumin jatkamisen yhteydessä. Tässä asetuksessa on otettu käyttöön yhteiset vaatimukset säätämällä kauttakulun enimmäiskestoksi 10 päivää, mikä saattaa tuntua liioittelulta, sillä se on kaksinkertainen kauttakulun enimmäiskestoon eli viiteen päivään nähden.

Hallintoviranomainen voi päättää rajoittaa jo myönnetyn viisumin alueellista voimassaoloa niin, että viisumi on voimassa ainoastaan sen jäsenvaltion alueella, missä sen jatkamista on pyydetty (3 kohta) tai ainoastaan tiettyjen jäsenvaltioiden alueella.

Artiklan 4 kohta perustuu osittain Schengenin toimeenpanevan komitean päätökseen. Siinä säädetään, että komissiolle on annettava tiedoksi asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tiedot (ne on julkaistu kyseisessä toimeenpanevan komitean päätöksessä, jota on päivitetty viimeksi vuonna 2000). Komissio julkaisee tiedot luettelon muodossa (vrt. 46 artikla).

Käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi artiklan 5 kohdassa säädetään, että viisumin jatkamisesta peritään pakollinen 30 euron maksu. Koska jatkaminen ei edellytä biometristen tunnisteen keräämistä, maksun ei tarvitse olla sama kuin viisumin myöntämisestä perittävä käsittelymaksu.

Tätä nykyä jäsenvaltiot voivat jatkaa viisumia joko myöntämällä uuden viisumitarran tai kiinnittämällä uuden tarran alkuperäisen päälle. Artiklan 6 kohdassa säädetään, että jatkoviisumi voidaan myöntää ainoastaan liitteessä XI esitetyn yhdenmukaisen leiman muodossa. Ottamalla käyttöön yksi ainoa hyväksytty toimintatapa voidaan varmistaa jatkoviisumien aitous, eikä viisumin jatkamisesta vastaavien paikallisviranomaisten (usein poliisi) tarvitse jatkuvasti säilyttää suuria määriä erittäin tiukoin turvallisuusvaatimuksin suojattuja viisumitarroja.

Tieto viisumin jatkamisesta on kirjattava myös viisumitietojärjestelmään 7 kohdan mukaisesti.

29 artikla: Viisumin peruuttaminen

Asetuksen 28, 29 ja 30 artiklan säännökset on tätä nykyä ”piilotettu” yhteisen konsuliohjeiston liitteeseen 14, jossa lähinnä vain toistetaan Schengenin toimeenpanevan komitean päätös SCH/Com-ex (93) 24. Selkeyden vuoksi nämä kolme kysymystä on erotettu kukin omaan artiklaansa, jotta niiden tarkoitusta voidaan selventää.

Viisumin peruuttamisen tarkoituksena on estää viisuminhaltijan tulo jäsenvaltioiden alueelle. Asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa säädetään, mitkä viranomaiset voivat peruuttaa viisumin missäkin vaiheessa. A alakohdassa säädetään tilanteesta, jossa viisuminhaltija ei ole vielä käyttänyt hänelle myönnettyä viisumia: tällöin viisumin voi peruuttaa se diplomaatti- tai konsuliedustusto, joka on viisumin myöntänytkin.

B alakohdan mukaan viisumin voivat peruuttaa myös rajavaltaviranomaiset, jos viisuminhaltija ei täytä maahantulon edellytyksiä. Viime kädessä viisumin voivat peruuttaa myös jäsenvaltion alueella toimivat lainvalvontaviranomaiset, jos viisuminhaltija ei enää täytä maassa oleskelun edellytyksiä siitä huolimatta, että viisumi on edelleen voimassa.

Jos viisumin peruuttavat jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kuin sen, jonka diplomaatti- tai konsuliedustusto oli myöntänyt viisumin, peruuttamisesta on ilmoitettava viisumin myöntäneelle jäsenvaltiolle.

30 artikla: Viisumin kumoaminen

Viisumin kumoaminen tarkoittaa, että viisumin jäljellä oleva voimassaoloaika mitätöidään sen jälkeen, kun viisuminhaltija on tullut jäsenvaltioiden alueelle. Artiklan 1 kohdassa säädetään kahdesta tilanteesta, joissa viisumi voidaan kumota: a) viisuminhaltija voi itse pyytää viisumin kumoamista tai b) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että viisuminhaltija ei enää täytä maahantulon edellytyksiä sen jälkeen, kun hän on jo saapunut jäsenvaltioiden alueelle.

Jos viisumin kumoavat jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kuin sen, jonka diplomaatti- tai konsuliedustusto oli myöntänyt viisumin, kumoamisesta on ilmoitettava viisumin myöntäneelle jäsenvaltiolle.

31 artikla: Viisumissa sallitun oleskelun keston lyhentäminen

Jos rajavaltaviranomaiset katsovat, että viisuminhaltijalla ei ole riittäviä varoja suunnitellun oleskelun ajaksi, ne voivat lyhentää viisumissa sallitun oleskelun kestoja niin, että viisuminhaltijan mukana olevat varat riittävät toimeentuloon oleskelun ajan.

V Luku: Ulkorajalla myönnettävä viisumi

32 artikla: Ulkorajalla myönnettävä viisumi

Asetuksen 32 ja 33 artikla perustuvat neuvoston asetukseen (EY) N:o 415/2003. Sen sisältö on jaettu kahteen eri artiklaan, jotta viisumien myöntämistä rajalla koskevat yleiset säännökset voidaan erottaa kauttakulkumatalla olevia merimiehiä koskevasta erityistapauksesta.

Asetuksen 32 artiklan 6 kohdassa täsmennetään, että myös silloin kun viisumia haetaan rajalla ja se evätään, hakijalle on ilmoitettava viisumin epäämisestä perusteluineen. Hakijalle on ilmoitettava myös muutoksenhakuoikeuksista.

33 artikla: Merimiehille ulkorajalla myönnettävä viisumi

Tämä artikla sisältää erityissäännökset, jotka koskevat viisumin myöntämistä rajalla kauttakulumatalla oleville merimiehille. Asetuksen liitteessä XII oleva 1 ja 2 osa käsittävät neuvoston asetuksen (EY) N:o 415/2003 kaksi liitettä ("Toimintaohjeet" ja "Lomake kauttakulumatalla oleville merimiehille").

III OSASTO: Hallinnollisten asioiden hoito ja järjestäminen

34 artikla: Viisumipalveluiden järjestäminen

Tämä artikla perustuu lähinnä yhteisen konsuliohjeiston VII osaan. Vaikka viisumihakijoiden vastaanottoa koskevia säännöksiä on muutettu 37 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot ovat edelleen vastuussa viisumihakemusten käsittelystä ja joissain tapauksissa myös niitä koskevien päätösten tekemisestä.

Yksittäisten asiakirjakansioiden (paperiversion) säilyttämisaika, josta säädetään 3 kohdan toisessa alakohdassa, vastaa viisumitietojärjestelmästä annettavassa asetuksessa säädettyä määräaikaa.

35 artikla: Viisumihakemusten käsittelyä ja diplomaatti- ja konsuliedustustojen valvontaa varten tarvittavat resurssit

Tämä artikla vastaa Schengenin rajasäännösten samoja seikkoja koskevaa artiklaa.

36 artikla: Viisumihakemuksia käsittelevän henkilöstön käytös

Tämän artiklan tarkoituksena on varmistaa, että jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen henkilöstö noudattaa viisumihakijoiden kohtelun ja hakemusten käsittelyn yhteydessä Euroopan unionin perusoikeuskirjaa.

37, 38 ja 39 artikla: Viisumihakemusten vastaanottamisessa ja käsittelyssä noudatettavat yhteistyömuodot

Näiden artiklojen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioiden käyttöön oikeudellinen kehys, jonka perusteella ne voivat valita, minkä vaihtoehdon mukaan ne haluavat järjestää biometristen tietojen keräämisen viisumihakijoilta.

Asetuksen 38 artiklassa esitetään erityiset säännökset, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, jos ne haluavat tehdä yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien kanssa.

Asetuksen 39 artikla koskee eräitä organisatorisia näkökohtia, joiden avulla pyritään varmistamaan erityisesti valittujen yhteistyömuotojen läpinäkyvyys. Artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat päättää, että viisumihakijat voivat valitusta yhteistyömuodosta riippumatta ottaa yhteyttä myös suoraan niiden konsulaatteihin.

Näitä artikloja muutetaan myöhemmin, jotta voidaan ottaa huomioon yhteisen konsuliohjeiston muuttamista koskevan ehdotuksen yhteydessä käytävät neuvottelut biometriikan käyttöönotosta ja yhteisten viisumikeskusten perustamisesta.

40 artikla: Viisumihakemuksen jättäminen kaupallisten organisaatioiden välityksellä

Tämä artikla perustuu VIII osan 5 jaksoon, jonka alkuperäinen sanamuoto on varsin epäselvä ja vanhentunut.

Artiklan 1 kohdassa määritellään tehtävät, jotka voidaan luovuttaa kaupallisten organisaatioiden toteutettavaksi, sen sijaan että yritettäisiin yhteisen konsuliohjeiston tavoin määritellä, millaisten organisaatioiden kanssa yhteistyötä voidaan tehdä, koska tämä on väistämättä varsin epätasällista. On huomattava, että kaupalliset organisaatiot eivät saa kerätä hakijoiden biometrisiä tietoja, mikä vuoksi ensi kertaa viisumia hakevat eivät voi jättää hakemustaan kaupallisten organisaatioiden välityksellä.

Artiklan 2 kohdassa luetellaan seikat, jotka on tarkistettava ennen valtuutuksen antamista.

Artiklan 3 kohdassa säädetään näiden organisaatioiden jatkuvasta valvonnasta, ja 4 kohdassa säädetään, että valvonnan yhteydessä esiin tulleet kielteiset havainnot on ilmoitettava paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa samalla alueella toimiville muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille. Yleensäkin luettelot valtuutetuista kaupallisista organisaatioista on annettava tiedoksi sekä muille diplomaatti- ja konsuliedustustoille että suurelle yleisölle (5 kohta).

41 artikla: Yleisölle suunnattu tiedotus

On erittäin tärkeää, että hakijat saavat riittävästi tietoa ennen kaikkea viisumin hakemiseen liittyvistä vaatimuksista ja menettelyistä. Viimeaikaisen kehityksen myötä, kun käyttöön otetaan puhelinpalvelukeskuksia, tapaamisjärjestelyjä ja ulkoistamiseen perustuvia yhteistyömuotoja, on samalla pyrittävä varmistamaan, että hakijat saavat riittävästi tietoa siitä, minne ja miten viisumihakemus on jätettävä.

Artiklan 2 kohdassa muistutetaan, että jäsenvaltioiden on sovittava edustusjärjestelyistä, niin että ne voivat ilmoittaa niistä suurelle yleisölle vähintään kolme kuukautta ennen tällaisen yhteistyön aloittamista. Samalla on täsmennettävä, mitä hakijaryhmiä edustus koskee. Vastaavaa kolmen kuukauden määräaikaa sovelletaan myös viisumihakemuksen jättämiseen; sen voi tehdä aikaisintaan kolme kuukautta ennen suunniteltua matkaa (10 artiklan 1 kohta).

Käytännössä esiin tulleiden ongelmien vuoksi artiklan 3 kohdassa säädetään, että suurelle yleisölle on ilmoitettava siitä, että leimalla, joka osoittaa, että viisumia on haettu, ei ole oikeusvaikutuksia.

Artiklan 4 kohdassa todetaan, että yleisölle on ilmoitettava selkeästi viisumien myöntämiseen liittyvistä määräajoista ja vaatimuksesta, jonka mukaan tiettyjen kolmansien maiden kansalaisten tai tiettyihin ryhmiin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten osalta on tarpeen kuulla viranomaisia etukäteen.

Artiklan 5 kohdassa vahvistetaan vaatimukset, joiden mukaan yleisölle on ilmoitettava hakijoiden oikeuksista viisumin epäämisen yhteydessä.

Artiklan 6 kohdassa korostetaan, että yleisölle on ilmoitettava siitä, että pelkkä viisumi ei automaattisesti anna oikeutta maahantuloon, vaan että viisuminhaltijaa voidaan vaatia esittämään lisäselvityksiä, kun maahantuloedellytysten täyttyminen tarkistetaan rajalla. Viimeksi mainittua seikkaa ei mainita nykyisessä yhteisön säännöstössä.

IV OSASTO: Paikallinen konsuliyhteistyö

42 artikla: Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen paikallinen konsuliyhteistyö

Yhteisessä konsuliohjeistossa on paikallista konsuliyhteistyötä koskeva luku, jossa säädetään tällaista yhteistyötä koskevat yleiset puitteet sekä mainitaan tiettyjä seikkoja, joiden yhteydessä on otettava huomioon paikalliset olosuhteet. Koska viisumien myöntämiseen liittyvä paikallinen konsuliyhteistyö on kuitenkin käytännössä ollut tähän mennessä jokseenkin epätydyttävää (kuten kohdennettujen valvontavierailujen perusteella laadituista raporteista käy ilmi), asetuksessa säädetään selkeästi, mitkä tehtävät kuuluvat millekin taholle ja kuinka usein ne on toteutettava. Säännökset perustuvat valvontavierailuja koskeviin raportteihin ja eri kysymyksiä käsittelevien neuvoston työryhmien työhön. Lisäksi paikallisen konsuliyhteistyön järjestelyissä otetaan huomioon yhteisön toimielinjärjestelmä. Toimielinjärjestelmän perusteella jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot eivät voi tehdä päätöksiä, jotka luovat viisuminhakijoille oikeudellisesti sitovia oikeuksia ja velvollisuuksia. Tämän vuoksi paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa olisi arvioitava, olisiko tiettyjä säännöksiä mukautettava paikallisiin olosuhteisiin. Jos arvioinnissa päädytään myöntävään vastaukseen, on yhteisen konsuliyhteistyön pohjalta laadittava yhteiset ”paikallissäännöt”, luonnollisesti komitologiamenettelyä noudattaen.

Artiklan 1 kohdan säännösten tarkoituksena on arvioida, olisiko samalla alueella toimivien jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen yhdenmukaistettava käytäntöjään sen suhteen, mitä tietoja hakijoille annetaan ennen hakemuksen jättämistä, sekä hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi hakemuksen jättämisen jälkeen (a–c alakohta). Yhdenvertainen kohtelu vähentää osaltaan myös suotuisimman viisumikohtelun etsimistä (*visa shopping*). C alakohdassa mainitaan kolmansien maiden myöntämät matkustusasiakirjat, koska on erittäin tärkeää, että sekä paikallis- että keskusviranomaisilla on jatkuvasti saatavilla niitä koskeva ajantasainen luettelo. Alakohdan viimeisessä virkkeessä viitataan siihen tosiseikkaan, että eräät jäsenvaltiot vaativat nykyään tiettyntyyppisten virallisten matkustusasiakirjojen lisäksi verbaalinootin, toiset taas eivät.

Paikallisesti on syytä arvioida myös tarvetta ottaa käyttöön yhdenmukaiset menettelyt sen suhteen, miten suotuisimman viisumikohtelun etsimistä voidaan vähentää, kun tehdään yhteistyötä ulkoisten palveluntarjoajien tai kaupallisten organisaatioiden kanssa (d alakohta).

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että läpinäkyvyyden ja yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi olisi paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa laadittava yhteinen tiedote.

Artiklan 3 kohdassa vahvistetaan luettelo tiedoista, joita on vaihdettava joko kuukausittain (a - tilastotiedot) tai muutoin säännöllisesti (b - eri toimialueita erityisesti koskevat tiedot).

Vaihtamalla ja tarkastelemalla tilastotietoja kuukausittain paikalliset diplomaatti- ja konsuliedustustot saavat ajantasaisen kuvan toimialueellaan ilmenevistä suuntauksista ja äkillisistä muutoksista, niin että mahdollisiin ongelmiin voidaan löytää ratkaisut välittömästi. Keräämällä yleistietoja edustuston sijaintimaasta tai -paikasta (sosioekonomisista rakenteista, paikallisista tietolähteistä, värien ja väärennetyjen asiakirjojen käytöstä, laittoman maahanmuuton reiteistä yms.) voidaan varmistaa, että tämä olennainen kollektiivinen tieto ei häviä, vaikka konsulaattihenkilöstöä vaihdetaan säännöllisesti. Näin myös kotimaasta lähetetyt uudet työntekijät voivat päästä kiinni normaaliin työtahtiin ja perehtyä paikallisiin oloihin nopeammin.

Artiklan 4 kohdassa säädetään, miten yhteiseen viisumipolitiikkaan liittyvää konsuliyhteistyötä voidaan tehostaa ottamalla huomioon EY:n toimielinjärjestelmä. Koska konsuliyhteistyön puitteissa käsitellään yleensä erittäin monenlaisia asioita, on tärkeää järjestää viisumien myöntämiseen liittyvistä teknisistä kysymyksistä erillisiä kokouksia, joihin osallistuvat niiden jäsenvaltioiden edustajat, jotka soveltavat yhteisön säännöstöä täysimääräisesti ja jotka itse käsittelevät viisumihakemuksia.

Artiklan 5 kohdassa säädetään, että jokaisesta kokouksesta on laadittava raportti, joka kunkin diplomaatti- ja konsuliedustuston on toimitettava maansa keskusviranomaisille. Näin muodostuu yhteys käytännön työstä vastaavien viranomaisten ja keskusviranomaisten ja edelleen (7 kohdan osalta) [asiaa käsittelevissä neuvoston elimissä toimivien] lainsäätäjien välille.

Artiklan 6 kohdassa säädetään mahdollisuudesta kutsua tarvittaessa koolle niiden jäsenvaltioiden edustajia, jotka eivät sovello yhteisön säännöstöä täysimääräisesti, tai kolmansien maiden edustajia, jotta he voivat tuoda esiin näkemyksensä erityiskysymyksistä, joita liittyy viisumien myöntämiseen kyseisellä toimialueella.

V osasto: Loppusäännökset

43 artikla: Poikkeusjärjestelyt

Vuonna 2004 olympialaiset ja paralympialaiset järjestettiin ensimmäisen kerran Schengenin säännöstöä soveltavassa jäsenvaltiossa. Jotta kyseinen jäsenvaltio olisi voinut noudattaa Schengenin säännösten vaatimuksia täyttäessään olympialaisen peruskirjan mukaiset sitoumuksensa ja jotta toisaalta olisi voitu välttää vahingoittamasta tulevia tarjouksia järjestää tällaisia tapahtumia muissa Schengenin säännöstöä soveltavissa jäsenvaltioissa, katsottiin parhaaksi vahvistaa asetuksella erityistoimenpiteitä viisumien myöntämisen ja ulkorajojen ylittämisen helpottamiseksi. Kreikka sovelsi kyseistä asetusta menestyksellisesti vuonna 2004, ja siihen tehtiin tarvittavat muutokset vuonna 2005, niin että Italia saattoi noudattaa samaa menettelyä myöntäessään viisumeja olympialaisten osanottajille. Jotta myös jatkossa voidaan tältä osin helpottaa olympialaisten järjestämistä Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavissa jäsenvaltioissa, sovellettavat erityismenettelyt ja -edellytykset on sisällytetty viisumisäännöstöön, sillä näin niitä voidaan soveltaa nopeasti ja välttää pitkälliset lainsäädäntömenettelyt.

44 artikla: Liitteisiin tehtävät muutokset

Asetuksen liitteitä III, IV, V, VI, VIII, IX, X ja XI muutetaan 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä komitologiamenettelyä noudattaen. Komitologiamenettelyn käyttö on perusteltua siksi, että kyseisissä liitteissä määritellään tämän asetuksen II osastossa säädettyjen, viisumihakemusten vastaanottamista ja käsittelyä koskevien säännösten täytäntöönpanotoimenpiteet.

45 artikla: ”Viisumisäännösten käytännön soveltamista koskevat ohjeet”

Artiklassa säädetään, että viisumikomitea laatii viisumisäännösten käytännön soveltamista koskevat ohjeet. Tällaiset ohjeet ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen käytännössä ja välttää se, että jäsenvaltiot ryhtyisivät laatimaan rinnakkaisia kansallisia ohjeita. Ohjeet valmistuvat siihen mennessä kun yhteisön viisumisäännöstö tulee voimaan.

46 artikla: Komitologia

Kyseessä on vakiosäännös komitologiamenettelystä, jota on noudatettava tämän asetuksen soveltamista koskevien toimenpiteiden hyväksymiseksi päätöksen 1999/468/EY mukaisesti. Noudatettava menettely on sääntelymenettely, koska sen tarkoituksena on antaa edellä mainitun päätöksen 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä; lisäksi sovelletaan saman päätöksen 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa neuvoston on tehtävä määräenemmistöllä päätös komission ehdotuksen perusteella toteutettavista toimenpiteistä, jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia, on kaksi kuukautta.

47 artikla: Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa luetellut tiedot komissiolle, joka julkaisee ne.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle myös liitteitä I ja II (ennakkokuuleminen) koskevista muutossuunnitelmista. Koska tällaiset muutokset vaikuttavat suoraan viisuminhakijoiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, pelkkä ilmoittamismenettely ei EY:n toimielinjärjestelmän huomioon ottaen riitä. Siksi liitteiden muuttamisesta on päätettävä komitologiamenettelyä noudattaen.

48 artikla: Kumoaminen

Tässä artiklassa luetellaan asetuksella kumottavat säädökset.

Koska asetus viisumitietojärjestelmästä perustuu nykyiseen yhteisön säännöstöön, sitä on mukautettava, kun yhteisön säännöstöä muutetaan viisumisäännöstöllä. Kyseisen ehdotuksen tulee perustua asianmukaiseen oikeusperustaan (EY:n perustamissopimuksen 66 artikla). Koska viisumitietojärjestelmää koskevaa asetusta ei ole vielä annettu, tässä vaiheessa on mahdotonta ennakoida kovin tarkasti, miten sitä olisi muutettava.

49 artikla: Voimaantulo

Kyseessä on vakiosäännös, jossa säädetään asetuksen voimaantulosta ja sen välittömistä vaikutuksista.

Asetuksen soveltaminen alkaa vasta 6 kuukautta sen voimaantulon jälkeen, koska [kyseessä on mittava tehtävä ja koska] on tarpeen laatia myös viisumisäännöstön käytännön soveltamista koskevat ohjeet. Jäsenvaltioiden on kuitenkin ryhdyttävä ilmoittamaan komissiolle 47 artiklassa lueteltuja tietoja välittömästi asetuksen voimaantulon jälkeen. Lisäksi komitean pitäisi kyetä valmistelemaan täytäntöönpanotoimia, minkä vuoksi myös 44 artiklaa olisi sovellettava heti voimaantulosta alkaen.

Liitteet

Liitteet esitetään samassa järjestyksessä kuin asiat käsitellään asetuksessa.

Viittaukset kumottuja määräyksiä vastaaviin yhteisen konsuliohjeiston kohtiin esitetään seuraavassa taulukossa.

Yhteisen konsuliohjeiston määräykset, joita ei ole sisällytetty asetukseen

Yhteisen konsuliohjeiston määräykset, joita ei ole sisällytetty asetukseen	Perustelu(t)
I osa, 2.1.4 kohta Ryhmäviisumi	Ryhmäviisumeja ei enää myönnetä turvallisuussyistä ja siksi, että kaikkien viisuminhakijoiden on täytettävä erillinen hakemus ja kaikilta ensi kertaa viisumia hakevilta kerätään hakemuksen jättämisen yhteydessä biometriset tunnistetiedot.
I osa, 2.2 kohta Viisumi pitkäaikaista oleskelua varten	Yhteisön viisumisäännöstö ei koske yli kolmen kuukauden oleskelua varten myönnettäviä viisumeja (1 artiklan 1 kohta), ja pitkäaikaista oleskelua varten myönnettävät viisumit, jotka samalla ovat lyhytaikaista oleskelua varten myönnettyjä yhtenäisiä viisumeja, on poistettu.
IV osa Oikeusperusta	Tämä kohta on tarpeeton, koska siinä vain toistetaan eräät Schengenin yleissopimuksen määräykset (5 artikla, 11 artiklan 2 kohta, 14 artiklan 1 kohta sekä 15 ja 16 artikla).
V osa, 2.3 kohta Menettely tapauksissa, joissa on kuultava etukäteen muiden sopimuspuolten keskusviranomaisia	Kohta sisältää pikemminkin käytännön ohjeita kuin oikeudellisia säännöksiä.

LIITTEET	
Liite 1 Yhteinen luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta vaativat viisumin jäsenvaltiot, joita sitoo asetuksilla (EY) N:o 2414/2001^{**} ja (EY) N:o 453/2003^{***} muutettu asetus (EY) N:o 539/2001[*] Yhteinen luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta eivät vaadi viisumia jäsenvaltiot, joita sitoo asetuksilla (EY) N:o 2414/2001^{**} ja (EY) N:o 453/2003^{***} muutettu asetus (EY) N:o 539/2001[*]	Liitteessä vain toistetaan ao. asetuksiin sisältyvät luettelot.
Liite 2 Diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassien sekä eräiden kansainvälisten hallitustenvälisten järjestöjen virkamiehilleen myöntämien kulkulupien haltijoiden matkustamista koskevat säännöt Luettelot A ja B	Tätä liitettä ei pidä sisällyttää viisumisäännöstöön, koska diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin ja muun virallisen tai erityispassin haltijoille myönnettäviä viisumivapautuksia säännellään asetuksella (EY) N:o 539/2001 ja sen muutosasetuksilla.
Liitteessä 3 oleva II osa	Käyttöön otetaan kokonaan yhdenmukaistettu luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta vaaditaan lentokentän kauttakulkuviiisumi. Jäsenvaltiot eivät voi enää vaatia tällaista viisumia muiden kolmansien maiden kansalaisilta.
Liite 4 Luettelo asiakirjoista, jotka oikeuttavat maahantuloon ilman viisumia.	Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että kolmansien maiden kansalaiset, joilla on voimassa oleva oleskelulupa, voivat tulla jäsenvaltioiden alueelle, ja 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään,

^{**} EYVL L 327, 12.12.2001, s. 1–2.

^{***} EUVL L 69, 13.3.2003, s. 10–11.

^{*} EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1–7.

	että komissiolle on toimitettava luettelo tällaisista oleskeluluvista. Tätä luetteloa on siten turha toistaa viisumisäännöstössä.
Liite 6 Luettelo kunniakonsuleista, joilla on poikkeustapauksissa tilapäinen oikeus myöntää yhtenäisiä viisumeita	Liitettä ei ole sisällytetty tähän asetukseen, koska asetuksen 3 artiklan mukaan viisumihakemuksia voivat käsitellä ainoastaan jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot sekä poikkeustapauksissa rajavalvontaviranomaiset.
Liite 7 Kansallisten viranomaisten vuosittain vahvistamat ohjeelliset rahamäärät rajojen ylityksiä varten.	Kuten liitteen otsikosta käy ilmi, rahamääriä koskevat säännökset liittyvät rajojen ylittämiseen ja kuuluvat siten Schengenin rajasäännöstön soveltamisalaan (5 artiklan 3 kohta).
Liite 8 Yhtenäisen viisumitarran malli sekä sen tekniset ja turvaominaisuudet	Liitettä ei tarvita viisumisäännöstössä, koska siinä vain toistetaan neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95 ja asetus (EY) N:o 334/2002.
Liite 9 Tiedot, jotka sopimuspuolet merkitsevät tarvittaessa ”huomautuksia”-kenttään	Kansalliset huomautukset on asetuksen 46 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti annettava tiedoksi komissiolle, joka julkaisee ne.

Liite 10 Koneellisesti luettavan kentän täyttöohjeet	Liitteeseen sisältyvät määritelmät (1) ovat tarpeettomia ja koneellisesti luettavan kentän kuvaus vanhentunut, koska se oli laadittu niitä konsulaatteja varten, joilla ei ollut käytössään tietokoneita.
Liite 11 Matkustusasiakirjat, joihin viisumi voidaan myöntää	Liitettä ei ole sisällytetty asetukseen, koska sen sisältö ei kuulu viisumisäännöstön oikeusperustan piiriin. Sisältö liittyy Schengenin toimeenpanevan komitean päätökseen SCH/Com-ex (98) 57, joka olisi otettava osaksi yhteisön säädöskehystä.
Liite 12 Viisumihakemuksen käsittelyn hallinnollisista kuluista euroina perittävät maksut	Taulukkoa ei tarvitse toistaa, koska vuonna 2003 otettiin käyttöön kaikentyyppisten viisumihakemusten käsittelystä perittävä kiinteämääräinen maksu. Sitä paitsi viisumisäännöstössä ei käsitellä D-viisumeja, D+C-viisumit on poistettu, eikä ulkorajoilla haettavien viisumien osalta pitäisi myöntää yleistä vapautusta käsittelymaksusta. Asetukseen sisältyneet kolme sääntöä on sisällytetty itse asetukseen (16 artikla).
Liite 13 Viisumitarran täyttöohjeet	Liitteessä esitetään malleja täytetyistä viisumitarroista. Tällaiset käytännön ohjeet eivät kuulu säädökseen. Siksi liitteen päivitetty versio olisi liitettävä viisumisäännöstön soveltamista koskeviin käytännön ohjeisiin (43 artikla).

	Liitteen sivulla 1 esitetty sääntö, joka koskee viisumihakemuksen esittämisen aikaisinta ajankohtaa, on sisällytetty asetuksen 10 artiklan 1 kohtaan.
Liite 14 Sopimuspuolten ilmoittamisvelvoitteet alueellisesti rajoitettujen viisumien myöntämisen, yhtenäisen viisumin peruutuksen, kumoamisen ja voimassaoloajan lyhentämisen sekä kansallisten oleskelulupien myöntämisen osalta	Tässä liitteessä mainitut seikat eivät liity toisiinsa. Ne on jaettu seuraavasti: - kelpoisuusalueeltaan rajoitettua viisumia koskevat säännökset on sisällytetty 21 artiklaan - viisumin peruuttamisesta säädetään 29 artiklassa - viisumin kumoamisesta säädetään 30 artiklassa - viisumin nojalla sallitun oleskelun lyhentämisestä säädetään 31 artiklassa. Nykyisessä liitteessä 14 oleva 3 osa koskee oleskelulupia, mikä ei ole olennaista viisumisäännösten kannalta.
Liite 17 Kauttakulkua helpottava asiakirja (FTD) Rautateitse tapahtuvaa kauttakulkua helpottava asiakirja (FRTD)	Liitettä ei tarvita viisumisäännöstyössä, koska siinä vain toistetaan neuvoston asetus (EY) N:o 693/2003 ja asetus (EY) N:o 694/2003.
Liite 18 Taulukko yhtenäisiä viisumeita myöntävistä edustustoista	Edustusjärjestelyistä on asetuksen 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava komissiolle, joka julkaisee tiedot.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja b alakohdan ii alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁹,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä¹⁰,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sellaisen alueen luomista, jolla toteutetaan henkilöiden vapaa liikkuvuus, olisi EY:n perustamissopimuksen 61 artiklan mukaisesti tuettava ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevin toimenpitein.
- (2) Perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden ulkorajojen ylittämistä koskevilla toimenpiteillä vahvistetaan enintään kolmeksi kuukaudeksi suunniteltua oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevat säännöt, erityisesti viisumia myönnettäessä jäsenvaltioissa noudatettavat menettelyt ja edellytykset.
- (3) Viisumipolitiikkaa koskevan yhteisen säännöstön laatiminen erityisesti konsolidoimalla ja kehittämällä voimassa olevaa yhteisön säännöstöä (14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen¹¹ ja yhteisen konsuliohjeiston¹² asiaa koskevat määräykset) on olennainen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamiseksi Euroopan unionissa tehdyssä Haagin ohjelmassa¹³ määriteltä yhteisen viisumipolitiikan kehittämistä edelleen osana monikerroksista järjestelmää, jonka avulla pyritään helpottamaan laillista matkustamista ja torjumaan laitonta maahanmuuttoa yhdenmukaistamalla kansallista lainsäädäntöä ja paikallisten konsuliedustustojen menettelyjä yhä enemmän.
- (4) Jäsenvaltioilla tulisi olla viisumien myöntämistä varten edustus kaikissa kolmansissa maissa, joiden kansalaisilta vaaditaan viisumi. Ne voivat päättää, että tiettyjen kolmansien maiden kansalaisten viisumihakemukset tai tietynlaista viisumia koskevat

⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹¹ EYVL L 230, 22.9.2000, s. 19.

¹² EUVL C 326, 22.12.2005.

¹³ EUVL C 53, 3.3.2005.

hakemukset on osoitettava suoraan sen valtion pysyväälle konsuli- tai diplomaattiedustustolle, joka on matkan pääsiallinen kohde.

- (5) Paikallinen konsuliyhteistyö on olennaisen tärkeää sekä yhteisen viisumipolitiikan yhdenmukaisen soveltamisen että maahanmuuttoriskin perusteellisen arvioinnin kannalta. Koska paikalliset olosuhteet vaihtelevat, tiettyjen säännösten käytännön soveltamista olisi arvioitava kussakin paikassa toimivien jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen kesken, koska erot säännösten soveltamisessa voivat johtaa paitsi mahdollisimman edullisen viisumikohtelun etsimiseen (ns. visa shopping -ilmiöön) myös viisuminhakijoiden eriarvoiseen kohteluun.
- (6) On vahvistettava säännöt lentokentän kansainvälisen alueen kauttakulkua varten laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Tätä varten olisi vaadittava lentokentän kauttakulkuviisumi yhteiseen luetteloon kuuluvien kolmansien maiden kansalaisilta, ja poistettava jäsenvaltioilta mahdollisuus vaatia tällainen viisumi muiden kolmansien maiden kansalaisilta.
- (7) Kun jäsenvaltio järjestää olympia- tai paralympiakisat, olisi sovellettava erityistä menettelyä kisojen osanottajien viisumien myöntämisen helpottamiseksi.
- (8) Euroopan yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehdyt kahdenväliset sopimukset, joiden tarkoituksena on helpottaa lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien käsittelyä, voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä.
- (9) Viisuminhakijoiden vastaanottojärjestelyt olisi toteutettava ihmisarvoa kunnioittaen. Viisumihakemusten käsittelyn tulisi tapahtua ammattimaisesti ja kunnioittavasti ja sen olisi oltava oikeassa suhteessa toiminnan tavoitteisiin.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yleisölle tarjottujen palvelujen laatu on riittävä ja hyvän hallintokäytännön mukainen. Tätä varten niiden olisi osoitettava työhön riittävästi koulutettua henkilöstöä ja riittävät varat.
- (11) Biometristen tunnisteiden sisällyttäminen on tärkeä vaihe niiden uusien menetelmien käytössä, joilla viisuminhaltija ja passi yhdistetään luotettavammin toisiinsa väärän henkilöllisyyden käytön estämiseksi. Tämän vuoksi viisuminhakijan henkilökohtaisen läsnäolon olisi ainakin ensimmäisen hakemuksen yhteydessä oltava yksi viisumin myöntämisen perusedellytyksistä menettelyssä, jossa biometriset tunnisteet rekisteröidään viisumitietojärjestelmään (VIS), eikä ensimmäistä hakemusta pitäisi saada tehdä kaupallisten organisaatioiden kuten matkatoimistojen välityksellä.
- (12) Konsulaateissa olisi otettava käyttöön viisumihakemusten vastaanottamista ja biometristen tunnisteiden keräämistä varten uusia vaihtoehtoja, kuten yhteisten tilojen järjestäminen, yhteiset viisumikeskukset ja ulkoistaminen. Näitä vaihtoehtoja varten olisi luotava asianmukaiset oikeudelliset puitteet, jolloin huomioon olisi otettava erityisesti tietosuojaa koskevat seikat. Nämä konsuliyhteistyön eri muodot ja ulkoistaminen olisi otettava käyttöön noudattaen tarkasti viisumien myöntämistä koskevia yleisiä periaatteita ja yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisia tietosuojavaatimuksia.

- (13) Hakijan olisi oltava paikalla henkilökohtaisesti, kun biometriset tunnisteet rekisteröidään ensimmäisen kerran. Mahdollisten seuraavien hakemusten käsittelyn helpottamiseksi biometriset tiedot olisi voitava jäljentää ensimmäisestä hakemuksesta 48 kuukauden kuluessa viisumitietojärjestelmää koskevassa asetuksessa vahvistetun säilytysajan mukaisesti. Tämän ajanjakson jälkeen biometriset tunnisteet olisi kerättävä uudelleen.
- (14) Tilastotiedot ovat tärkeä apuväline muuttoliikkeiden valvonnassa, ja niitä voidaan käyttää myös tehokkaana hallinnointivälineenä. Sen vuoksi tilastotietoja olisi kerättävä säännöllisesti yhtenäisessä muodossa.
- (15) Olisi säädettävä menettelystä, jonka mukaan komissio voi muuttaa lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien myöntämistä koskevia käytännön menettelytapoja. Tällaisissa tapauksissa tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁴ mukaisesti.
- (16) Olisi laadittava ohjeet käytänteistä ja menettelyistä, joita jäsenvaltioiden diplomi- ja konsuliedustustojen on noudatettava viisumihakemusten käsittelyssä, jotta voidaan varmistaa, että asetusta sovelletaan käytännössä yhdenmukaisesti.
- (17) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta, jäljempänä 'VIS-asetus', perustuu voimassa olevaan lainsäädäntöön, sitä olisi muutettava viisumitietojärjestelmää koskevaan lainsäädäntöön tehtyjen muutosten huomioon ottamista varten.
- (18) Suunnitellun toiminnan tavoitteista on todettava, että EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdan nojalla yhteisöllä on toimivalta ja jopa velvollisuus vahvistaa enintään kolmeksi kuukaudeksi suunniteltua oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevat säännöt; EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (19) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan yleissopimuksessa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (20) EY:n perustamissopimuksen 299 artiklasta poiketen tätä asetusta sovelletaan Ranskan ja Alankomaiden osalta ainoastaan niiden Euroopassa sijaitseviin alueisiin, koska niiden merentakaiset alueet eivät kuulu alueeseen, jolla ei ole sisärajoja.
- (21) Jäsenvaltioiden alueelle pääsyä koskevat ehdot tai viisumien myöntäminen eivät vaikuta sääntöihin, jotka tällä hetkellä koskevat matka-asiakirjojen pätevyyden tunnustamista.

¹⁴ EYVL L 184, 17.9.1999, s. 23.

- (22) Jotta jäsenvaltioiden viranomaisille jäisi riittävästi aikaa valmistautua tämän asetuksen täytäntöönpanoon, asetuksen soveltamisen tulisi alkaa vasta kuusi kuukautta sen voimaantulon jälkeen, lukuun ottamatta 46 artiklaa (komitologia) ja 47 artiklaa (jäsenvaltioiden ilmoitukset).
- (23) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen. Koska tämän asetuksen tarkoituksena on kuitenkin kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamisesta, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (24) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen¹⁵ yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY¹⁶ 1 artiklan B kohdassa tarkoitetulla alalla.
- (25) On sovittava järjestelystä, jonka mukaisesti Islannin ja Norjan edustajat voivat osallistua työhön komiteoissa, jotka avustavat komissiota tämän käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa tämän asetuksen mukaisesti. Tällaista järjestelyä on suunniteltu edellä mainittuun osallistumista koskevaan sopimukseen liitettyssä yhteisön sekä Islannin ja Norjan välisessä kirjeenvaihdossa¹⁷. Komissio on esittänyt neuvostolle tällaista järjestelyä koskevan suosituksen luonnoksen.
- (26) Sveitsin osalta tällä ehdotuksella kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen¹⁸ tarkoitetulla tavalla. Kyseiset määräykset kuuluvat tämän sopimuksen¹⁹ tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 2004/860/EY²⁰ 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

¹⁵ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹⁷ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 53.

¹⁸ Neuvoston asiakirja 13054/04, saatavilla verkko-osoitteessa: <http://register.consilium.eu.int>.

¹⁹ EUVL L 368, 15.12.2004, s. 26 ja EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78.

²⁰ EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78.

- (27) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY mukaisesti.²¹ Sen vuoksi Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.
- (28) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY²² mukaisesti. Sen vuoksi Irlanti ei osallistu asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.
- (29) Tämä asetus on, 22 artiklaa lukuun ottamatta, vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO: Yleiset määräykset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan viisumihakemusten käsittelyä koskevat säännöt, joita sovelletaan silloin kun jäsenvaltioiden alueella oleskelun on tarkoitus kestää enintään kolme kuukautta kuuden kuukauden aikana.
2. Sääntöjä sovelletaan kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin, joilla on neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001²³ mukaisesti oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, tämän kuitenkaan rajoittamatta
 - (a) oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen sellaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka ovat unionin kansalaisen perheenjäseniä,
 - (b) vastaavia oikeuksia sellaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta, joilla on yhtäältä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten ja näiden perheenjäsenten kanssa yhtäläinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen.
3. Tässä asetuksessa määritetään myös yhteinen luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava lentokentän kauttakulkuviisumi, ja vahvistetaan säännöt jäsenvaltioiden lentokenttien kansainvälisen alueen kautta tapahtuvaa kauttakulkua koskevien viisumihakemusten käsittelyä varten.

²¹ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

²² EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

²³ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (1) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole EY:n perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen;
- (2) 'viisumilla' jäsenvaltion myöntämää lupaa, joka tarvitaan
 - (a) maahantuloon, kun tarkoituksena on oleskella kyseisessä jäsenvaltiossa tai useammassa jäsenvaltiossa yhteensä enintään kolme kuukautta;
 - (b) maahantuloon kyseisen jäsenvaltion tai useamman jäsenvaltion alueen kauttakulkua varten; tai
 - (c) kauttakulkuun jäsenvaltion lentokenttien kansainvälisen alueen kautta;
- (3) 'yhtenäisellä viisumilla' kaikkien jäsenvaltioiden alueella voimassa olevaa viisumia, joka on joko
 - (a) 'lyhytaikaista oleskelua varten tarkoitettu viisumi' (viisumilaji C), joka oikeuttaa enintään kolme kuukautta kestäväan oleskeluun jäsenvaltioiden alueella kuuden kuukauden aikana ensimmäisestä maahantulosta;
 - tai
 - (b) 'kauttakulkuviisumi' (viisumilaji B), jonka haltija voi kulkea matkalla yhdestä kolmannelle maasta toiseen kolmanteen maahan jäsenvaltioiden alueen kautta kerran, kaksi kertaa tai poikkeuksellisesti useampia kertoja niin, että kukin kauttakulku kestää enintään viisi päivää;
- (4) 'kelpoisuusalueeltaan rajoitetulla viisumilla' (viisumilaji LTV B tai LTV C) viisumia, joka oikeuttaa ainoastaan lyhytaikaiseen oleskeluun myöntävän jäsenvaltion tai useampien jäsenvaltioiden alueella tai kauttakulkuun myöntävän jäsenvaltion tai useampien jäsenvaltioiden alueen kautta;
- (5) 'lentokentän kauttakulkuviisumilla' (viisumilaji A) viisumia, joka kansainvälistä siviili-ilmailua koskevan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 9 vahvistetusta vapaan kauttakulun periaatteesta poiketen vaaditaan tiettyjen kolmansien maiden kansalaisilta jäsenvaltioiden lentokenttien kansainvälisen alueen kauttakulkua varten;
- (6) 'tunnustetulla matkustusasiakirjalla' sellaisen kolmannen maan myöntämää matkustusasiakirjaa, jonka kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään asetuksen (EY) N:o 539/2001 mukaisesti, ja jonka jäsenvaltiot tunnustavat viisumin kiinnittämistä varten;
- (7) 'viisumitarralla' asetuksessa (EY) N:o 1683/95 määritellyä yhtenäisen viisumin kaavaa, jonka muodossa 3, 4 ja 5 kohdassa määritellyt viisumit myönnetään;

- (8) ’erillisellä viisumilomakkeella’ sellaisen lomakkeen yhtenäistä kaavaa, johon kiinnitetään jäsenvaltioiden niille henkilöille myöntämät viisumit, joiden matkustusasiakirjaa lomakkeen laativa jäsenvaltio ei tunnusta; kaava määritellään asetuksessa (EY) N:o 333/2002.

II OSASTO: Viisumihakemusten vastaanotto ja käsittely

I luku Viisumihakemusten käsittelyyn osallistuvat viranomaiset

3 artikla

Viranomaiset, joilla on toimivalta käsitellä viisumihakemukset

1. Ellei 37 artiklan säännöksistä muuta johdu, viisumihakemuksia saavat käsitellä ainoastaan jäsenvaltioiden konsuli- ja diplomaattiedustustot.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lyhytaikaista oleskelua ja kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja voivat poikkeustapauksissa myöntää myös henkilötarkastuksista vastaavat viranomaiset rajalla; tämä koskee myös tällaisten viisumien myöntämistä merimiehille.

4 artikla

”Alueellinen” toimivalta

1. Kolmansien maiden kansalaisten on haettava viisumia asuinmaassaan sijaitsevasta jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustosta.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen kolmannen maan kansalainen voi hakea viisumia toisessa kolmannessa maassa, joka ei ole hänen asuinmaansa, jos hän oleskelee kyseisessä kolmannessa maassa laillisesti. Hakijan on tällöin perusteltava, miksi hän hakee viisumia kyseisessä maassa, ja on oltava täysin selvää, että hän aikoo palata asuinmaahansa.

Tällaisessa tapauksessa voidaan kuulla hakijan asuinmaassa sijaitsevaa diplomaatti- tai konsuliedustustoa tai viisumin myöntävän jäsenvaltion keskusviranomaisia.

5 artikla

Viisumihakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio

1. Lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävää viisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto on
 - (a) sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka alueella matkan ainoa tai pääasiallinen kohde sijaitsee, tai

- (b) jos matkan pääasiallista kohdejäsenvaltiota ei voida määritellä, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka ulkorajan kautta viisumin haltija aikoo saapua jäsenvaltioiden alueelle.

Toistuvaisviisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaa se jäsenvaltio, joka on matkan tavanomainen kohde. Tällainen viisumi voidaan myöntää ainoastaan hakijan asuinmaassa.

2. Kauttakulkuviisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto on
 - (a) sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jota kauttakulku yksinomaan koskee, tai
 - (b) jos kauttakulku koskee useampaa jäsenvaltiota, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka ulkorajan ylittämällä viisumin haltija aikoo aloittaa kauttakulun.
3. Lentokentän kauttakulkuviisumia koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava diplomaatti- tai konsuliedustusto on
 - (a) sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka alueella sijaitsevaa lentoasemaa kauttakulku yksinomaan koskee, tai
 - (b) jos kauttakulku koskee kahta tai useampaa lentoasemaa, sen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto, jonka alueella ensimmäinen kauttakulkulentoasema sijaitsee.

6 artikla

Toimivalta myöntää viisumi jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille

Kolmansien maiden kansalaisten, jotka oleskelevat laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella mutta joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion myöntämää oleskelulupaa, joka antaisi heille oikeuden matkustaa ilman viisumia Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja joilla on perusteltu syy matkustaa toiseen jäsenvaltioon, on haettava viisumia kohdejäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustosta.

7 artikla

Edustusta koskevat järjestelyt

1. Edellä olevan 5 artiklan soveltamista rajoittamatta jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto voi sopia, että se edustaa toista jäsenvaltiota lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettäviä viisumeja koskevien hakemusten käsittelyssä. Järjestelyssä on määriteltävä edustuksen kesto, jos kyseessä on vain tilapäinen järjestely, ja sen päättymiseen liittyvät menettelyt sekä järjestelyt,

jotka liittyvät mahdollisten tilojen, henkilöstön ja varojen käyttöön asettamiseen edustetun jäsenvaltion toimesta.

Tällaisissa kahdenvälisissä järjestelyissä voidaan määrätä, että edustavan jäsenvaltion on toimitettava tiettyihin ryhmiin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten viisumihakemukset edustetun jäsenvaltion viranomaisille kuulemista varten 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi myös edustaa yhtä tai useaa muuta jäsenvaltiota ainoastaan hakemusten vastaanottamisessa ja biometristen tunnisteiden rekisteröimisessä. Hakemusten ja tietojen vastaanottaminen ja siirtäminen edustetulle konsuliedustustolle on suoritettava tietosuoja- ja -turvallisuutta koskevia sääntöjä noudattaen.
3. Edustetun jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle uusien edustusta koskevien järjestelyjen tekemisestä tai niiden voimassaolon päättymisestä viimeistään kolme kuukautta ennen kuin järjestely tulee voimaan tai sen voimassaolo päättyy.
4. Edustavan jäsenvaltion on samanaikaisesti ilmoitettava sekä muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille että asianomaisilla alueilla toimiville Euroopan komission lähetystöille siitä, milloin edustusta koskevat järjestelyt on tehty ja milloin ne tulevat voimaan.
5. Kun edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustot toimivat toisen jäsenvaltion puolesta, niiden on noudatettava kaikkia tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettävien viisumihakemusten käsittelyä; lisäksi sovelletaan 20 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja myöntämistä koskevia määräaikoja.
6. Kun edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto aikoo hylätä hakemuksen, kaikki siihen liittyvät asiakirjat on toimitettava edustetun jäsenvaltion keskusviranomaisille, jotta ne voivat tehdä hakemusta koskevan lopullisen päätöksen 20 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.
7. Jos edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto päättää tehdä yhteistyötä kaupallisten organisaatioiden kanssa tai ulkoistaa osan viisumihakemusmenettelystä, näiden menettelyjen tulee kattaa myös edustuksen puitteissa käsiteltävät hakemukset. Asiasta on kuitenkin ilmoitettava etukäteen edustetun jäsenvaltion keskusviranomaisille.

8 artikla

Jäsenvaltion omien keskusviranomaisten kuuleminen ennalta

1. Jäsenvaltio voi vaatia, että sen diplomaatti- tai konsuliedustustot kuulevat keskusviranomaisia ennen kuin ne myöntävät viisumeja tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Ne kolmannet maat tai kolmansien maiden kansalaisten ryhmät, joiden osalta keskusviranomaisia on kuultava, mainitaan liitteessä I.

2. Tällainen kuuleminen ei saa vaikuttaa 20 artiklan 1 kohdassa säädettyyn viisumihakemuksen käsittelyn määräaikaan.
3. Kun jäsenvaltio edustaa toista jäsenvaltiota 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, 1 kohdassa säädetyn kuulemisen suorittavat edustavan jäsenvaltion keskusviranomaiset.

9 artikla

Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten kuuleminen ennalta ja niille ilmoittaminen

1. Jäsenvaltio voi vaatia, että muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaiset kuulevat sen keskusviranomaisia ennen kuin ne myöntävät viisumeja tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Ne kolmannet maat tai kolmansien maiden kansalaisten ryhmät, joiden osalta keskusviranomaisia on kuultava, mainitaan liitteessä II.

2. Keskusviranomaisten on vastattava lausuntopyyntöön kolmen työpäivän kuluessa. Jos viranomaiset, joilta lausuntoa on pyydetty, eivät vastaa tämän määräajan kuluessa, vastauksen puuttumisen katsotaan tarkoittavan, että lausuntoa pyytäneet keskusviranomaiset voivat antaa diplomaatti- tai konsuliedustustolleen luvan myöntää viisumi.
3. Jäsenvaltio voi vaatia, että sen keskusviranomaisille ilmoitetaan ainoastaan viisumeista, joita muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustot ovat myöntäneet tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille tai tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Ne kolmannet maat, joiden kansalaisten osalta tällainen ilmoitus vaaditaan, on merkitty liitteessä II asteriskilla (*).

4. Kuulemiset ja ilmoittamiset on toteutettava asetuksen (EY) N:o ... (VIS-asetus) 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Kun jäsenvaltio edustaa toista jäsenvaltiota 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, 1 kohdassa säädetyn kuulemisen ja/tai 3 kohdassa tarkoitetun tiedottamisen suorittavat edustavan jäsenvaltion keskusviranomaiset.

II luku Hakemus

10 artikla

Hakemuksen jättämistä koskevat käytännön ohjeet

1. Hakemus on jätettävä aikaisintaan kolme kuukautta ennen suunnitellun vierailun alkua.

2. Hakijoita voidaan vaatia varaamaan tapaamisaika hakemuksen jättämistä varten. Tapaaminen voidaan järjestää suoraan diplomaatti- tai konsuliedustuston kanssa tai välittäjän kautta, jos sellainen on käytettävissä. Tapaaminen on sovittava kahden viikon sisään.
3. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tai perustellusti kiireellisissä tapauksissa hakijoiden on voitava jättää hakemuksensa joko ilman ennakkotapaamista tai heille on myönnettävä tapaamisaika välittömästi.
4. Jos hakemuksen tueksi esitetyt tiedot ovat puutteelliset, hakijalle on ilmoitettava, mitä muita asiakirjoja häneltä vaaditaan. Hakijaa on kehoitettava toimittamaan lisätiedot tai -asiakirjat nopeasti, ja hänelle on ilmoitettava, että ellei vaadittuja tietoja toimiteta kuukauden kuluessa kehotuksesta, hakemusta ei oteta käsiteltäväksi.

11 artikla

Biometristen tunnistetietojen kerääminen

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä hakijalta kasvokuvasta ja kymmenestä sormenjäljestä koostuvat biometriset tunnisteet siten, että menettelyssä noudatetaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan yleissopimuksessa ja Yhdistyneiden Kansakuntien lasten oikeuksien yleissopimuksessa annettuja suojalausekkeita.

Jokaisen hakijan henkilökohtaista läsnäoloa on edellytettävä silloin, kun hän esittää ensimmäisen viisumihakemuksensa. Tällöin on kerättävä seuraavat biometriset tunnisteet:

- (a) valokuva, joka skannataan tai otetaan hakemusta esitettäessä, ja
 - (b) kymmenen sormenjälkeä, jotka otetaan alas painetuista sormista ja rekisteröidään digitaalisesti.
2. Mahdollisten myöhempien hakemusten osalta biometriset tunnisteet on jäljennettävä ensimmäisestä hakemuksesta edellyttäen, että viimeisen merkinnän tekemisestä on kulunut enintään 48 kuukautta. Tämän ajanjakson jälkeen seuraavat hakemukset katsotaan ”ensimmäisiksi hakemuksiksi”.
3. Valokuvaa ja sormenjälkiä koskevien teknisten vaatimusten osalta on noudatettava kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) asiakirjan N:o 9303 osassa 1 (passit), 6. painos²⁴, vahvistettuja kansainvälisiä vaatimuksia.
4. Biometriset tunnisteet on otettava diplomaatti- tai konsuliedustuston pätevän ja asianmukaisesti valtuutetun henkilökunnan toimesta tai sen valvonnassa 37 artiklan c alakohdassa tarkoitetun ulkoisen palveluntarjoajan toimesta.

²⁴ Kyseiset tekniset vaatimukset vastaavat niille passeille asetettuja vaatimuksia, jotka jäsenvaltiot antavat kansalaisilleen asetuksen (EY) N:o 2252/2004 mukaisesti.

Viisumitietojärjestelmää (VIS) koskevan asetuksen 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan ja 6 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaan ainoastaan asianmukaisesti valtuutettu konsulaatin henkilökunta voi tallentaa tiedot viisumitietojärjestelmään.

5. Seuraaviin hakijoihin ei sovelleta sormenjälkien antamista koskevaa vaatimusta:

- (a) alle 6-vuotiaat lapset
- (b) henkilöt, joilta on fyysisesti mahdotonta ottaa sormenjälkiä. Jos yksittäisten sormenjälkien ottaminen on kuitenkin mahdollista, ne on otettava.

Jäsenvaltio voi myöntää poikkeuksia biometrinen tunnisteen keräämistä koskevasta vaatimuksesta diplomaatti-, virka- tai muun virallisen passin haltijoiden ja erityispassin haltijoiden osalta.

Kyseisissä tapauksissa viisumitietojärjestelmään on tehtävä merkintä ”ei sovelleta”.

6. Jäsenvaltiot joko varustavat kunkin konsuliedustuston biometrinen tunnisteen keräämiseen tarvittavilla välineillä tai tekevät yhteistyötä jollakin 37 artiklassa tarkoitetulla tavalla, 7 artiklassa säädettyjen edustamisvaihtoehtojen soveltamista kuitenkin rajoittamatta.

12 artikla

Viisumihakemuksen jättäminen

1. Viisumia hakiessaan hakijan on

- (a) täytettävä 13 artiklassa tarkoitettu hakemus;
- (b) esitettävä matkustusasiakirja, joka on voimassa vähintään kolme kuukautta suunnitellun jäsenvaltioiden alueelta poistumisen jälkeen ja jossa on yksi tai useampia tyhjiä sivuja viisumin kiinnittämistä varten;
- (c) toimitettava 14 artiklassa ja liitteessä IV tarkoitetut selvitykset matkan tarkoituksesta ja kestosta;
- (d) esitettävä todisteet siitä, että hänellä on riittävästi varoja Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- (e) sallittava biometrinen tunnisteen kerääminen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- (f) maksettava 16 artiklassa säädetty käsittelymaksu.

2. Hakijan on tarvittaessa osoitettava, että hänellä on 15 artiklassa säädetty asianmukainen matkasairausvakuutus. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot voivat paikalliseen konsuliyhteistyöhön liittyvien järjestelyjen puitteissa sopia, että tämä todiste on esitettävä vasta kun viisumi luovutetaan.

3. Hakijan passiin on tarvittaessa merkittävä 17 artiklassa tarkoitettu leima.

13 artikla

Hakulomake

1. Viisuminhakijoiden on täytettävä ja allekirjoitettava liitteessä III esitetty hakemuslomake. Kaikkien hakijan matkustusasiakirjassa mainittujen muiden henkilöiden on täytettävä erilliset hakemuslomakkeet.
2. Diplomaatti- tai konsuliedustuston on toimitettava lomake hakijoille maksutta, ja lomake on pidettävä helposti saatavilla ja käytettävissä sekä paperiversiona että sähköisessä muodossa.
3. Lomakkeen on oltava saatavilla seuraavilla kielillä:
 - (a) sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, johon viisumia haetaan;
 - (b) diplomaatti- tai konsuliedustuston sijaintimaan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, tai
 - (c) sekä diplomaatti- tai konsuliedustuston sijaintimaan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä että sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, johon viisumia haetaan.

Ensimmäisessä alakohdassa mainittujen kielten lisäksi lomake voidaan pitää saatavilla jollakin toisella Euroopan unionin virallisella kielellä.

Jos lomake on saatavilla ainoastaan sen jäsenvaltion virallisilla kielillä, johon viisumia haetaan, viisuminhakijoilla on oltava erikseen käytettävissä hakemuslomakkeen käännös edustuston sijaintimaan viralliselle kielelle tai virallisille kielille.

Hakemuslomake on käännettävä edustuston sijaintimaan viralliselle kielelle tai virallisille kielille paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa.

4. Hakijoille on ilmoitettava, millä kielellä/kielillä hakemuslomake voidaan täyttää.

14 artikla

Hakemuksen liitteet

1. Viisuminhakijan on toimitettava seuraavat selvitykset:
 - (a) matkan tarkoitukseen liittyvät selvitykset
 - (b) majoitukseen liittyvät selvitykset
 - (c) selvitys siitä, että hänellä on riittävät varat oleskelukustannusten kattamiseen
 - (d) selvitys siitä, että hän aikoo palata lähtömaahan.

Lomake kutsun tai ylläpito- tai majoitussitoumuksen todistamiseksi on liitteessä V.

2. Liitteessä IV esitetään esimerkkejä hakemuksen liiteasiakirjoista, jotka diplomaatti- tai konsuliedustusto voi vaatia viisuminhakijalta tarkistaakseen, että 12 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
3. Kullakin toimialueella on tutkittava paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa, olisiko liitteessä IV esitettyjä liiteasiakirjojen luetteloita täydennettävä tai yhdenmukaistettava paikallisten olosuhteiden huomioon ottamista varten.

15 artikla

Matkasairausvakuutus

1. Lyhytaikaista tai kauttakulkuviisumia hakevien on osoitettava, että heillä on asianmukainen voimassaoleva matkavakuutus, joka kattaa lääketieteellisistä syistä kotimaahan palauttamisesta, hätätilanteessa annettavasta sairaanhoidosta ja/tai erityisestä sairaalahoidosta mahdollisesti aiheutuvat kulut.

Rajoittamatta 12 artiklan 2 kohdan viimeisen virkkeen soveltamista tämä todistus on esitettävä silloin kun hakemus jätetään.

2. Pitkään voimassa olevaa toistuvaisviisumia hakevien on osoitettava, että heillä on asianmukainen matkasairausvakuutus, joka on voimassa ensimmäisen suunnitellun vierailun ajan.

Lisäksi näiden hakijoiden on allekirjoitettava hakemuslomakkeessa oleva ilmoitus, jonka mukaan he ovat tietoisia siitä, että heillä on oltava matkasairausvakuutus myös myöhempiä oleskelukertoja varten.

3. Vakuutuksen on oltava voimassa kaikkialla jäsenvaltioiden alueella ja koko oleskelun tai kauttakulun ajan. Vakuutuksen vähimmäismäärän on oltava 30 000 euroa.

Kun hakijalle myönnetään alueellisesti rajoitettu tai kauttakulkuviisumi, vakuutus voidaan rajoittaa koskemaan ainoastaan asianomaista jäsenvaltiota tai asianomaisia jäsenvaltioita.

4. Hakijoiden olisi periaatteessa otettava vakuutus asuinvaltiossaan. Jos tämä ei ole mahdollista, vakuutus olisi pyrittävä hankkimaan jostain toisesta maasta.

Liitteessä V olevan lomakkeen allekirjoittaja voi hankkia vakuutuksen hakijan puolesta; tällöin sovelletaan 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

5. Diplomaattipassin haltijat, ILO:n yleissopimusten nro 108 ja 185 soveltamisalaan kuuluvat merimiehet ja kolmansien maiden kansalaiset, jotka hakevat viisumia rajalla, vapautetaan vaatimuksesta, jonka mukaan hakijalla on oltava asianmukainen voimassaoleva matkasairausvakuutus.
6. Muiden vapautusten tarvetta voidaan arvioida paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa.

7. Vakuutusta koskevan vaatimuksen voidaan katsoa täyttyvän, jos todetaan, että viisuminhakijan ammatillisen tilanteen voidaan olettaa takaavan riittävän vakuutusturvan. Tätä poikkeusta voidaan soveltaa erityisiin ammattiryhmiin, joilla on matkasairausvakuutus ammattitoimintaan liittyvistä syistä.
8. Kullakin toimialueella on arvioitava paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa, onko asianmukaisen matkasairausvakuutuksen hankkiminen mahdollista.
9. Arvioidessaan vakuutuksen riittävyyttä diplomaatti- tai konsuliedustustot voivat selvittää, ovatko vakuutusyhtiön vastaiset vaateet perittävissä jossain jäsenvaltiossa.
10. Kun matkasairausvakuutusta koskevaa vaatimusta ei sovelleta, toimivaltaisen viranomaisen on merkittävä viisumitarran ”huomautuksia”-kenttään koodi ”N-INS”.

16 artikla

Käsittelymaksu

1. Hakijoiden on maksettava hakemuksen jättäessään 60 euron käsittelymaksu, joka vastaa hakemuksen käsittelystä aiheutuvia hallinnollisia kuluja. Maksu peritään joko euroina tai sen kolmannen maan kansallisena rahana, jossa hakemus on tehty, eikä sitä palauteta.
2. Hakijoille annetaan maksusta kuitti. Kuitissa on mainittava, että käsittelymaksua ei palauteta.
3. Jos käsittelymaksu peritään sen kolmannen maan kansallisena rahana, jossa hakemus on tehty, jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot soveltavat Euroopan keskuspankin vahvistamaa euron valuuttaviitekurssia. Niiden on varmistettava paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa, että kaikki jäsenvaltiot mukauttavat kansallisena rahana perittävän käsittelymaksun määrää samaan aikaan.
4. Käsittelymaksua ei peritä hakijoilta, jotka kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:
 - (a) alle 6-vuotiaat lapset;
 - (b) koululaiset, opiskelijat, jatko-opiskelijat ja heidän saattajinaan toimivat opettajat, jotka osallistuvat opinto- tai koulutustarkoituksessa tehtäville matkoille; ja
 - (c) yhteisössä tieteellistä tutkimusta varten matkustavat kolmansien maiden tutkijat 28 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen (2005/761/EY) mukaisesti.
5. Maksuja voidaan yksittäistapauksissa alentaa tai ne voidaan jättää perimättä kansallisen lainsäädännön mukaisesti silloin, kun tämä palvelee kulttuuri-, ulko- tai kehitysyhteistyöpoliittista etua tai jotakin muuta merkittävää yleistä tai humanitaarista etua.
6. Niiden kolmansien maiden kansalaisilta, joiden osalta neuvosto on valtuuttanut komission neuvottelemaan viisumien myöntämisen helpottamista koskevan

sopimuksen tekemisestä ennen 1 päivää tammikuuta 2007, peritään 1 päivään tammikuuta 2008 asti 35 euron käsittelymaksu.

7. Kun 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti myönnetyn kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin (LTV) haltijan on matkustettava viisumin voimassaoloaikana jäsenvaltioon, jonka alueella viisumi ei ole voimassa, häneltä ei peritä käsittelymaksua toisesta viisumihakemuksesta.
8. Käsittelymaksu peritään kaksinkertaisena, jos viisumihakija jättää hakemuksen ilman perusteltua syytä vasta kolme päivää ennen suunniteltua lähtöä tai sen jälkeen.

17 artikla

Leima, joka osoittaa, että viisumia on haettu

1. Jotta voidaan välttää useiden viisumihakemusten tekeminen samanaikaisesti, jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustusto, johon hakemus on jätetty, leimaa hakijan matkustusasiakirjan merkiksi siitä, että viisumia on haettu. Leima on sijoitettava matkustusasiakirjan ensimmäiselle käytettävissä olevalle sivulle, jossa ei ole muita merkintöjä tai leimoja silloin kun diplomaatti- tai konsuliedustusto vastaanottaa hakemuksen.
2. Leimalla ei ole oikeudellisia vaikutuksia myöhemmin tehtäviin hakemuksiin.
3. Leiman on oltava liitteessä VI olevan mallin mukainen ja se on kiinnitettävä liitteessä annettujen ohjeiden mukaisesti.
4. Diplomaattipasseja ei leimata. Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa on sovittava yhdenmukaisesta käytännöstä, jonka mukaan leimaamisesta mahdollisesti poiketaan myös muiden erityisten henkilöryhmien kohdalla.
5. Tämän artiklan säännösten soveltaminen jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoihin lakkaa sinä päivänä, jona ne alkavat toimittaa viisumitietoja yhteiseen viisumijärjestelmään.

III luku Viisumihakemusten tutkiminen ja käsittely

18 artikla

Hakemuksen tutkiminen

1. Viisumihakemusten ja niiden liiteasiakirjojen tutkimisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota laittoman maahanmuuton riskiin ja jäsenvaltioiden turvallisuuteen sekä hakijan paluuaikomukseen.
2. Jos hakijan oleskelun tarkoitus tai paluuaikomus tai hänen esittämänsä asiakirjat herättävät epäilyksiä, hakija voidaan kutsua haastateltavaksi hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustoon lisätietojen saamista varten.

3. Jokaisen viisumihakemuksen osalta on tarkistettava viisumitietojärjestelmän tiedot VIS-asetuksen 5 ja 13 artiklan mukaisesti.
4. Viisumihakemusta tutkittaessa on varmistettava, että hakija täyttää Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetut maahantuloedellytykset ja tarkistettava:
 - (a) hakijan esittämän matkustusasiakirjan voimassaolo ja aitous;
 - (b) SIS-järjestelmästä ja kansallisista tietokannoista, että asianomainen ei muodosta uhkaa minkään jäsenvaltion yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle, kansanterveydelle tai kansainvälisille suhteille;
 - (c) asianomaisten kolmannen maan kansalaisten lähtö- ja tulopaikat sekä suunnitellun oleskelun tarkoitus tarkistamalla 14 artiklassa ja liitteessä IV tarkoitetut selvitykset;
 - (d) tarvittaessa asianomaisten kolmannen maan kansalaisten matkustusasiakirjaan aiemmin myönnetty yhtenäiset viisumit sen varmistamiseksi, että hän ei ole ylittänyt jäsenvaltioiden alueella sallitun oleskelun enimmäiskestoa;
 - (e) että hakijalla on toimeentuloon tarvittavat varat ottaen huomioon sekä suunnitellun oleskelun kesto ja tarkoitus että lähtömaahan paluu tai kauttakulkumatka sellaiseen kolmanteen maahan, jonne hänen pääsynsä on taattu, tai että hän kykenee hankkimaan laillisesti nämä varat. Tämän tarkistuksen yhteydessä on otettava huomioon Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ohjeelliset määrät sekä liitteessä V tarkoitettu sitoumus kustantaa hakijan majoitus tai ylläpito;
 - (f) että hakijalla on riittävä matkasairausvakuutus, jos sellainen vaaditaan.
5. Jos hakija on jonkin liitteessä I tai II mainitun kolmannen maan kansalainen, on kuultava asianomais(t)en jäsenvaltio(iden) viranomaisia VIS-asetuksen 14 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
6. Lentokentän kauttakulkuviisumia hakevien kolmansien maiden kansalaisten osalta suoritetaan ainoastaan 4 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitetut tarkistukset. Tällaisissa tapauksissa on tarkistettava jatkomatkan tarkoitus.
7. Mikäli esitettyjen asiakirjojen aitous, niiden sisällön todenperäisyys tai haastattelussa saatujen lausuntojen luotettavuus taikka hakijan oleskelun tarkoitus tai paluuaikomus herättävät epäilyjä, diplomaatti- tai konsuliedustusto ei myönnä viisumia.

19 artikla

Hakemuksen tutkimatta jättäminen

1. Jos hakija ei toimita pyydettyjä lisätietoja 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuukauden kuluessa siitä kun lisätietoja on pyydetty, hakemusta ei oteta käsiteltäväksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa diplomaatti- tai konsuliedustuston on korvattava viisumin statusta koskevat tiedot viisumitietojärjestelmässä VIS-asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
3. Jos hakemusta ei oteta käsiteltäväksi, hakijalla ei ole muutoksenhakuoikeutta.

20 artikla

Viisumihakemusta koskevan päätöksen tekeminen

1. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot tekevät viisumihakemusta koskevan päätöksen 10 työpäivän kuluessa siitä kun hakemus on jätetty tai puuttuvat selvitykset toimitettu. Tätä määräaika voidaan yksittäisissä tapauksissa jatkaa 30 päivään, erityisesti jos hakemusta on tarpeen tarkastella lähemmin esimerkiksi 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.
2. Diplomaatti- tai konsuliedustustot tekevät päätöksensä viisumin voimassaoloajasta ja sallitun oleskelun kestosta kaikkien käytettävissään olevien tietojen perusteella, jotka koskevat suunnitellun oleskelun tai kauttakulun tarkoitusta ja kestoa ja ottaen huomioon hakijan konkreettisen tilanteen. Yhtä kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettävän viisumin osalta myönnettävä lisäaika on seitsemän päivää ja yhtä maahantuloa varten myönnettävän C-viisumin osalta viisitoista päivää.
3. Toistuvaisviisumi, joka antaa oikeuden useaan maahantuloon, kolmen kuukauden oleskeluun tai useaan kauttakulkuun puolen vuoden aikana, voidaan myöntää enintään viideksi vuodeksi.

Tällaisia viisumeja myönnettäessä on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- (a) hakijan tarve matkustaa usein ja/tai säännöllisesti ammatillisista tai perhesyistä, esimerkiksi liiketoiminnan harjoittajat, jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten kanssa säännöllisiä virallisia yhteyksiä ylläpitävät virkamiehet, unionin kansalaisten perheenjäsenet, jäsenvaltioiden alueella oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten perheenjäsenet, merimiehet,
 - (b) hakijan rehellisyys ja luotettavuus, erityisesti aiempien Schengen-viisumien sääntöjenmukainen käyttö, taloudellinen tilanne alkuperämaassa ja vilpittömän aikomus palata takaisin kyseiseen maahan.
4. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot tallentavat VIS-asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot viisumitietojärjestelmään sen jälkeen kun päätös viisumin myöntämisestä on tehty.

21 artikla

Kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi

1. Kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi (LTV) myönnetään poikkeuksellisesti seuraavissa tapauksissa:
 - (a) kun diplomaatti- tai konsuliedustusto katsoo, että humanitaarisista syistä tai kansallisen edun tai kansainvälisten velvoitteiden vuoksi on tarpeen poiketa periaatteesta, jonka mukaan Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen maahantuloedellytysten on täyttyvä;
 - (b) kun diplomaatti- tai konsuliedustusto katsoo, että viisumi on tarpeen myöntää humanitaarisista syistä tai kansallisen edun tai kansainvälisten velvoitteiden vuoksi siitä huolimatta, että asianomainen jäsenvaltio on vastustanut viisumin myöntämistä ennakkokuulemisen yhteydessä tai että ennakkokuulemistä ei ole toteutettu asian kiireellisyyden vuoksi (humanitaariset syyt, kansallinen etu tai kansainväliset velvoitteet);
 - (c) kun diplomaatti- tai konsuliedustuston on hakijan perustelemista pakottavista syistä myönnettävä hakijalle uusi viisumi saman kuuden kuukauden aikana tapahtuvaa oleskelua varten, jonka kuluessa hakija on jo käyttänyt kolme kuukautta voimassa olevaa viisumia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myönnettävä viisumi on voimassa ainoastaan sen myöntäneen jäsenvaltion alueella.

Kun yksi tai useampi jäsenvaltio ei tunnusta hakijan matkustusasiakirjaa, myönnetään viisumi, joka on voimassa ainoastaan niiden jäsenvaltioiden alueella, jotka tunnustavat matkustusasiakirjan. Jos viisumin myöntävä jäsenvaltio ei tunnusta hakijan matkustusasiakirjaa, viisumi on voimassa ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Niiden jäsenvaltioiden keskusviranomaiset, joiden diplomaatti- tai konsuliedustustot ovat myöntäneet kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ilmoittavat asiaa koskevat tiedot viipymättä muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisille.

22 artikla

Lentokentän kauttakulkuviisumi

1. Liitteessä VII olevassa luettelossa mainittujen kolmansien maiden kansalaisilta vaaditaan lentokentän kauttakulkuviisumi heidän kulkiessaan jäsenvaltioiden alueella sijaitsevien lentokenttien kansainvälisen alueen kautta.
2. Seuraaviin ryhmiin kuuluvat henkilöt vapautetaan 1 kohdassa säädetystä lentokentän kauttakulkuviisumia koskevasta vaatimuksesta:
 - (a) henkilöt, joille jokin jäsenvaltio on myöntänyt yhtenäisen viisumin lyhytaikaista oleskelua tai kauttakulkua varten,
 - (b) kolmansien maiden kansalaiset, joilla on liitteessä VIII tarkoitettu Andorran, Japanin, Kanadan, Monacon, San Marinon tai Amerikan yhdysvaltojen myöntämä oleskelulupa, joka takaa rajoittamattoman paluuoikeuden;
 - (c) unionin kansalaisten perheenjäsenet;
 - (d) diplomaattipassin haltijat;
 - (e) lentokoneiden miehistön jäsenet, jotka ovat kansainvälistä siviili-ilmailua koskevan Chicagon yleissopimuksen sopimuspuolen kansalaisia.

23 artikla

Viisumin epääminen

1. Rajoittamatta 21 artiklan 1 kohdan soveltamista viisumi evätään, jos hakija
 - (a) esittää virheellisen, väärän tai väärennetyn matkustusasiakirjan;
 - (b) ei pysty osoittamaan, että hänellä on riittävät varat toimeentuloon koko oleskelun ajaksi sekä paluuseen alkuperä- tai lähtömaahan, tai että hän kykenee hankkimaan laillisesti nämä varat;
 - (c) ei esitä riittäviä selvityksiä oleskelun tarkoituksen ja keston perustelemiseksi;
 - (d) ei pysty osoittamaan, että hänellä on riittävä matkasairausvakuutus, jos sellainen vaaditaan;
 - (e) on jo oleskellut jäsenvaltioiden alueella kolme kuukautta kuuden kuukauden aikana;
 - (f) on määrätty maahantulokieltoon Schengenin tietojärjestelmässä (SIS) tai jossakin kansallisessa tietojärjestelmässä;

- (g) katsotaan uhkaksi Euroopan unionin tai sen jäsenvaltioiden yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle, kansanterveydelle tai kansainvälisille suhteille.
2. Päätös, jossa todetaan epäämisen täsmälliset syyt, on laadittava liitteessä IX olevalle vakiolomakkeelle. Tätä lomaketta on käytettävä myös silloin kun viisumi evätään rajalla.
 3. Hakijalla on oikeus hakea muutosta viisumihakemuksen hylkäämistä koskevaan päätökseen. Muutoksenhaku tapahtuu kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Hakijoille on annettava kirjallisesti tieto yhteyspisteistä, jotka voivat antaa tietoja henkilöistä, joilla on valtuudet toimia hakijoiden edustajina kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
 4. Edellä 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edustavan jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustuston on ilmoitettava hakijalle edustetun jäsenvaltion päätöksestä.
 5. Viisumin epääminen ei saa vaikuttaa myöhempiin viisumihakemuksiin, vaan ne on käsiteltävä erillisinä tapauksina.

24 artikla

Myönnettyyn viisumiin liittyvät oikeudet

Pelkkä viisumin hallussapito ei merkitse maahantulo-oikeutta.

25 artikla

Viisumitarran täyttöohjeet

1. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on täytettävä viisumitarraan liitteessä X säädetyt pakolliset tiedot ja täytettävä koneellisesti luettava kenttä noudattaen kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) asiakirjan N:o 9303 osassa 1, 6. painos (kesäkuu 2006), vahvistettuja vaatimuksia.
2. Jäsenvaltiot voivat tehdä viisumitarran ”huomautuksia”-kenttään kansallisia merkintöjä, jotka eivät saa olla samoja kuin liitteessä X tarkoitettut pakolliset tiedot.
3. Kaikki viisumitarraan merkittävät tiedot on painettava. Viisumitarraan saa merkitä tietoja käsin ainoastaan ylivoimaisen teknisen esteen vuoksi.

26 artikla

Täytetyn viisumitarran mitätöinti

1. Painettuun viisumitarraan ei saa tehdä korjauksia eikä yliviivauksia käsin.
2. Jos viisumitarrassa, jota ei ole vielä kiinnitetty passiin, havaitaan virhe, viisumitarra on tuhottava.

3. Jos virhe havaitaan sen jälkeen kun viisumitarra on jo kiinnitetty matkustusasiakirjaan, viisumitarra mitätöidään tekemällä sen päälle vinoristi punaisella musteella, minkä jälkeen kiinnitetään uusi viisumitarra.
4. Jos virhe havaitaan sen jälkeen kun asianomaiset tiedot on tallennettu viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 8 artiklan mukaisesti, virhe on korjattava VIS-asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

27 artikla

Viisumitarran kiinnittäminen

1. Painettu viisumitarra, joka sisältää 25 artiklassa ja liitteessä X säädetyt tiedot, kiinnitetään ensimmäiselle passin sivulle, jolla ei ole muita merkintöjä tai leimoja, lukuun ottamatta leimaa, joka osoittaa, että viisumia on haettu.

Viisumitarra on kiinnitettävä matkustusasiakirjaan sivun reunan suuntaisesti. Tarran koneellisesti luettava kenttä on sijoitettava sivun reunan suuntaisesti.

2. Viisumin myöntävän diplomaatti- tai konsuliedustuston leima merkitään ”huomautuksia”-kenttään siten, että se ulottuu tarran ulkopuolelle matkustusasiakirjan sivulle.

Vain siinä tapauksessa, että koneellisesti luettavaa aluetta ei voida täyttää, leima voidaan lisätä tälle alueelle sen mitätöimiseksi. Kukin jäsenvaltio päättää omalta osaltaan leiman koon ja tekstin sekä käytettävän mustetyypin.

3. Sen välttämiseksi, että yhtenäisen kaavan mukaiseen lomakkeeseen kiinnitettyä viisumitarraa käytettäisiin toistamiseen, lomakkeen oikealle puolelle lyödään sekä tarraan että lomakkeeseen ulottuva viisumin myöntävän diplomaatti- tai konsuliedustuston leima, joka ei saa vaikeuttaa otsakkeiden ja huomautusten lukemista eikä ulottua koneellisesti luettavalle alueelle, jos se on täytetty.
4. Jos viisumin myöntävä jäsenvaltio ei tunnusta hakijan matkustusasiakirjaa, käytetään viisumin kiinnittämiseen tarkoitettua erillistä lomaketta.
5. Erilliset viisumit, jotka myönnetään hakijan mukana matkustaville ja hänen matkustusasiakirjaansa merkityille henkilöille 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinnitetään kyseiseen matkustusasiakirjaan.

Jos viisumin myöntävä jäsenvaltio ei tunnusta matkustusasiakirjaa, johon hakijan mukana matkustavat henkilöt on merkitty, erilliset viisumit kiinnitetään viisumin kiinnittämistä varten tarkoitettuun erilliseen lomakkeeseen.

IV luku Myönnetyn viisumin voimassaoloajan muuttaminen

28 artikla

Viisumin jatkaminen

1. Lyhytaikaista oleskelua tai kauttakulkua varten myönnetyn viisumin voimassaoloaikaa ja/tai sallitun oleskelun kestoja jatketaan viisumin haltijan pyynnöstä, jos hän voi osoittaa, että se on tarpeen ylivoimaisen esteen vuoksi tai humanitaarisista tai vakavista ammatillisista ja/tai henkilökohtaisista syistä.
2. Viisumin jatkaminen 1 kohdan mukaisesti ei missään tapauksessa saa johtaa siihen, että viisumilaji muuttuu tai sallitun oleskelun kesto ylittää 90 päivää (lyhytaikainen oleskelu) tai 10 päivää (kauttakulku).
3. Ellei viisumia jatkava hallintoviranomainen toisin päättä, jatkettun viisumin kelpoisuusalueen rajoitus säilyy samana kuin alkuperäisessä viisumissa.
4. Viisumin jatkamiseen toimivaltainen hallintoviranomainen on sen jäsenvaltion viranomainen, jonka alueella kolmannen maan kansalainen hakee viisumin jatkamista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, millä viranomaisilla on toimivalta jatkaa viisumeja.
5. Viisumin jatkamisesta peritään 30 euron maksu.
6. Yhtenäisen viisumin jatkaminen merkitään leimalla, jonka malli esitetään liitteessä XI. Toimivaltainen viranomainen merkitsee asiakirjaan myös oman leimansa.
7. Tieto viisumin jatkamisesta tallennetaan viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 12 artiklan mukaisesti.

29 artikla

Viisumin peruuttaminen

1. Viisumi voidaan peruuttaa
 - (a) sen myöntäneen diplomaatti- tai konsuliedustuston toimesta, jotta voidaan estää viisuminhaltijan pääsy jäsenvaltioiden alueelle, jos viisumin myöntämisen jälkeen käy ilmi, että viisumin myöntämistä koskevat edellytykset eivät täyty.
 - (b) rajavalvontaviranomaisten toimesta Schengenin rajasäännösten 13 artiklan 1 kohdan sekä liitteessä V olevan A osan 2 kohdan määräysten mukaisesti.
2. Tieto viisumin peruuttamisesta tallennetaan viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 11 artiklan mukaisesti.

3. Jos viisumi peruutetaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti muun kuin sen myöntäneen jäsenvaltion rajavontaviranomaisten toimesta, peruuttamisesta on ilmoitettava viisumin myöntäneelle jäsenvaltiolle.

30 artikla

Viisumin kumoaminen

1. Viisumi voidaan kumota seuraavissa tapauksissa:
 - (a) viisumin myöntäneen diplomaatti- tai konsuliedustuston toimesta viisuminhaltijan pyynnöstä; tällaisessa tapauksessa viisumitarraan on kiinnitettävä leima, joka osoittaa, että viisumi on kumottu viisuminhaltijan pyynnöstä.
 - (b) toimivaltaisten viranomaisten toimesta sen jälkeen kun viisuminhaltija on tullut jäsenvaltioiden alueelle, jos viisuminhaltija ei enää täytä Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä maahantulon edellytyksiä.
2. Tieto viisumin kumoamisesta tallennetaan viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 11 artiklan mukaisesti.
3. Jos viisumi kumotaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti muun kuin sen myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimesta, kumoamisesta on ilmoitettava viisumin myöntäneelle jäsenvaltiolle.

31 artikla

Viisumissa sallitun oleskelun keston lyhentäminen

1. Rajavontaviranomaiset voivat päättää lyhentää viisumissa sallitun oleskelun kestoja, jos käy ilmi, että viisumin haltijalla ei ole riittäviä varoja toimeentuloa varten alun perin suunnitellun oleskelun keston ajaksi.
2. Tieto viisumissa sallitun oleskelun keston lyhentämisestä tallennetaan viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 11 artiklan mukaisesti.

V lukuUlkorajalla myönnettävä viisumi

32 artikla

Ulkorajalla myönnettävä viisumi

1. Lyhytaikaista oleskelua tai kauttakulkua varten myönnettävä viisumi voidaan myöntää ulkorajalla vain jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - (a) hakija täyttää Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset;

- (b) hakija ei ole voinut hakea viisumia ennakolta;
 - (c) hakija esittää perusteeksi asiakirjoja, joista ilmenee ennalta arvaamaton ja pakottava maahantulon syy, ja
 - (d) katsotaan, että hakijan paluu alkuperä- tai kauttakulkumaahan muiden kuin Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien valtioiden kautta on taattu.
2. Kun viisumia haetaan ulkorajalla, matkasairausvakuutusta koskevaa vaatimusta ei sovelleta.
3. Ulkorajalla myönnettävä viisumi voi olla tilanteen mukaan joko
- (a) yhtä maahantuloa ja lyhytaikaista oleskelua varten tarkoitettu viisumi, joka antaa oikeuden oleskella kaikkien jäsenvaltioiden alueella enintään 15 päivää, tai
 - (b) yhtä kauttakulkua varten tarkoitettu viisumi, joka antaa oikeuden kauttakulkuun enintään 5 päivän ajan ja joka on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.
4. Jos Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, viisumin myöntämisestä rajalla vastaavat viranomaiset voivat myöntää kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin, joka on voimassa ainoastaan myöntävän jäsenvaltion alueella 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
5. Kolmannen maan kansalaiselle, joka kuuluu sellaiseen henkilöryhmään, joiden osalta vaaditaan 9 artiklassa tarkoitettu kuuleminen, ei periaatteessa myönnetä viisumia rajalla.
- Tällaisille henkilöille voidaan kuitenkin 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa myöntää rajalla kelpoisuusalueeltaan rajoitettu viisumi, joka on voimassa ainoastaan myöntävän jäsenvaltion alueella.
6. Sovelletaan 23 artiklassa ja liitteessä IX säädettyjä perustelemista sekä viisumin epäämisestä ja muutoksenhakumahdollisuuksista ilmoittamista koskevia säännöksiä.

33 artikla

Viisumin myöntäminen rajalla kauttakulkumatkalla oleville merimiehille

1. Merimiehelle, jolla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, voidaan myöntää kauttakulkuviisumi rajalla, jos
- (a) hän täyttää 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja
 - (b) hän ylittää kyseisen rajan noustakseen alukseen, palatakseen alukseen tai laskeutuakseen aluksesta, jossa hän tulee työskentelemään tai on työskennellyt merimiehenä.

2. Ennen kuin rajalla kauttakulkumatalla olevalle merimiehelle myönnetään viisumi, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on noudatettava liitteessä XII olevassa 1 osassa vahvistettuja sääntöjä ja varmistettava, että kyseistä merimiestä koskevat tarvittavat tiedot on vaihdettu liitteessä XII olevassa 2 osassa esitetyn ja asianmukaisesti täytetyn, kauttakulkumatalla olevia merimiehiä koskevan lomakkeen avulla.
3. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta 32 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan soveltamista.

III OSASTO: Hallinnollisten asioiden hoito ja järjestäminen

34 artikla

Viisumipalveluiden järjestäminen

1. Jäsenvaltiot vastaavat diplomaatti- ja konsuliedustustojensa viisumipalveluiden järjestämisestä.

Hakijoiden kanssa välittömästi tekemisissä olevia virkailijoita varten on laadittava kierrätysjärjestelmä, jotta voidaan estää valppauden heikentyminen ja suojata henkilöstöä paikallisen painostuksen kohteeksi joutumiselta. Henkilöstöä on kierrätettävä vähintään kuuden kuukauden välein, palveluiden laadusta tai tehtävien tuntemuksesta kuitenkaan tinkimättä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä selkeisiin työjärjestelyihin ja selkeään vastuunjakoon viisumihakemuksia koskevien lopullisten päätösten tekemisessä. Viisumitietojärjestelmän ja Schengenin tietojärjestelmän käyttö ja muiden luottamuksellisten tietojen saanti on rajoitettava koskemaan tiettyjä, asianmukaisesti valtuutettuja henkilöitä, jotka kuuluvat kotimaasta lähetettyyn vakinaiseen henkilöstöön. Luvaton pääsy tällaisiin tietokantoihin on estettävä asianmukaisin toimenpitein.

2. Viisumitarrojen säilytyksessä ja varastoinnissa on noudatettava tiukkoja turvallisuusvaatimuksia petosten ja katoamisten välttämiseksi. Sekä myönnettyistä että mitätöidyistä viisumitarroista on pidettävä rekisteriä.
3. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on arkistoitava viisumihakemusten paperikopiot. Kussakin asiakirjakansiossa on oltava hakemuslomake, jäljennökset siihen liittyvistä lisäselvityksistä, selvitys suoritetuista tarkistuksista ja jäljennös myönnetystä viisumista, jotta henkilöstö voi tarvittaessa rekonstruoida hakemusta koskevan päätöksenteon taustan.

Asiakirjakansiot on säilytettävä viisi vuotta sekä siinä tapauksessa, että viisumi on myönnetty, että siinä tapauksessa, että se on evätty.

35 artikla

Viisumihakemusten käsittelyä ja diplomaatti- ja konsuliedustustojen valvontaa varten tarvittavat resurssit

1. Jäsenvaltioiden on osoitettava viisumihakemusten käsittelyyn liittyviin tehtäviin riittävästi pätevää henkilöstöä, jotta voidaan varmistaa, että sekä hakemusten käsittely että hakijoiden kohtelu tapahtuu niiden diplomaatti- ja konsuliedustustoissa tehokkaasti ja yhdenmukaisesti. Toimitilojen tulee täyttää asianmukaiset toimivuuden vaatimukset, ja niissä on voitava toteuttaa tarvittavat turvatoimet.
2. Jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on annettava sekä kotimaasta lähetetyille että paikalta palkatulle henkilöstölle asianmukainen koulutus, ja niiden vastuulla on toimittaa henkilöstölle täydelliset, täsmälliset ja ajantasaiset tiedot asiaa koskevasta kansallisesta ja yhteisön lainsäädännöstä.
3. Jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on varmistettava, että viisumihakemusten käsittelyä valvotaan säännöllisesti asianmukaisella tavalla, ja toteutettava korjaavia toimenpiteitä, jos todetaan, että säännöksistä on poikettu.

36 artikla

Viisumihakemuksia käsittelevän henkilöstön käytös

1. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on varmistettava, että hakijat otetaan vastaan kohteliaasti.
2. Konsulaattihenkilöstön on tehtäviään suorittaessaan täysimääräisesti kunnioitettava ihmisarvoa. Kaikkien toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa niiden tavoitteeseen nähden.
3. Konsulaattihenkilöstö ei tehtäviään suorittaessaan saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen vuoksi.

37 artikla

Viisumihakemusten vastaanottamisessa noudatettavat yhteistyömuodot

1. Jäsenvaltiot voivat noudattaa seuraavia yhteistyömuotoja:
 - (a) ”yhteiset tilat”: yhden tai useamman jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliedustustojen henkilökunta käsittelee hakemukset (myös biometriset tunnisteet), jotka sille on osoitettu toisen jäsenvaltion konsuli- ja diplomaattiedustustossa, ja jakaa välineistön kyseisen jäsenvaltion kanssa. Kyseiset jäsenvaltiot sopivat yhteisten tilojen käytön kestosta ja sen päättymisen ehdoista sekä sille jäsenvaltiolle tulevasta hallinnollisen maksun osasta, jonka diplomaatti- tai konsuliedustustoa on käytetty.
 - (b) ”yhteiset viisumikeskukset”: kahden tai useamman jäsenvaltion konsuli- ja diplomaattiedustuston henkilökunta kootaan sille osoitettujen viisumihakemusten (myös biometristen tunnisteiden) vastaanottamiseksi yhteen rakennukseen. Hakijat on ohjattava viisumihakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion puoleen. Jäsenvaltioiden on sovittava kyseisen yhteistyön kestosta ja sen päättymisen ehdoista sekä kustannusten jaosta

osallistuvien jäsenvaltioiden kesken. Yhden jäsenvaltion on vastattava logistiikkaa ja diplomaattisuhteita koskevien sopimusten tekemisestä vastaanottajamaan kanssa.

- (c) Yhteistyö ulkoisten palveluntarjoajien kanssa: jos edustuston varustaminen biometristen tunnisteiden keräämiseen tarvittavilla välineillä, yhteisten tilojen järjestäminen tai yhteisen viisumikeskuksen perustaminen ei ole edustuston sijainnin vuoksi tarkoituksenmukaista, yksi tai useampi jäsenvaltio yhdessä voivat tehdä yhteistyötä ulkoisen palveluntarjoajan kanssa viisumihakemusten (myös biometristen tunnisteiden) vastaanottamiseksi. Asianomaiset jäsenvaltiot ovat tällöin vastuussa viisumihakemusten käsittelyä koskevien tietosuojasääntöjen noudattamisesta.

38 artikla

Yhteistyö ulkoisten palveluntarjoajien kanssa

1. Ulkoisten palveluntarjoajien kanssa tehtävä yhteistyö on toteutettava seuraavalla tavalla:
 - (a) ulkoinen palveluntarjoaja toimii puhelinpalvelukeskuksena, joka antaa yleisiä ohjeita viisumin hakemisesta, ja vastaa tapaamisten sopimisesta; ja/tai;
 - (b) ulkoinen palveluntarjoaja antaa yleisiä ohjeita viisumin hakemista koskevista vaatimuksista, kerää hakemukset ja niihin liittyvät asiakirjat ja biometriset tiedot viisumihakijoista sekä käsittelymaksut (16 artiklan mukaisesti) ja siirtää täydelliset hakemukset ja tiedot hakemuksen käsittelystä vastaaville jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille.
2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on valittava ulkoinen palveluntarjoaja, joka kykenee varmistamaan, että kaikki tarpeelliset tekniset ja organisatoriset turvatoimenpiteet sekä jäsenvaltioiden edellyttämät tekniset ja organisatoriset toimenpiteet toteutetaan henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta, luvattomalta luovuttamiselta tai tietojen antamiselta tai muulta luvattomalta käsittelytavalta, erityisesti jos käsittely muodostuu tietojen siirtämisestä verkossa tai hakemusten ja tietojen vastaanottamisesta ja siirtämisestä edustustoon.

Valitessaan ulkoisia palveluntarjoajia jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on tutkittava tarkoin yrityksen vakavaraisuus ja luotettavuus (mukaan luettuna tarpeelliset toimiluvat, kaupparekisteriin rekisteröityminen, yhtiöjärjestys ja sopimukset pankkien kanssa) sekä varmistauduttava siitä, ettei eturistiriitaa ole olemassa.
3. Ulkoisilla palveluntarjoajilla ei saa olla pääsyä viisumitietojärjestelmään millään perusteella. Viisumitietojärjestelmää voi käyttää ainoastaan diplomaatti- tai konsuliedustustojen asianmukaisesti valtuutettu henkilökunta.
4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on tehtävä sopimus ulkoisen palveluntarjoajan kanssa direktiivin 95/46/EY 17 artiklan mukaisesti. Ennen sopimuksen tekemistä asianomaisen jäsenvaltion diplomaatti- tai konsulaattiedustuston on ilmoitettava

paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa muiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoille sekä komission lähetystölle, miksi sopimus on tehtävä.

5. Direktiivin 95/46/EY 17 artiklan mukaisten velvoitteiden lisäksi sopimuksessa on
 - (a) määritettävä tarkasti palveluntarjoajan tehtävät;
 - (b) edellytettävä, että palveluntarjoaja toimii vastuussa olevien jäsenvaltioiden ohjeiden mukaan ja että palveluntarjoaja käsittelee tietoja ainoastaan siinä tarkoituksessa, mitä viisumihakemuksia koskevien henkilötietojen käsittely vastuussa olevien jäsenvaltioiden puolesta direktiivin 95/46/EY mukaisesti edellyttää;
 - (c) edellytettävä, että palveluntarjoaja antaa hakijoille VIS-asetuksessa vaaditut tiedot;
 - (d) määrättävä konsulaattihenkilöstön pääsystä palveluntarjoajan tiloihin kaikkina aikoina;
 - (e) edellytettävä, että palveluntarjoaja noudattaa luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä (mukaan luettuna säännökset viisumihakemuksia varten kerättyjen tietojen suojasta);
 - (f) oltava sopimussuoritusten keskeyttämistä ja sopimuksen päättämistä koskeva lauseke.
6. Asianomaisten jäsenvaltioiden on valvottava sopimuksen täytäntöönpanoa mukaan luettuna
 - (a) yleinen neuvonta, jota palveluntarjoaja antaa viisuminhakijoille;
 - (b) teknisten ja organisatoristen turvatoimenpiteiden sekä tarpeellisten teknisten ja organisatoristen toimenpiteiden toteuttaminen henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta, luvattomalta luovuttamiselta tai tietojen antamiselta tai muulta luvattomalta käsittelytavalta, erityisesti jos käsittely muodostuu tietojen siirtämisestä verkossa tai hakemusten ja tietojen vastaanottamisesta ja siirtämisestä edustustoon;
 - (c) biometrinen tunnistaminen;
 - (d) tietosuojasäännösten noudattamiseksi toteutetut toimenpiteet.
7. Ulkoisen palveluntarjoajan perimien maksujen kokonaismäärä viisumihakemuksen käsittelystä ei saa ylittää 16 artiklan mukaista maksua.
8. Asianomaisten jäsenvaltioiden konsulaattihenkilöstön on annettava palveluntarjoajalle koulutusta, jota asianmukaisen palvelun ja riittävien ohjeiden antaminen viisuminhakijoille edellyttää.

Organisatoriset näkökohdat

1. Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen on asetettava julkisesti saataville tarkat ohjeet tapaamisajan sopimisesta ja viisumihakemuksen toimittamisesta.
2. Valitusta yhteistyömuodosta riippumatta jäsenvaltiot voivat päättää, että hakijoilla on edelleen mahdollisuus toimittaa viisumihakemus välittömästi niiden diplomaatti- tai konsuliedustuston tiloihin. Jäsenvaltioiden on varmistettava viisumihakemusten vastaanoton ja käsittelyn jatkuvuus siinä tapauksessa, että yhteistyö toisen jäsenvaltion tai ulkoisen palveluntarjoajan kanssa päättyy äkillisesti.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle siitä, kuinka ne aikovat järjestää viisumihakemusten vastaanoton ja käsittelyn kullakin edustuston sijaintipaikkakunnalla. Komission on varmistettava kyseisten tietojen asianmukainen julkaiseminen.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tekemänsä sopimukset komissiolle.

Viisumihakemuksen jättäminen kaupallisten organisaatioiden välityksellä

1. Edellä 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen myöhempien hakemusten osalta jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden diplomaatti- tai konsuliedustustot tekevät yhteistyötä kaupallisten organisaatioiden (esimerkiksi hallinnollisia asioita hoitavien yksityisten toimistojen, liikenneyritysten, matkatoimistojen (matkanjärjestäjien ja jälleenmyyjien), jäljempänä 'kaupallisten organisaatioiden') kanssa, jotka keräävät hakemukset ja niihin liittyvät asiakirjat sekä käsittelymaksut ja siirtävät täydelliset hakemukset niiden käsittelystä vastaavan jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliedustustolle.
2. Ennen kuin jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot myöntävät 1 kohdassa mainituista tehtävistä huolehtiville kaupallisille organisaatioille tarvittavan akkreditoinnin, niiden on tarkistettava erityisesti seuraavat seikat:
 - (a) välitysorganisaation senhetkinen tilanne: voimassa oleva toimilupa, kaupparekisteriin rekisteröityminen, yhteistyösopimukset pankkien kanssa;
 - (b) voimassa olevat sopimukset jäsenvaltioihin sijoittautuneiden, majoitus- ja muita valmismatkapalveluita tarjoavien liikeyritysten kanssa;
 - (c) lentoyhtiöiden kanssa tehdyt sopimukset, joihin on sisällyttävä taattu meno- ja paluumatka, joita ei voi muuttaa.
3. Akkreditoituja kaupallisia organisaatioita on valvottava jatkuvasti pistokokein, joiden yhteydessä hakijoita haastatellaan joko henkilökohtaisesti tai puhelimitse, tarkistetaan matkat ja majoitus sekä matkasairausvakuutuksen asianmukaisuus ja se, että se kattaa yksittäiset matkailijat, ja mahdollisuuksien mukaan tarkistetaan myös ryhmän paluuseen liittyvät asiakirjat.

4. Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa vaihdetaan tietoja havaituista sääntöjenvastaisuuksista, kaupallisten organisaatioiden toimittamien hakemusten hylkäämisestä sekä havaituista matkustusasiakirjoihin liittyvistä petoksista ja suunnitellun matkan toteutumatta jäämisestä.
5. Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa vaihdetaan luetteloita kaupallisista organisaatioista, jotka kukin diplomaatti- tai konsuliedustusto on akkreditoinut tai joiden akkreditoinnin se on peruuttanut, jolloin mukaan on liitettävä tiedot akkreditoinnin peruuttamiseen johtaneista syistä.

Kunkin diplomaatti- tai konsuliedustuston on huolehdittava siitä, että yleisölle annetaan tiedoksi luettelo niistä akkreditoituista organisaatioista, joiden kanssa se tekee yhteistyötä.

41 artikla

Yleisölle suunnattu tiedotus

1. Jäsenvaltioiden ja niiden diplomaatti- tai konsuliedustustojen on annettava suurelle yleisölle kaikki viisumin hakemista koskevat tarvittavat tiedot:
 - (a) viisumin hakemiseen liittyvät kriteerit, edellytykset ja menettelyt;
 - (b) ohjeet tapaamisajan sopimiseksi, jos sellainen on tarpeen;
 - (c) tieto siitä, mihin hakemus on jätettävä (toimivaltainen diplomaatti- tai konsuliedustusto, yhteinen viisumikeskus tai ulkoinen palveluntarjoaja).
2. Edustavan jäsenvaltion ja edustetun jäsenvaltion on ilmoitettava julkisesti 7 artiklassa tarkoitetuista edustusta koskevista järjestelyistä kolme kuukautta ennen niiden voimaantuloa. Tässä yhteydessä on mainittava erikseen ne hakijaryhmät, joiden on haettava viisumia suoraan edustetun jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustustosta.
3. Suurelle yleisölle samoin kuin edustuston sijaintimaan viranomaisille on ilmoitettava, että 17 artiklassa tarkoitettulla leimalla ei ole oikeudellisia vaikutuksia.
4. Suurelle yleisölle on ilmoitettava 20 artiklan 1 kohdassa säädetyistä viisumihakemusten käsittelyn määräajoista. Suurelle yleisölle on ilmoitettava myös niistä kolmansista maista, joiden kansalaisiin tai tiettyihin näiden kansalaisten ryhmiin sovelletaan liitteessä I ja II tarkoitettua ennalta kuulemistä.
5. Suurelle yleisölle on ilmoitettava, että viisumihakemuksen hylkäämistä koskeva päätös on annettava tiedoksi hakijalle ja että päätöksessä on mainittava sen perustelut ja että hakijalla on oikeus hakea muutosta viisumin epäämiseen. Tietoa on annettava muutoksenhakumahdollisuuksista, toimivaltaisesta oikeusviranomaisesta sekä muutoksenhakua koskevasta määräajasta.
6. Suurelle yleisölle on ilmoitettava, että viisumi ei yksinään anna oikeutta maahantuloon, vaan että viisuminhaltijaa voidaan vaatia esittämään lisäselvityksiä rajalla.

7. Suurelle yleisölle on ilmoitettava, mitä vaihtokurssia jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot soveltavat silloin kun käsittelymaksu peritään paikallisena rahana.

IV OSASTO: Paikallinen konsuliyhteistyö

42 artikla

Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen paikallinen konsuliyhteistyö

1. Jotta voidaan varmistaa, että yhteistä viisumipolitiikkaa sovelletaan yhdenmukaisella tavalla ja että tarvittaessa otetaan huomioon paikalliset olosuhteet, jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen ja komission on tehtävä kullakin toimialueella yhteistyötä ja erityisesti arvioitava, onko tarpeen laatia
 - (a) yhtenäinen luettelo hakijoilta vaadittavista lisäselvityksistä 14 artiklan ja liitteen IV mukaisesti;
 - (b) yhteiset kriteerit viisumihakemusten käsittelyä varten, erityisesti siltä osin mikä koskee hakijalta vaadittavaa matkasairausvakuutusta (muun muassa vapautuksia tästä vaatimuksesta sekä tilannetta, jossa asianmukaisen matkasairausvakuutuksen hankkiminen ei ole mahdollista), käsittelymaksua, viisumin hakemista merkitsevän leiman käyttöä sekä hakemuslomakkeeseen liittyviä seikkoja;
 - (c) yhteiset kriteerit erityyppisten matkustusasiakirjojen käsittelyä varten sekä säännöllisesti päivitettävä, tyhjentävä luettelo diplomaatti- ja konsuliedustustojen sijaintimaan myöntämistä matkustusasiakirjoista;
 - (d) yhtenäiset menettelysäännöt ulkoisten palveluntarjoajien ja kaupallisten organisaatioiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten.

Jos paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa laadittu arvio osoittaa, että jonkin a–d alakohdassa tarkoitetun seikan osalta tarvitaan yhdenmukaista lähestymistapaa, tällaista lähestymistapaa koskevat toimenpiteet hyväksytään 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa on laadittava yhteinen tiedote lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettävistä viisumeista (viisumiin liittyvät oikeudet ja sen hakemisen edellytykset).
3. Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa vaihdetaan tietoja seuraavista seikoista:
 - (a) kuukausittaiset tilastotiedot lyhytaikaista oleskelua, kauttakulkua ja lentokentän kauttakulkua varten myönnettyistä sekä kelpoisuusalueeltaan rajoitetuista viisumeista sekä hylättyjen viisumihakemusten lukumäärä,
 - (b) sekä tietoja
 - (i) edustuston sijaintimaan sosioekonomisesta rakenteesta;

- (ii) paikallisista tietolähteistä (sosiaaliturva, sairausvakuutus, verorekisterit, maahantuloa ja maastapoistumista koskevat tiedot jne.);
 - (iii) väärin ja väärennettyjen asiakirjojen käytöstä;
 - (iv) laittoman maahanmuuton reiteistä;
 - (v) viisumien epäämisestä;
 - (vi) yhteistyöstä lentoyhtiöiden kanssa;
 - (vii) vakuutusyhtiöistä, jotka tarjoavat asianmukaisia matkasairausvakuutuksia (mm. vakuutuksen kattavuuden tarkistaminen, mahdollinen ylivakuutus).
4. Jäsenvaltioiden ja komission kesken järjestetään kerran kuussa paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa kokouksia, joissa käsitellään yhteisen viisumipolitiikan soveltamiseen liittyviä käytännön seikkoja. Kokousten koollekutsujana toimii komissio, ellei jollakin toimialueella komission pyynnöstä toisin sovita.
- Lisäksi järjestetään kokouksia ja perustetaan alaryhmiä, joissa käsitellään paikalliseen konsuliyhteistyöhön liittyviä erityiskysymyksiä.
5. Paikallisen konsuliyhteistyön puitteissa järjestettävistä kokouksista laaditaan säännöllisesti lyhyt raportti, jota levitetään paikallisesti. Komissio voi delegoida raportin laatimisen jollekin jäsenvaltiolle. Kunkin jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto toimittaa raportit edelleen maansa keskusviranomaisille.
- Komissio laatii näiden kuukausiraporttien pohjalta kutakin toimialuetta koskevan vuosiraportin, joka toimitetaan neuvostolle.
6. Kokouksiin voidaan tapauskohtaisesti kutsua edustajia myös niiden jäsenvaltioiden diplomaatti- tai konsuliedustustoista, jotka eivät vielä sovelle yhteisön viisumisäännöstä, tai kolmansista maista, jotta myös heidän kanssaan voidaan vaihtaa tietoja viisumien myöntämiseen liittyvistä erityiskysymyksistä.
7. Komission on toimitettava yleisesti kiinnostavat kysymykset tai ongelmat, joita ei voida ratkaista paikallisesti, neuvoston tarkasteltavaksi.

V OSASTO: Loppusäännökset

43 artikla

Poikkeusjärjestelyt

Olympia- tai paralympiakisojen järjestäjinä toimivien jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä XIII vahvistettuja erityisiä menettelyjä ja edellytyksiä, joilla helpotetaan viisumien myöntämistä kisojen osanottajille.

44 artikla

Liitteisiin tehtävät tarkistukset

- (1) Liitteitä III, IV, V, VI, VIII, IX, X ja XI muutetaan 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.
- (2) Liitteiden I ja II muutoksista päätetään 46 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, 47 artiklan 2 kohdan soveltamista rajoittamatta.

45 artikla

Viisumisäännösten käytännön soveltamista koskevat ohjeet

Toimintaohjeet, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustoja varten viisumien käsittelyssä sovellettavat yhtenäiset käytännöt ja menettelyt, laaditaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

46 artikla

Komitologia

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'viisumikomitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset ja edellyttäen, että tämän menettelyn mukaisesti hyväksytyt täytäntöönpanotoimet eivät muuta tämän asetuksen keskeisiä säännöksiä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Viisumikomitea vahvistaa työjärjestyksensä.

47 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle:
 - (a) 7 artiklassa tarkoitetut edustusta koskevat järjestelyt;
 - (b) luettelo kolmansista maista, joiden osalta on sovellettava 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ilmoittamismenettelyä;
 - (c) 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut, viisumitarran "huomautuksia"-kenttään tehtävät kansalliset lisämerkinnät;
 - (d) 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut viranomaiset, joilla on toimivalta jatkaa viisumeja;

- (e) 37 artiklassa tarkoitetut yhteistyöjärjestelyt;
- (f) tilastot myöntämistään erityyppisistä viisumeista kuuden kuukauden välein (kunkin kalenterivuoden 1. maaliskuuta ja 1. syyskuuta) käyttäen tilastotietojen vaihtamiseen tarkoitettua yhtenäistä taulukkoa.

Komissio toimittaa 1 kohdan nojalla saamansa tiedot muille jäsenvaltioille ja julkaisee ne jatkuvasti päivitettävänä sähköisenä julkaisuna.

- 2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle myös suunnittelemistaan muutoksista, jotka koskevat niiden kolmansien maiden luetteloita, joiden kansalaisiin sovelletaan 8 ja 9 artiklassa tarkoitettua kuulemis- tai ilmoittamismenettelyä.

48 artikla

Kumoaminen

- 1. Korvataan 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 9–17 artikla.
- 2. Kumotaan seuraavat:
 - (a) Yhteinen konsuliohjeisto liitteineen.
 - (b) Schengenin toimeenpanevan komitean 14 päivänä joulukuuta 1993 tehdyt päätökset (SCH/Com-ex (93) 21, SCH/Com-ex (93) 24, SCH/Com-ex (94) 25, SCH/Com-ex (98) 12 ja SCH/Com-ex (98) 57.
 - (c) Yhteinen toiminta 96/197/YOS 4 päivästä maaliskuuta 1996, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella, lentokenttien kauttakulkujärjestelystä.
 - (d) Asetus (EY) N:o 789/2001.
 - (e) Asetus (EY) N:o 1091/2001.
 - (f) Asetus (EY) N:o 415/2003.
- 3. Viittauksia kumottuihin välineisiin pidetään viittauksina tähän asetukseen ja niitä luetaan liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

49 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen soveltaminen alkaa 6 kuukautta tämän voimaantulopäivän jälkeen. Edellä olevan 46 ja 47 artiklan soveltaminen alkaa voimaantulopäivänä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

**LIITE I: LUETTELO NIISTÄ KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN KANSALAISTEN
OSALTA VAADITAAN JÄSENVALTION OMIEN KESKUSVIRANOMAISTEN
KUULEMISTA ENNALTA YHTEISÖN VIISUMISÄÄNNÖSTÖN 8 ARTIKLAN
MUKAISESTI**

Edustusta koskevien sopimusten puitteissa edustavan jäsenvaltion keskusviranomaiset kuulevat edustetun jäsenvaltion viranomaisia yhteisön viisumisäännöstön 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

**LIITE II: LUETTELO NIISTÄ KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN
KANSALAISTEN OSALTA VAADITAAN MUIDEN JÄSENVALTIOIDEN
KESKUSVIRANOMAISTEN KUULEMISTA ENNALTA TAI NIILLE
ILMOITTAMISTA YHTEISÖN VIISUMISÄÄNNÖSTÖN 9 ARTIKLAN
MUKAISESTI**

Merkintä (*) tarkoittaa, että ainoastaan myönnettyistä viisumeista on ilmoitettava yhteisön viisumisäännösten 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

LIITE III: YHDENMUKAINEN HAKEMUSLOMAKE

Photo

Stamp Embassy or
Consulate

Application for Schengen Visa

This application form is free

1. Surname(s) (family name(s))			FOR EMBASSY/ CONSULATE USE ONLY
2. Surname(s) at birth (earlier family name(s))			
3. First names (given names)			Date of application : Application submitted at ☐ embassy/consulate ☐ CAC ☐ travel agency Name: ☐ service provider Name: ☐ Other Name:
4. Date of birth (year-month-day)	5. Place and country of birth	6. Nationality	
7. Sex ☐ Male ☐ Female		8. Marital status : ☐ Single ☐ Married ☐ Separated ☐ Divorced ☐ Widow(er) ☐ Other	File handled by : ☐ Invitation ☐ Means of transport ☐ Link with other application ☐ Other : Visa : ☐ Refused ☐ Granted ☐ LTV ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
9. Type of travel document: ☐ Ordinary passport ☐ Diplomatic passport ☐ Service/Official passport ☐ Special passport ☐ Other travel document (please specify):			
10. Number of travel document	11. Issued by Valid until		Number of entries : ☐ 1 ☐ 2 ☐ Multiple
12. If you reside in a country other than your country of origin, have you permission to return to that country? ☐ No ☐ Yes, (number and validity)			
* 13. Current occupation			Valid from To
* 14. Employer and employer's address and telephone number. For students, name and address of educational establishment.			
15. Member State of main destination			
16. Number of entries requested ☐ Single entry ☐ Two entries ☐ Multiple entries		17. Duration of stay or transit Visa is requested for: ☐ stay , indicate number of days _____ ☐ airport transit	
*18. Previous visas (issued during the past three years)			
19. Entry permit for the final country of destination (in the case of application for a transit or airport transit visa Issued by: Valid until:			

* The fields marked with * do not have to be filled in by family members of EU or EEA citizens (spouse, child or dependent ascendant). Family members of EU or EEA citizens have to present documents to prove this relationship and fill in field no XX.

20. Purpose of travel Tourism Business Visit of family or friends Cultural Sports Official visit Medical reasons Other (please specify):			FOR EMBASSY / CONSULATE USE ONLY
* 21. Intended date of arrival		* 22. Intended date of departure	
* 23. Name of host in the Member States. If not applicable, give name of hotel or temporary address in the Member States			
Address (and e-mail address) of host		Telephone (and telefax)	
24. Name and address (and of inviting company/organisation		Telephone (and telefax) of company/organisation	
Name, address, Telephone (and telefax) (and e-mail address) of contact person in company/organisation:			
* 25. Cost of travelling and living during the applicant's stay is covered by the applicant himself/herself ? Other sponsor ? Means of support during stay Cash Traveller's cheques Credit cards Accommodation Other:			
* 26. If the cost of travelling and living during the applicant's stay is covered by a host/a company/an organisation Means of support during your stay Cash Traveller's cheques Credit cards Accommodation Other: Proof of invitation, sponsorship and accommodation submitted ?			
27. Travel and/or health insurance. Name of insurance company		? Not applicable No of policy:	
Valid until:			
28. Personal data of the family member who is a EU or EEA citizen			
Name		First Name	
Date of birth	Nationality	Number of passport	
Family relationship with an EU or EEA citizen ? spouse ? child ? dependent ascendant			
29. Applicant's home address /and e-mail address		Telephone number	
30. Place and date	31. Signature (for minors, signature of custodian/guardian)		

Statement to be signed in case a multiple entry visa is applied for (cf. field no 16)

Having presented the proof of being in possession of adequate travel medical insurance for my first stay/transit, I am aware of the need to have an adequate travel medical insurance for subsequent visits to the territory of Member States.

Signature

Ilmoitus, joka hakijan on allekirjoitettava:

Tiedossani on ja suostun siihen, että: valokuvani ja tarvittaessa sormenjalkieni ottaminen on pakollista viisumihakemukseni käsittelyä varten. Tähän viisumihakemuslomakkeeseen merkityt henkilötietoni sekä sormenjalkeni ja valokuvani toimitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat käsitellä niitä, jos viisumihakemustani koskevan päätöksen tekeminen sitä edellyttää.

Nämä tiedot sekä hakemustani koskeva päätös tai päätös myönnetyn viisumin peruuttamisesta, kumoamisesta tai jatkamisesta syötetään ja tallennetaan viideksi vuodeksi viisumitietojärjestelmään, missä niitä voivat tutkia viranomaiset, joilla on toimivalta suorittaa viisumeja koskevia tarkastuksia ulkorajoilla ja jäsenvaltioiden alueella, ja jäsenvaltioiden maahanmuutto- ja turvapaikkaviranomaiset sen tarkistamiseksi, täytyvätkö laillista maahantuloa, oleskelua ja asumista jäsenvaltioiden alueella koskevat edellytykset, ja niiden henkilöiden tunnistamiseksi, jotka eivät (enää) täytä näitä edellytyksiä, sekä turvapaikkahakemusten tutkimista ja niiden käsittelystä vastuussa olevan valtion määrittämistä varten. Tietyin edellytyksin tiedot ovat myös jäsenvaltioiden sisäisestä turvallisuudesta vastaavien viranomaisten saatavilla. Tietojen käsittelystä vastaava viranomainen on: [*asianomaisen jäsenvaltion sisä/ulkoministeriö ja yhteystiedot*].

Nimenomaisesta pyynnöstäni viisumihakemustani käsittelevä konsuliviranomainen antaa minulle ohjeet siitä, miten voin käyttää oikeuttani tarkastaa itseäni koskevat henkilötiedot ja pyytää niiden muuttamista tai poistamista etenkin, jos ne ovat virheellisiä, kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön nojalla.

Olen tietoinen siitä, että minulla on oikeus missä tahansa jäsenvaltiossa saada tieto siitä, mitä itseäni koskevia tietoja on tallennettu viisumitietojärjestelmään ja mikä jäsenvaltio on ne sinne toimittanut, sekä vaatia, että minua koskevat virheelliset tiedot korjataan ja laittomasti tallennetut tiedot poistetaan. Nimenomaisesta pyynnöstäni viisumihakemustani käsittelevä konsuliviranomainen antaa minulle ohjeet siitä, miten voin käyttää oikeuttani tarkastaa itseäni koskevat henkilötiedot ja pyytää niiden muuttamista tai poistamista, sekä tätä koskevista kyseisen valtion kansalliseen lainsäädäntöön perustuvista muutoksenhakukeinoista. Kyseisen jäsenvaltion kansallinen valvontaviranomainen [*yhteystiedot*], joka avustaa ja neuvoo minua näiden oikeuksien käyttämisessä.

Vakuutan, että kaikki ilmoittamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikein ja täydelliset. Olen tietoinen siitä, että virheelliset ilmoitukset johtavat hakemukseni hylkäämiseen tai minulle jo myönnetyn viisumin peruuttamiseen ja minut voidaan myös asettaa syytteeseen hakemusta käsittelevän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

Jos minulle myönnetään viisumi, sitoudun poistumaan jäsenvaltioiden alueelta viisumin voimassaolon päättyessä. Minulle on kerrottu, että viisumin saaminen on vain yksi jäsenvaltioiden Euroopassa sijaitsevalle alueelle saapumisen edellytyksistä. Se, että minulle on myönnetty viisumi, ei tarkoita, että voisin saada korvausta siinä tapauksessa, että maahantuloni estettäisiin, jos hakemukseni ei ole Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdan tätä asiaa koskevien määräysten mukainen. Maahantulon edellytykset tarkistetaan uudelleen saapuessani jäsenvaltioiden Euroopassa sijaitsevalle alueelle.

LIITE IV: ESIMERKKEJÄ HAKEMUKSEN LIITEASIAKIRJOISTA

Viisuminhakijoilta voidaan vaatia 14 artiklan nojalla esimerkiksi seuraavia selvityksiä:

A. MATKAN TARKOITUKSEEN LIITTYVÄT SELVITYKSET

(1) Työmatkat:

- (i) yrityksen tai viranomaisen esittämä kutsu osallistua kauppaa, teollisuutta tai palveluja koskeviin neuvotteluihin, konferensseihin tai tilaisuuksiin;
- (ii) muut asiakirjat, joista ilmenevät kauppaan tai palveluihin liittyvät suhteet;
- (iii) mahdollisten messujen ja kongressien pääsyliput;
- (iv) asiakirjat, joista käy ilmi yrityksen liiketoiminnan luonne;
- (v) asiakirjat, joista käy ilmi hakijan [asema][toimenkuva] yrityksessä.

(2) Opiskelu- tai koulutustarkoituksessa tehdyt matkat:

- (i) todistus kirjoittautumisesta oppilaitokseen perus- tai jatkokoulutukseen liittyvää teoreettista tai käytännön koulutusta varten;
- (ii) opiskelijakortti tai todistukset kursseille osallistumisesta.

(3) Turisti- tai yksityismatkat:

- (i) majoitusta koskevat asiakirjat:
 - yksityishenkilön esittämä kutsu, jos sellainen on esitetty;
 - majoituslaitoksen antama vahvistus tai muu asiakirja majoituksen järjestämisestä;
- (ii) matkareittiä koskevat asiakirjat:
 - valmismatkavarauksen vahvistus tai muu asiakirja, josta suunniteltu matkareitti käy ilmi.

(4) Poliittisia, tieteellisiä, uskonnollisia tai kulttuuri- tai urheilutilaisuuksia yms. varten tehtävät matkat:

- kutsut, pääsyliput, ilmoittautumistodistukset tai ohjelmat, joissa mainitaan mahdollisuuksien mukaan kutsun esittäneen järjestäjän nimi ja oleskelun kesto, tai muu asiakirja, josta matkan tarkoitus käy ilmi.

B. ASIAKIRJAT, JOIDEN PERUSTEELLA ARVIOIDAAN HAKIJAN PALUUAIKOMUSTA

- 1) paluu- tai kiertomatkalippu;

- 2) selvitys riittävästä varoista;
- 3) todistus työpaikasta: pankkitiliotteet;
- 4) todistus kiinteästä omaisuudesta;
- 5) selvitys kotoutumisesta asuinmaahan: perhesiteet; ammattiasema.

C. HAKIJAN PERHETILANNETTA KOSKEVAT ASIAKIRJAT

- 1) vanhempien suostumus (kun alaikäinen matkustaa ilman vanhempia);
- 2) selvitys perhesiteistä kutsun esittäneeseen henkilöön.

**LIITE V: YHDENMUKAINEN LOMAKE MAJOITUS- JA/TAI
YLLÄPITOSITOUMUSTA VARTEN**

[*Member State*]

**Proof of ☐ accommodation* ☐ bearing of costs*
in accordance with Article 13(1) of the Visas Code
for the purpose of inviting a third-country national subject to the visa obligation**

(This form is issued and processed by the competent authority free of charge)

I, the undersigned

Surname	Name
Date of birth	Place of birth
Nationality	
Identity card no.	Passport no.
Residence permit no.:	
Date of issue	Place of issue
Address:	
☐ Owner	☐ Tenant
Occupation:	

☐ declare being able to accommodate* :

1. Surname	Name	Nationality
Date of birth	Place of birth	
Address		
Relationship to the invitee		
Passport no.		

2. Surname	Name	Nationality
Date of birth	Place of birth	
Address		
Relationship to the invitee		
Passport no.		

3. From Until

☐ at my abovementioned address.

☐ at the following secondary address:

☐ declare being able to bear living costs and repatriation *

- for the person(s) mentioned under* 1. ☐ 2. ☐
- during the period of stay indicated under 3.

* Please tick the appropriate box(es)

Additional information:

☐ the person(s) mentioned * under 1. ☐ under 2. ☐ subscribe(s) to their own travel medical insurance for the duration of stay, as required by Article 12 (1)(b) of the Code on Visas.

☐ I subscribe to health insurance on their behalf during the period of stay.

I am aware that the personal data contained in this form is stored and handled by the services receiving this form, that it is stored in the Visa Information System (VIS) and made accessible to the authorities of the other Member States and I have right to have them altered or deleted, in particular, should they be inaccurate.

I am aware that *[list of national provisions to be added buy the Member State concerned]* :

- reference to penalties for giving false data;
- reference to penalties for facilitating irregular stay.
-

- the original the present statement, duly stamped by the competent authority, must be presented in original within six months to the consular authorities competent for examining the visa application of the person(s) invited

I declare, on my word of honour, that the information provided above is true

Read and approved

Witnessed for certification of the signature
of.....

Date and signature of the invitee

Date..... Stamp of the competent authority

Documents to be attached:

- **copy the invitee's ID card or of the biodata-page of his/her passport;**
- **proof of residence (ex.: property title deeds, rental agreement, electricity/water/gas bills;**
- **proof of income (salary slip, receipt of pension, official document stating the amount of income);**
- **if applicable, health insurance policy for the invited person(s)**

This section is for use by the competent authorities only

☐ Proof of accommodation

The accommodation conditions

- ☐ have not been verified
- ☐ have been judged compatible with the intended invitation

☐ Proof of bearing of costs

The level of financial means of the invitee

- ☐ has not been verified
- ☐ has been judged sufficient in relation to the applicable reference amounts ad the duration of stay of the invited person(s)

Date:

Place:

Stamp of the competent authority:

**LIITE VI: YHDENMUKAINEN LEIMA SEN OSOITTAMISEKSI, ETTÄ
VIISUMIHAKEMUS ON JÄTETTY**

... ²⁵²⁶ VIISUMI	... ²⁷²⁸	AUSLÄ NDERA MT ²⁹
XX/XX/XX XX ³⁰	 ³¹³²	

ESIMERKKI:

C VISA	FR	R/ IT
22/04/2006	CONSULAT DE FRANCE	
	DJIBOUTI	

²⁵	Code of the visa applied for.
²⁶	Haettavan viisumin koodi.
²⁷	Code of the Member State processing the application.
²⁸	Hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion tunnus.
²⁹	Tarvittaessa sen jäsenvaltion tunnus, jota hakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio edustaa.
³⁰	Hakemuksen päiväys (kuusi numeroa: xx päivä, xx kuukausi, xxxx vuosi)
³¹	Authority processing the visa application
³²	Hakemuksen käsittely

LIITE VII: YHTEINEN LUETTELO ASETUKSEN (EY) N:o 539/2001 LIITTEESSÄ I
LUETELLUISTA KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN KANSALAISILTA
VAADITAAN LENTOKENTÄN KAUTTAKULKUVIISUMI HEIDÄN
KULKIESSAAN JÄSENVALTIOIDEN ALUEELLA SIJAITSEVIEN
LENTOKENTTIEN KANSAINVÄLISEN ALUEEN KAUTTA

AFGANISTAN

BANGLADESH

KONGON DEMOKRAATTINEN TASAVALTA

ERITREA

ETIOPIA

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

**LIITE VIII: LUETTELO OLESKELULUVISTA, JOIDEN HALTIJOILTA EI
VAADITA LENTOKENTÄN KAUTTAKULKUVIISUMIA JÄSENVALTIOIDEN
LENTOKENTTIEN KAUTTAKULKUA VARTEN**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (väliaikainen oleskelu- ja työlupa) (valkoinen); myönnetään kausityöläisille. Voimassaoloaika riippuu työsuhteen pituudesta, mutta on periaatteessa alle kuusi kuukautta. Ei uusittavissa.
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (oleskelu- ja työlupa) (valkoinen); myönnetään kuudeksi kuukaudeksi ja voidaan pidentää yhdellä vuodella.
- *Tarjeta de estancia* (oleskelulupa) (valkoinen); myönnetään kuudeksi kuukaudeksi ja voidaan pidentää yhdellä vuodella.
- *Tarjeta temporal de residencia* (määräaikainen sijoittautumislupa) (vaaleanpunainen); myönnetään yhdeksi vuodeksi ja voidaan pidentää kahdesti samanpituisella ajanjaksolla.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (tavanomainen sijoittautumislupa) (keltainen); myönnetään kolmeksi vuodeksi ja voidaan pidentää kolmella vuodella.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (etuoikeutettu sijoittautumislupa) (vihreä); myönnetään viideksi vuodeksi ja voidaan pidentää kulloinkin yhtä pitkällä ajanjaksolla.
- *Autorización de residencia* (sijoittautumislupa) (vihreä); myönnetään vuodeksi ja voidaan pidentää kulloinkin kolmella vuodella.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (määräaikainen sijoittautumis- ja työlupa) (vaaleanpunainen); myönnetään kahdeksi vuodeksi ja voidaan pidentää kahdella vuodella.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (tavanomainen sijoittautumis- ja työlupa) (keltainen); myönnetään viideksi vuodeksi.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (etuoikeutettu sijoittautumis- ja työlupa) (vihreä); myönnetään kymmeneksi vuodeksi ja voidaan pidentää kulloinkin yhtä pitkällä ajanjaksolla.

KANADA:

- *Permanent Resident Card* (maksukortin muotoinen oleskelulupa)

JAPANI:

- *Re-entry permit to Japan* (lupa palata Japaniin)

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (oleskelulupa väliaikaista oleskelua varten)

- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (tavanomainen oleskelulupa)
- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (etuoikeutettujen henkilöiden oleskelulupa)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (Monacon kansalaisen aviopuolison oleskelulupa)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [tavanomainen oleskelulupa (voimassaoloaika rajoittamaton)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [jatkuvasti voimassa oleva erityisoleskelulupa (voimassa toistaiseksi)]
- *Carta d'identità di San Marino (validità illimitata)* [San Marinon henkilötodistus (voimassa toistaiseksi)]

AMERIKAN YHDYSVALLAT:

- *Form I-551 permanent resident card* (voimassa kahdesta kymmeneen vuotta)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (voimassa kahdesta kymmeneen vuotta)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (voimassa toistaiseksi)
- *Form I-327 Re-entry document* (voimassa kaksi vuotta – myönnetään I-551-luvan haltijalle)
- *Resident alien card* (maassa vakinaisesti asuvan ulkomaalaisen henkilötodistus, joka on voimassa kaksi tai kymmenen vuotta taikka toistaiseksi. Tämä asiakirja kelpaa vain, jos oleskelu Yhdysvaltojen ulkopuolella on kestänyt enintään yhden vuoden.)
- *Permit to re-enter* (maahanpaluulupa, joka on voimassa kaksi vuotta. Tämä asiakirja kelpaa vain, jos oleskelu Yhdysvaltojen ulkopuolella on kestänyt enintään kaksi vuotta.)
- *Valid temporary residence stamp* voimassa olevassa passissa (voimassaoloaika yksi vuosi myöntämispäivästä lukien).

**LIITE IX: VAKIOLOMAKE VIISUMIN EPÄÄMISESTÄ ILMOITTAMISTA JA
PERUSTELEMISTA VARTEN**

JÄSENVALTION DIPLOMAATTI- TAI KONSULIEDUSTUSTO

VIISUMIN EPÄÄMINEN

Yhteisön viisumisäännöstön 23 artiklan nojalla

Arvoisa _____,

_____ :ssa sijaitseva _____ :n lähetystö/pääkonsulaatti/konsulaatti on tutkinut xx. ...kuuta 200x päivätyn viisumihakemuksenne [(edustetun jäsenvaltion nimi) puolesta]. Hakemus on hylätty.

Viisumihakemuksenne on evätty seuraavista (yhdestä tai useammasta, ks. rastilla merkityt kohdat) syistä, joiden vuoksi viisumia ei voida myöntää:

- ☐ **hakija on esittänyt virheellisen / väärän / väärennetyn asiakirjan**
- ☐ **oleskelun tarkoitusta ja edellytyksiä ei ole voitu varmistaa**
- ☐ **aikomusta palata alkuperämaahan ei ole voitu varmistaa**
- ☐ **hakija ei ole pystynyt osoittamaan, että hänellä on toimeentuloon riittävät varat, kun otetaan huomioon oleskelun kesto ja siihen liittyvät järjestelyt sekä paluu alkuperä- tai kauttakulkumaahan**
- ☐ **hakija on jo oleskellut jäsenvaltioiden alueella kolme kuukautta kuuden kuukauden aikana**
- ☐ **hakija on määrätty maahantulokieltoon**
 - ☐ Schengenin tietojärjestelmässä (SIS):n toimesta (*jäsenvaltio*)
 - ☐ kansallisessa tietojärjestelmässä
- ☐ **yksi tai useampi jäsenvaltio katsoo, että hakija muodostaa uhkan yhden tai useamman Euroopan unionin jäsenvaltion yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle, kansanterveydelle tai kansainvälisille suhteille (*kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viittaukset kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee maahanpääsyn epäämistä näistä syistä*).**
- ☐ **hakija ei ole esittänyt riittäviä perusteita, joiden vuoksi hänen olisi haettava viisumia kiireellisesti rajalla.**

³³ Norjan, Islannin ja Sveitsin ei tarvitse käyttää logoa.

Päiväys ja diplomaatti- tai konsuliedustuston leima

Hakijan allekirjoitus

LIITE X: VIISUMITARRAN TÄYTTÄMINEN

I. Yhteiset merkinnät

1.1. Kenttä ”VOIMASSA”:

Tähän kenttään merkitään alue, jolla viisumi on voimassa.

Tämä kenttä voidaan täyttää vain yhdellä seuraavista tavoista:

- (a) Schengen-valtiot,
- (b) Schengen-valtio tai Schengen-valtiot, joiden alueelle viisumin voimassaolo rajoittuu (tällöin käytetään seuraavia maatunnuksia):

A = Itävalta

BNL = Belgia, Alankomaat ja Luxemburg

CY = Kypros

CZE = Tšekin tasavalta

D = Saksa

DK = Tanska

E = Espanja

EST = Viro

F = Ranska

FIN = Suomi

GR = Kreikka

H = Unkari

I = Italia

LT = Liettua

LVA = Latvia

M = Malta

P = Portugali

PL = Puola

P = Portugali

S = Ruotsi

SK = Slovakia

SVN = Slovenia

IS = Islanti

N = Norja

- (c) Jäsenvaltio (käyttäen b-kohdan maatunnuksia), joka on myöntänyt kansallisen viisumin pitkäaikaista oleskelua varten

1.2. Kun viisumitarraa käytetään yhtenäisen viisumin myöntämiseen lyhytaikaista oleskelua tai kauttakulkua varten, tähän kenttään merkitään ”Schengen-valtiot” viisumin myöntävän jäsenvaltion kielellä.

1.3. Kun viisumitarraa käytetään sellaisten viisumien myöntämiseen, jotka rajoittavat maahantulon, oleskelun ja maastalähdön vain yhden jäsenvaltion alueeseen, tähän kenttään merkitään sen jäsenvaltion nimi, jonka alueelle viisuminhaltijan maahantulo, oleskelu ja maastalähtö on rajoitettu, kyseisen jäsenvaltion kielellä.

1.4. Kun viisumitarraa käytetään tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin myöntämiseen, maatunnusten merkitsemisessä voidaan käyttää seuraavia vaihtoehtoja:

- (a) kenttään merkitään asianomaisten jäsenvaltioiden tunnukset;
- (b) merkitään maininta ”Schengen-valtiot”, sen jälkeen suluisa miinusmerkki ja niiden jäsenvaltioiden tunnukset, joissa viisumi ei ole voimassa.

2. Kenttä ”ALKAEN ... ASTI”:

Tähän kenttään merkitään ajanjakso, jonka viisumi on voimassa.

”ALKAEN” -sanon jälkeen merkitään päivämäärä, josta lähtien viisuminhaltija voi saapua alueelle, jota viisumin voimassaolo koskee.

- Päiväys merkitään kahdella numerolla, joista ensimmäinen on nolla päivien 1–9 osalta.
- väliviiva
- kuukausi kahdella numerolla, joista ensimmäinen on nolla kuukausien 1–9 osalta
- väliviiva
- vuosi kahdella numerolla, jotka vastaavat vuosiluvun kahta viimeistä numeroa
- esimerkki: 05-12-07 = 5. joulukuuta 2007.

”ASTI” -sanon jälkeen merkitään viisumin viimeinen voimassaolopäivä. Viisuminhaltijan on poistuttava viisumin kelpoisuusalueelta kyseisenä päivänä klo 24.00 mennessä.

Tämä päivämäärä merkitään samalla tavalla kuin ensimmäinen voimassaolopäivä.

3. Kenttä ”SAAPUMISTEN LUKUMÄÄRÄ”:

Tähän kenttään merkitään, kuinka monta kertaa viisuminhaltija voi saapua alueelle, jolla viisumi on voimassa, eli niiden oleskelujaksojen lukumäärä, joille viisuminhaltija voi jakaa kentässä 4 ilmoitetun viisumin voimassaoloajan.

Maahantulokertoja voi olla yksi, kaksi tai useampi. Nämä tiedot merkitään valmiiksi painetun tekstin oikealle puolelle numeroiden ”01” tai ”02” avulla, tai lyhenteen ”MULT” avulla silloin, kun viisumi oikeuttaa useampaan kuin kahteen maahantuloon.

Kauttakulkuviisumiin voidaan myöntää vain yksi tai kaksi maahantuloa (merkitään numeroin ”01” tai ”02”). Lyhenne ”MULT” tarkoittaa useampaa kuin kahta maahantulokertaa.

Jos viisuminhaltijan alueelta poistumisten yhteenlaskettu määrä on sama kuin sallittujen maahantulokertojen lukumäärä, viisumin voimassaolo päättyy, vaikka viisuminhaltija ei olisikaan käyttänyt kaikkia viisumin oikeuttamia päiviä.

4. Kenttä ”OLESKELUN KESTO ... PÄIVÄÄ”

Tähän kenttään merkitään niiden päivien lukumäärä, joiden aikana viisuminhaltija saa oleskella alueella, jolla viisumi on voimassa. Tämä oleskelu voi olla yhtäjaksoinen tai sallittujen päivien lukumäärän voi jakaa osiin useammalle ajanjaksolle, jotka sisältyvät kentässä 2 mainittujen päivämäärien väliseen ajanjaksoon ottamalla huomioon kentän 3 mukaiset sallitut maahantulokerrat.

Sanojen ”OLESKELUN KESTO” ja ”PÄIVÄÄ” väliseen tyhjään tilaan merkitään sallittujen oleskelupäivien lukumäärä kahden numeron avulla, joista ensimmäinen on nolla, jos kyseisten päivien lukumäärä on alle kymmenen.

Tähän kenttään merkittävä päivien lukumäärä voi olla korkeintaan 90 päivää puolta vuotta kohti.

Kun myönnettävä viisumi on voimassa yli kuusi kuukautta, 90 päivän määräaika koskee kutakin kuuden kuukauden jaksoa.

5. Kenttä ”MYÖNNETTY ... PVM”:

Tähän kohtaan merkitään sen kaupungin nimi, jossa viisumin myöntävä diplomaatti- tai konsuliedustusto sijaitsee. Myöntämispäivä merkitään lyhenteen ”PVM” jälkeen.

Myöntämispäivä merkitään samalla tavalla kuin kohdassa 2 tarkoitettu päivämäärä.

6. Kenttä ”PASSIN NUMERO”:

Tähän kenttään merkitään sen matkustusasiakirjan numero, johon viisumitarra kiinnitetään.

Jos henkilö, jolle viisumi myönnetään, on merkitty puolison tai jommankumman vanhemman passiin, merkitään kyseisen henkilön matkustusasiakirjan numero.

Kun viisumin myöntävä jäsenvaltio ei tunnusta hakijan matkustusasiakirjaa, viisumin kiinnittämiseen käytetään viisumin kiinnittämiseen tarkoitettua lomakkeen yhtenäistä kaavaa.

Kun viisumi kiinnitetään erilliseen lomakkeeseen, tälle alueelle ei merkitä passin numeroa vaan lomakkeessa oleva numero, jossa on kuusi numeroa.

7. Kenttä ”VIISUMILAJI”:

Jotta valvontaviranomaiset voisivat nopeasti tunnistaa viisumilajin, tässä kentässä täsmennetään käyttämällä merkintöjä A, B, C ja D, mistä viisumilajista myönnetyn yhtenäisen viisumin kohdalla on kyse.

A: lentokentän kauttakulkuviisumi

B: kauttakulkuviisumi

LTV B: kelpoisuusalueeltaan rajoitettu kauttakulkuviisumi

C: lyhytaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi

LTV C: kelpoisuusalueeltaan rajoitettu lyhytaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi

D: pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty kansallinen viisumi

8. Kenttä ”ETU- JA SUKUNIMET”:

Merkitään viisuminhaltijan matkustusasiakirjassa otsakkeen ”Etunimi (-nimet)” alla oleva ensimmäinen sana ja sen jälkeen otsakkeen ”Sukunimi (-nimet)” alla oleva ensimmäinen sana tässä järjestyksessä. Diplomaatti- tai konsuliedustuston on tarkistettava, että matkustusasiakirjassa ja viisumihakemuksessa olevat etu- ja sukunimet vastaavat toisiaan, samoin kuin nimet, jotka merkitään viisumitarran tähän kenttään ja koneellisesti luettavaan vyöhykkeeseen.

9. ”HUOMAUTUKSIA”-kenttään tehtävät pakolliset merkinnät:

- a) Koodi, joka ilmaisee, että ”vakuutusta ei vaadita”

Kun viisuminhaltija on vapautettu matkasairausvakuutusta koskevasta vaatimuksesta 15 artiklan mukaisesti, tähän kenttään merkitään koodi ”N-INS”.

- b) Koodi, joka ilmaisee, että hakija on toimittanut majoitusta ja/tai ylläpidon kattamista koskevan sitoumuksen

Jos hakija on toimittanut viisumia hakiessaan

- majoitusta koskevan sitoumuksen, lisätään koodi ”liite IV-H”
- ylläpidon kattamista koskevan sitoumuksen, lisätään koodi ”liite IV-G”

Jos hakija on toimittanut molemmat sitoumukset, lisätään koodi ”liite IV-H+G”.

II. ”HUOMAUTUKSIA”-kenttään tehtävät kansalliset merkinnät:

Tähän kenttään tehdään myös kansallisia määräyksiä koskevat merkinnät viisumin myöntävän jäsenvaltion kielellä. Nämä merkinnät eivät kuitenkaan saa olla samoja kuin tämän liitteen I osassa tarkoitetut pakolliset merkinnät.

III. Alue valokuvan liittämistä varten

Viisuminhaltijan värivalokuva kiinnitetään valokuvalle varattuun tilaan. Viisumitarraan kiinnitettävän valokuvan osalta noudatetaan seuraavia sääntöjä.

Pään koon leuasta päälakeen on oltava 70–80 prosenttia valokuvan alasta pystysuunnassa.

Resoluution vähimmäisvaatimukset:

- skannaus 300 ppi (pixels per inch) pakkaamatta,
- väripainatus 720 dpi (dots per inch) painetussa valokuvassa.

IV. Koneellisesti luettava kenttä

Kenttä muodostuu kahdesta 36 merkin rivistä (OCR B-10 cpi).

**LIITE XI: VIISUMISSA SALLITUN OLESKELUN PIDENTÄMISTÄ ILMAISEVAN
LEIMAN YHTENÄINEN KAAVA**

VISA N°	
7.3.06 ³⁴	15.3.06 ³⁵
30 ³⁶	35 ³⁷
AUSLÄNDERAMT ³⁸	20.2.06 ³⁹

-
- ³⁴ Viimeinen voimassaolopäivä.
³⁵ Sallitun oleskelun alkuperäinen kesto.
³⁶ Uusi viimeinen voimassaolopäivä.
³⁷ Sallitun oleskelun uusi kesto.
³⁸ Viisumin jatkamisesta päättävä viranomainen.
³⁹ Jatkamispäätöksen päivämäärä.

LIITE XII, 1 osa: TOIMINTAOHJEET VIISUMIN MYÖNTÄMISESTÄ RAJALLA
VIISUMIPAKON ALAISILLE KAUTTAKULKUMATKALLA OLEVILLE
MERIMIEHILLE

Näiden toimintaohjeiden tavoitteena on luoda tiedonvaihtoa koskevat säännöt viisumipakon alaisia kauttakulkumatkalla olevia merimiehiä koskevaa yhteisön säännöstöä soveltavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välille. Jos viisumi myönnetään vaihdettujen tietojen perusteella rajalla, vastuu tästä on viisumin myöntävällä jäsenvaltiolla.

Näissä toimintaohjeissa tarkoitetaan

”jäsenvaltion satamalla” satamaa, joka toimii jäsenvaltion ulkorajana;

”jäsenvaltion lentoasemalla” lentoasemaa, joka toimii jäsenvaltion ulkorajana; ja

I. Pestautuminen palvelukseen jäsenvaltion satamassa olevaan tai sinne saapuvaksi odotettuun alukseen

- (a) maahantulo jäsenvaltioiden alueelle toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan lentoaseman kautta
 - varustamon tai sen laivameklarin on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille siinä jäsenvaltion satamassa, jossa alus on tai johon sitä odotetaan saapuvaksi, jäsenvaltion lentoaseman kautta maahan tulevista viisumipakon alaisista merimiehistä. Varustamon tai sen laivameklarin on allekirjoitettava näitä merimiehiä koskeva takuuilmoitus;
 - edellä mainittujen toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava mahdollisimman pikaisesti varustamon tai laivameklarin antamien tietojen paikkansapitävyys ja tutkittava, täyttyvätkö muut jäsenvaltion alueelle tuloa koskevat edellytykset. Lisäksi on tarkastettava matkustusreitti jäsenvaltioiden alueella esimerkiksi lentolipun perusteella;
 - jäsenvaltion sataman toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tutkimuksen tulokset maahantulossa käytetyn jäsenvaltion lentoaseman toimivaltaisille viranomaisille asianmukaisesti täytetyllä, kauttakulkumatkalla olevia viisumipakon alaisia merimiehiä koskevalla lomakkeella (liitteessä XIII oleva 2 osa), joka lähetetään telekopiona, sähköpostitse tai muilla keinoin, ja ilmoitettava, onko viisumin myöntäminen rajalla periaatteessa mahdollista;
 - jos käytettävissä olevia tietoja tutkittaessa päädytään myönteiseen tulokseen ja käy ilmi, että tulos on yhtäpitävä merimiehen ilmoitusten tai asiakirjojen kanssa, maahantuloon tai maastalähtöön käytetyn jäsenvaltion lentoaseman toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää kauttakulkuviisumin, joka on voimassa enintään viisi päivää. Tässä tapauksessa on edellä mainittu merimiehen matkustusasiakirja varustettava lisäksi erityisellä jäsenvaltion maahantulo- tai maastalähtöleimalla ja luovutettava kyseiselle merimiehelle.
- (b) maahantulo jäsenvaltioiden alueelle toisen jäsenvaltion maa- tai merirajan kautta

- tässä tapauksessa sovelletaan samaa menettelyä kuin maahantulon tapahtuessa jäsenvaltion lentoaseman kautta, kuitenkin niin, että asiasta on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille siinä rajanylityspaikassa, jonka kautta kyseinen merimies tulee jäsenvaltion alueelle.

II. Poistuminen jäsenvaltion satamaan saapuneen aluksen miehistöstä

- (a) poistuminen jäsenvaltioiden alueelta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan lentoaseman kautta
 - varustamon tai sen laivameklarin on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion sataman toimivaltaisille viranomaisille sellaisten aluksen miehistöstä poistuvien, viisumipakon alaisten merimiesten saapumisesta, joiden on määrä lähteä jäsenvaltioiden alueelta jäsenvaltion lentoaseman kautta. Varustamon tai sen laivameklarin on allekirjoitettava näitä merimiehiä koskeva takuuilmoitus;
 - edellä mainittujen toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava mahdollisimman pikaisesti varustamon tai laivameklarin antamien tietojen paikkansapitävyys ja tutkittava, täyttyvätkö muut jäsenvaltioiden alueelle tuloa koskevat edellytykset. Lisäksi on tarkastettava matkustusreitti jäsenvaltioiden alueella esimerkiksi lentolipun perusteella;
 - jos käytettävissä olevia tietoja tutkittaessa päädytään myönteiseen tulokseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää kauttakulkuviisumin, joka on voimassa enintään viisi päivää.
- (b) poistuminen jäsenvaltioiden alueelta toisen jäsenvaltion maa- tai merirajan kautta
 - tässä tapauksessa sovelletaan samaa menettelyä kuin lähdön tapahtuessa jäsenvaltion lentoaseman kautta.

III. Siirtyminen jäsenvaltion satamaan saapuneesta aluksesta sellaiseen alukseen, joka on lähdössä toisen jäsenvaltion satamasta

- varustamon tai sen laivameklarin on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion sataman toimivaltaisille viranomaisille sellaisten aluksen miehistöstä poistuvien, viisumipakon alaisten merimiesten saapumisesta, joiden on määrä lähteä jäsenvaltioiden alueelta toisen jäsenvaltion sataman kautta. Varustamon tai sen laivameklarin on allekirjoitettava näitä merimiehiä koskeva takuuilmoitus;
- edellä mainittujen toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava mahdollisimman pikaisesti varustamon tai laivameklarin antamien tietojen paikkansapitävyys ja tutkittava, täyttyvätkö muut jäsenvaltioiden alueelle tuloa koskevat edellytykset. Tätä tutkintaa varten on otettava yhteys sen jäsenvaltion sataman toimivaltaisiin viranomaisiin, josta lähtevällä aluksella merimiehet lähtevät jäsenvaltioiden alueelta. Tässä yhteydessä on tutkittava, joko alus, johon merimiehet pestautuvat, on satamassa vai odotetaanko sitä saapuvaksi. Lisäksi on tarkastettava matkustusreitti jäsenvaltioiden alueella;
- jos käytettävissä olevia tietoja tutkittaessa päädytään myönteiseen tulokseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää kauttakulkuviisumin, joka on voimassa enintään viisi päivää.

LIITE XII: 2 osa

LOMAKE VIISUMIPAKON ALAISILLE KAUTTAKULKUMATKALLA OLEVILLE MERIMIEHILLE			
VIRANOMAISIA VARTEN:			
MYÖNTÄVÄ VIRANOMAINEN: (LEIMA) VIRKAILIJAN SUKUNIMI/TUNNUS:		VASTAANOTTAVA VIRANOMAINEN: VIRKAMIES	
MERIMIEHISTÄ KOSKEVAT TIEDOT:			
SUKUNIMI (-NIMET):	1A	ETUNIMI(-NIMET):	1B
KANSALAISUUS:	1C	ASEMA/ARVO:	1D
SYNTYMAPAIKKA:	2A	SYNTYMAAIKA:	2B
PASSIN NUMERO:	3A	MERIMIESKIRJAN NUMERO:	4A
MYÖNTAMISPAIVA:	3B	MYÖNTAMISPAIVA:	4B
VOIMASSAOLOAIKA:	3C	VOIMASSAOLOAIKA:	4C
ALUSTA JA LAIVAMEKLARIA KOSKEVAT TIEDOT:			
LAIVAMEKLARIN NIMI:		5	
ALUKSEN NIMI:	6A	LIPPU:	6B
TULOPIIVA:	7A	ALUKSEN LAHTOPIIKKA:	7B
LAHTOPIIVA:	8A	ALUKSEN MAARAPIIKKA:	8B
<u>MERIMIEHEN LIIKKUMISTA KOSKEVAT TIEDOT:</u>			
MERIMIEHEN LOPULLINEN MÄÄRÄPIIKKA:			9
HAKEMUKSEN PERUSTE: PESTAUTUMINEN	SIIRTYMINEN ALUKSEEN	TOISEEN	MIEHISTÖSTÄ POISTUMINEN 10
KULKUVALINE	HENKILOAUTO	JUNA	LENTOKONE 11
PAIVAMAARA:	SAAPUMINEN:	KAUTTAKULKU:	LAHTO: 12
HENKILÖAUTO* REKISTERINUMERO:		JUNA* MATKAREITTI:	
LENTOTIEDOT:	PÄIVÄMÄÄRÄ:	KELLONAIIKA:	LENNON NUMERO:
Laivameklararin tai laivanomistajan nimenomainen ilmoitus, jossa vahvistetaan hänen vastaavan merimiehen oleskelusta ja tarvittaessa hänen kotimaahan palautuksestaan aiheutuvista kustannuksista. 13			

* = täytetään tarvittaessa

LOMAKKEEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

Ensimmäiset neljä kohtaa koskevat merimiehen henkilöllisyyttä.

- (1) A. Sukunimi (sukunimet)⁴⁰
B. Etunimi (etunimet)
C. Kansalaisuus
D. Asema/arvo
- (2) A. Syntymäpaikka
B. Syntymäaika
- (3) A. Passin numero
B. Myöntämispäivä
C. Voimassaoloaika
- (4) A. Merimieskirjan numero
B. Myöntämispäivä
C. Voimassaoloaika

Kohtien 3 ja 4 sisältö on jaettu selvyyden vuoksi kahteen osaan, koska henkilöllisyysasiakirjana voi merimiehen kansalaisuudesta ja saapumisjäsenvaltiosta riippuen olla passi tai merimieskirja.

Seuraavat neljä kohtaa koskevat laivameklaria ja kysymyksessä olevaa alusta.

- (5) Laivameklarin nimi (henkilö tai yhteisö, joka edustaa varustamo paikan päällä kaikissa varustamon tehtäviin kuuluvissa aluksen varustamiseen liittyvissä asioissa).
- (6) A. Aluksen nimi
B. Lippu (jonka alla kauppa-alus purjehtii)
- (7) A. Aluksen tulopäivä
B. Aluksen lähtöpaikka (satama)
Kohta A koskee aluksen tulopäivää satamaan, jossa merimiehen on määrä pestautua miehistöön.
- (8) A. Aluksen lähtöpäivä
B. Aluksen määräpaikka (seuraava satama)

Kohdissa 7 A ja 8 A on tietoja siitä, kuinka kauan merimiehen matka voi kestää, jotta hän voi pestautua alukseen. Olisi otettava huomioon se, että alusten aikataulut ovat huomattavan alttiita ulkoisille ja ennalta arvaamattomille häiriötekijöille kuten myrskyille, havereille jne.

Seuraavat neljä kohtaa selventävät merimiehen matkan tarkoituksen ja hänen määränpäänsä.

- (9) ”Lopullinen määräpaikka” on merimiehen matkan lopullinen kohde. Se voi olla joko satama, jossa hänen on määrä pestautua alukseen, tai maa, johon aluksen miehistöstä poistuva merimies on menossa.
- (10) Hakemuksen perusteet

⁴⁰ Sukunimi/sukunimet ilmoitetaan samassa muodossa kuin passissa.

- (a) Aluksen palvelukseen pestauduttaessa lopullinen määräpaikka on satama, jossa merimiehen on määrä pestautua alukseen.
- (b) Jos kyseessä on siirtyminen aluksesta toiseen jäsenvaltioiden alueen sisällä, se on myös satama, jossa merimiehen on määrä pestautua alukseen. Siirtyminen toiseen alukseen, joka on jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, vastaa aluksen miehistöstä poistumista.
- (c) Aluksen miehistöstä poistumiselle voi olla erilaisia perusteita: työsuhteen päättyminen, työtapaturma, pakottavat perhesyyt jne.

(11) Kulkuväline

Tieto kulkuvälineestä, jolla kauttakulkumatkalla oleva viisumipakon alainen merimies matkustaa jäsenvaltioiden alueella päästäkseen lopulliseen määräpaikkaansa. Lomakkeessa on kolme vaihtoehtoa:

- (a) Henkilöauto (tai linja-auto)
- (b) Juna
- (c) Lentokone

(12) Saapumispäivä (jäsenvaltioiden alueelle)

Tämä koskee lähinnä ensimmäisellä jäsenvaltion lentoasemalla tai ensimmäisellä rajanylityspaikalla olevaa merimiestä, joka aikoo tulla jäsenvaltioiden alueelle ulkorajan kautta (paikka ei ole aina lentoasema).

Kauttakulkupäivä

Tämä on päivä, jona merimies poistuu aluksesta jäsenvaltioiden alueella sijaitsevassa satamassa ja lähtee toiseen satamaan, joka myös sijaitsee jäsenvaltioiden alueella.

Poistumispäivä

Tämä on joko päivä, jona merimies poistuu aluksesta jäsenvaltioiden alueella sijaitsevassa satamassa siirtyäkseen toiseen alukseen, joka on jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevassa satamassa, tai päivä, jona merimies poistuu aluksesta jäsenvaltioiden alueella sijaitsevassa satamassa matkustaakseen (jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevaan) asuinpaikkaansa.

Kun on valittu kulkuvälineet kolmen vaihtoehdon joukosta, olisi niistä myös annettava käytettävissä olevat tarkemmat tiedot:

- (a) henkilöauto, linja-auto: rekisterinumero
- (b) juna: nimi, numero jne.
- (c) lentotiedot: päivä, kellonaika, lennon numero

- (13) Laivameklarin tai laivanomistajan nimenomainen ilmoitus, jossa vahvistetaan hänen vastaavan merimiehen oleskelusta ja tarvittaessa hänen kotimaahan palautuksestaan aiheutuvista kustannuksista.

Jos merimiehet matkustavat ryhmänä, on kunkin heistä annettava 1A–4C kohdan mukaiset tiedot.

**LIITE XIII: ERITYISET MENETTELYT JA EDELLYTYKSET, JOILLA
HELPOTETAAN VIISUMIEN MYÖNTÄMISTÄ OLYMPIA- JA
PARALYMPIAKISOJEN OSANOTTAJILLE**

I luku

TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tarkoitus

Seuraavien erityismenettelyjen ja -edellytysten tarkoituksena on helpottaa lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien yhtenäisten viisumien hakemista ja myöntämistä vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen osanottajille.

Lisäksi sovelletaan yhtenäisen viisumin hakemista ja myöntämistä koskevan yhteisön säännösten asianmukaisia säännöksiä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'vastuuorganisaatioilla' vuonna [vuosiluku] pidettävien olympia- ja/tai paralympiakisojen osanottajien viisumien hakemis- ja myöntämismenettelyjen helpottamiseksi toteutettavien toimenpiteiden osalta niitä virallisia organisaatioita, joilla on olympialaisen peruskirjan mukaisesti oikeus esittää vuoden [vuosiluku] olympiakisojen järjestelytoimikunnalle luettelo kisoihin valituista osanottajista olympia- ja paralympiakisojen akkreditointikortin myöntämistä varten;
- 2) 'kisojen osanottajilla' kaikkia Kansainvälisen olympiakomitean, Kansainvälisen paralympiakomitean, kansainvälisten liittojen, kansallisten olympia- ja paralympiakomiteoiden, olympiakisojen järjestelytoimikuntien sekä kansallisten yhdistysten jäseniä, kuten urheilijoita, arvostelutuomareita ja erotuomareita, valmentajia sekä muita urheilualan toimitsijoita, joukkueiden tai yksittäisten urheilijoiden lääkintähenkilöstöä, akkreditoituja tiedotusvälineiden edustajia, johtohenkilöitä, tuenantajia, sponsoreita ja muita kutsuvieraita, jotka sopivat noudattavansa olympialaista peruskirjaa ja toimivansa Kansainvälisen olympiakomitean valvonnassa ja johdolla ja jotka ovat vastuuorganisaatioiden osanottajaluetteloissa ja jotka vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunta on akkreditoinut osallistumaan vuoden [vuosiluku] olympia- ja/tai paralympiakisoihin;

- 3) 'akkreditointikorteilla', jotka vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunta on myöntänyt [viittaus kansalliseen lainsäädäntöön] nojalla, kahta erilaista turvaominaisuuksin varustettua valokuvallista henkilökorttia, joista toinen myönnetään olympiakisojen ja toinen paralympiakisojen osanottajille ja joiden haltijoilla on pääsy kisapaikoille sekä muihin olympia- ja paralympiakisojen aikana järjestettäviin tapahtumiin;
- 4) 'olympia- ja paralympiakisojen kestolla' vuoden [vuosiluku] talviolympialaisten osalta ajanjaksoa, joka alkaa ... ja päättyy ..., ja vuoden [vuosiluku] paralympialaisten osalta ajanjaksoa, joka alkaa ... ja päättyy ...;
- 5) 'vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunnalla' toimikuntaa, joka on perustettu [viittaus kansallisiin määräyksiin] mukaisesti vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestämiseksissa ja joka päättää näiden kisojen osanottajien akkreditoinnista;
- 6) 'viisumien myöntämisestä vastaavilla viranomaisilla' [olympia- ja paralympiakisojen järjestämisestä vastaavan jäsenvaltion] nimeämiä viranomaisia, jotka käsittelevät viisumihakemukset ja myöntävät viisumit kisojen osanottajille.

II luku

VIISUMIN MYÖNTÄMINEN

3 artikla

Edellytykset

Jotta viisumi voidaan myöntää tämän asetuksen nojalla, hakijan on täytettävä seuraavat edellytykset:

- (a) jokin vastuuorganisaatio on nimennyt hänet ja vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunta on akkreditoinut hänet osallistumaan vuoden [vuosiluku] olympia- ja/tai paralympiakisoihin;
- (b) hänellä on voimassaoleva matkustusasiakirja, joka oikeuttaa ylittämään Schengenin rajasäännösten⁴¹ 5 artiklassa tarkoitettut ulkorajat;
- (c) häntä ei ole määrätty maahantulokieltoon;
- (d) hänen ei katsota vaarantavan minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita.

⁴¹ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 31.

4 artikla

Viisumihakemuksen tekeminen

1. Laatiessaan luettelo vuoden [vuosiluku] olympia- ja/tai -paralympiakisoihin valituista osanottajista vastuuorganisaatio voi tehdä näille myönnettäviä akkreditointikortteja koskevan hakemuksen yhteydessä yhteisen viisumihakemuksen, joka koskee niitä osanottajia, joilla on asetuksen (EY) N:o 539/2001 mukaisesti oltava viisumi, paitsi jos heillä on jonkin jäsenvaltion myöntämä oleskelulupa tai Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin direktiivin 2004/38/EY mukaisesti myöntämä oleskelulupa.
2. Yhteinen viisumihakemus on toimitettava yhdessä olympiakisojen akkreditointikorttia koskevien hakemusten kanssa vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunnalle sen määräämän menettelyn mukaisesti.
3. Vuoden [vuosiluku] olympia- ja/tai paralympiakisojen osanottajalle voidaan hakea viisumia vain kerran.
4. Vuoden [vuosiluku] olympia- ja -paralympiakisojen järjestelytoimikunnan on toimitettava viisumien myöntämisestä vastaaville viranomaisille mahdollisimman nopeasti yhteiset viisumihakemukset ja jäljennökset olympiakisojen akkreditointikorttia koskevista hakemuksista, joista ilmenevät asianomaisten perushenkilötiedot eli koko nimi, kansalaisuus, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka sekä passin numero, laji ja voimassaolon päättymispäivä.

5 artikla

Yhteisen viisumihakemuksen käsittely ja myönnettävä viisumityyppi

1. Viisumin myöntävät viisumien myöntämisestä vastaavat viranomaiset tarkistettuaan, että kaikki 3 artiklassa luetellut edellytykset täyttyvät.
2. Viisumi myönnetään yhtenäisenä viisumina lyhytaikaista oleskelua ja useita maahantulokertoja varten, ja se oikeuttaa haltijansa enintään 3 kuukauden oleskeluun vuoden [vuosiluku] olympia- ja/tai -paralympiakisojen keston aikana.
3. Jos olympiakisojen osanottaja ei täytä 3 artiklan c tai d kohdassa säädettyjä edellytyksiä, viisumien myöntämisestä vastaavat viranomaiset voivat myöntää hänelle kelpoisuusalueeltaan rajoitetun viisumin yhteisön viisumisäännösten 21 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Viisumin muoto

1. Viisumi myönnetään merkitsemällä olympiakisojen akkreditointikorttiin kaksi numeroa. Ensimmäinen näistä on viisumin numero. Yhtenäisen viisumin numerossa on seitsemän (7) merkkiä siten, että se alkaa C-kirjaimella, jota seuraa kuusi (6) numeromerkkiä. Kelpoisuusalueeltaan rajoitetussa viisumissa on kahdeksan (8)

merkkiä siten, että se alkaa kirjaimilla ”IT”, joita seuraa kuusi (6) numeromerkkiä. Toinen akkreditointikorttiin merkittävä numero on kortinhaltijan passin numero.

2. Viisumien myöntämisestä vastaavat viranomaiset toimittavat viisumien numerot vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunnalle akkreditointikorttien myöntämistä varten.

7 artikla

Viisumin maksuttomuus

Viisumien myöntämisestä vastaavat viranomaiset eivät peri maksua viisumihakemusten käsittelystä tai viisumien myöntämisestä.

III luku

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

8 artikla

Viisumin peruuttaminen

Jos vuoden [vuosiluku] olympia- ja/tai paralympiakisojen osanottajiksi valittujen henkilöiden luetteloa muutetaan ennen kisojen alkua, vastuuorganisaatioiden on ilmoitettava asiasta viipymättä vuoden [vuosiluku] olympia- ja paralympiakisojen järjestelytoimikunnalle, jotta luettelosta poistettujen henkilöiden akkreditointikortit voidaan peruuttaa. Järjestelytoimikunta ilmoittaa asianomaisten viisumien numerot viisumien myöntämisestä vastaaville viranomaisille.

Viisumien myöntämisestä vastaavat viranomaiset peruuttavat asianomaisten henkilöiden viisumit ja tiedottavat asiasta rajalla tehtävistä tarkastuksista vastaaville viranomaisille, jotka puolestaan välittävät tiedon edelleen muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

9 artikla

Ulkorajoilla tehtävät tarkastukset

1. Kisojen osanottajille, joille on myönnetty viisumit tämän asetuksen mukaisesti, jäsenvaltioiden ulkorajojen ylittämisen yhteydessä tehtävissä tarkastuksissa rajoitutaan tarkastamaan, että 3 artiklassa luetellut edellytykset täyttyvät.
2. Olympia- ja/tai paralympiakisojen keston ajaksi:
 - (a) tulo- ja lähtöleimat merkitään niiden olympia- ja paralympiakisojen osanottajien passin ensimmäiselle tyhjälle sivulle, jotka tarvitsevat tällaiset leimat Schengenin rajasäännösten 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ensimmäisen maahantulon yhteydessä viisuminumero on merkittävä samalle sivulle;

- (b) Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrättyt maahantulolle asetetut edellytykset katsotaan täytetyiksi, kun kisojen osanottaja on asianmukaisesti akkreditoitu.
- 3. Tämän artiklan 2 kohdan säännöksiä sovelletaan niihin olympia- ja paralympiakisojen osanottajiin, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, riippumatta siitä, onko heillä asetuksen (EY) N:o 539/2001 mukaisesti oltava viisumi.

LIITE XIV: VASTAAVUUSTAULUKKO

<i>Tämän asetuksen säännös</i>	<i>Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu</i>
I osasto Yleiset määräykset	
1 artikla Kohde ja soveltamisala	YKO, I.1. Soveltamisala (SchY 9 ja 10 artikla)
2 artikla Määritelmät (1)-(4)	YKO: I. 2. Määritelmät ja viisumilajit YKO: IV osa ”Oikeusperusta” SchY: 11 artiklan 2 kohta, 14 artiklan 1 kohta, 15 ja 16 artikla
2 artiklan 5 kohta Lentokentän kauttakulkuviiisumi	Yhteinen toiminta 96/197/YOS (EYVL L 63/1996), YKO 2.1.1
2 artiklan 6, 7 ja 8 kohta Tunnustettu matkustusasiakirja Viisumitarra Erillinen viisumilomake	Asetuksen (EY) N:o 333/2002 1 artiklan 1 kohta
II osasto Viisumihakemusten vastaanotto ja käsittely I luku Viisumihakemusten käsittelyyn osallistuvat viranomaiset	
3 artikla Viranomaiset, joilla on toimivalta käsitellä viisumihakemukset	YKO, II 1.1 (a) (b) & II. 4. Liite 6=poistettu SchY, 12 artiklan 1 ja 2 kohta
4 artikla	YKO, II, 1.1 & 3

Alueellinen toimivalta	
Tämän asetuksen säännös	Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu
5 artikla Kriteerit viisumihakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämistä varten	YKO, II 1.1 (a) (b) & II. 4. Liite 6=poistettu SchY, 12 artiklan 1 ja 2 kohta
6 artiklan 1 kohta Toimivalta myöntää viisumi jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille	-
6 artiklan 2 kohta	Neuvoston päätös, tehty 30 päivänä marraskuuta 1994, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuvasta yhteisestä toiminnasta jäsenvaltiossa oleskelevien kolmansista maista kotoisin olevien koululaisten matkustusmahdollisuuksista
7 artikla Edustusta koskevat järjestelyt	YKO, II, 1,2
8 artikla Jäsenvaltion omien keskusviranomaisten kuuleminen ennalta	YKO, II, 2.1
9 artikla Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten kuuleminen ennalta	YKO, II, 2.3 & V, 2.3 (a)-(d)
II luku Hakemus	
10 artikla Hakemuksen jättäminen	-
11 artikla Biometristen tunnistetietojen kerääminen	-

<i>Tämän asetuksen säännös</i>	<i>Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu</i>
12 artikla Hakemuksen tutkittavaksi ottaminen	-
13 artikla Hakulomake	YKO, III.1
14 artikla Hakemuksen liitteet	YKO, III.2 ja V. 1.4
15 artikla Matkasairausvakuutus	YKO, V, 1.4
16 artikla Käsittelymaksu	YKO VII, 4. ja Liite 12
17 artikla Leima, joka osoittaa, että viisumia on haettu	VIII osa, 2
III luku Viisumihakemusten tutkiminen ja käsittely	
18 artikla Hakemuksen tutkiminen	YKO, III.4, V.1, SchY 13 artiklan 2 kohta
19 artikla Hakemuksen tutkimatta jättäminen	-
20 artikla Viisumihakemusta koskevan päätöksen tekeminen	YKO, V. 2.1 (toinen luetelmakohta), 2.2, YKO
21 artikla Alueellisesti rajoitetut viisumit	YKO, V, 3 & Liite 14, SchY 11 artiklan 2 kohta, 14 artiklan 1 kohta ja 16 artikla

<i>Tämän asetuksen säännös</i>	<i>Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu</i>
22 artikla Lentokentän kauttakulkuviisumi	YKO, I, 2.1.1 – Yhteinen toiminta 96/197/YOS (EYVL L 63/1996)
23 artikla Viisumin epääminen	YKO, 2.4
24 artikla (ja liite X) Viisumitarran täyttöohjeet	YKO, VI; 1-2-3-4
25 artikla Täytetyn viisumitarran mitätöinti	YKO, VI, 5.2
26 artikla Viisumitarran kiinnittäminen	YKO, VI, 5.3
27 artikla Viisumien kiinnittämiseen tarkoitetun erillisen lomakkeen yhtenäinen kaava	Asetus (EY) N:o 333/2002
IV luku Myönnetyn viisumin voimassaoloajan muuttaminen	
28 artikla Viisumin jatkaminen	Com-ex (93) 21
29 artikla Viisumin peruuttaminen	Com-ex (93) 24 ja YKO liite 14
30 artikla Viisumin kumoaminen	
31 artikla	

Viisumissa sallitun oleskelun keston lyhentäminen	
<i>Tämän asetuksen säännös</i>	<i>Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu</i>
V luku	
Ulkorajalla myönnettävä viisumi	
32 artikla Ulkorajalla myönnettävä viisumi	Asetus (EY) N:o 415/2003
33 artikla Viisumin myöntäminen rajalla kauttakulkumatalla oleville merimiehille	
III OSASTO	
HALLINNOLLISTEN ASIOIDEN HOITO JA JÄRJESTÄMINEN	
34 artikla Viisumipalveluiden järjestäminen	YKO, VII, 1-2-3
35 artikla Viisumihakemusten käsittelyä ja diplomaatti- ja konsuliedustustojen valvontaa varten tarvittavat resurssit	-
36 artikla Viisumihakemuksia käsittelevän henkilöstön käytös	-
37 artikla Viisumihakemusten vastaanottamisessa noudatettavat yhteistyömuodot	-
38 artikla	YKO, VIII, 5.2

Yhteistyö kaupallisten organisaatioiden kanssa	
39 artikla Yleisölle suunnattu tiedotus	-
<i>Tämän asetuksen säännös</i>	<i>Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu</i>
IV osasto Paikallinen konsuliyhteistyö	
40 artikla Jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustojen paikallinen konsuliyhteistyö	YKO, VIII, 1-3-4
V osasto Loppusäännökset	
41 artikla Poikkeusjärjestelyt	-
42 artikla	Asetus (EY) N:o 789/2001
43 artikla	-
44 ja 45 artikla - Komitologia	Asetuksen (EY) N:o 789/2001 1 artikla Asetuksen (EY) N:o 333/2002 6 artikla
46 artikla Ilmoittaminen	Asetuksen (EY) N:o 789/2001 2 artikla
46 artiklan 1 kohdan f alakohta	SCH Com-ex (94) 25 ja (98) 12
47 artikla VIS-asetuksen muuttaminen	-
48 artikla Kumoamiset	-
49 artikla Voimaantulo	-
LIITTEET	

Liite I Jäsenvaltion omien keskusviranomaisten kuuleminen ennalta	YKO liite 5 A ja C
Liite II Muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisten kuuleminen ennalta ja niille ilmoittaminen	YKO liite 5 B
<i>Tämän asetuksen säännös</i>	<i>Schengenin yleissopimuksen (SchY), yhteisen konsuliohjeiston (YKO) tai Schengenin toimeenpanevan komitean (Com-ex) määräys, joka on korvattu</i>
Liite III Yhdenmukainen hakemuslomake	YKO, liite 16
Liite IV Esimerkkejä hakemuksen liiteasiakirjoista	YKO, V, 1.4 osittain
Liite V Yhdenmukainen lomake majoitus- ja/tai ylläpitositoumusta varten	YKO, liite 15 Com-ex (98) 57
Liite VI Leima, joka osoittaa, että viisumia on haettu	YKO, VIII, 2
Liite VII Yhteinen luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta vaaditaan lentokentän kauttakulkuviisumi	YKO, liite 3, I osa
Liite VIII: Luettelo oleskeluluvista, joiden haltijoilta ei vaadita lentokentän kauttakulkuviisumia jäsenvaltioiden lentokentillä	YKO, liite 3, III osa
Liite IX Yhdenmukainen lomake viisumin epäämisestä ilmoittamista ja perustelemista varten	-
Liite X Viisumitarran täyttöohjeet	YKO, VI osa, jakso 1-4
Liite XI Sallitun oleskelun pidentämistä ilmaisevan	Com-ex (93) 21 osittain

leiman yhdenmukainen kaava	
Liite XII 1 osa: Toimintaohjeet viisumin myöntämiseksi rajalla kauttakulkumatalla oleville merimiehille 2 osa: lomake kauttakulkumatalla oleville merimiehille	Asetuksen (EY) N:o 415/2003 liitteet I ja II